کتابخانه مجلس شورای ملی
بازدید شد
۱۳۸۲
۸۱۹۸-ن
۶۲۲۱
۸۱۹۸

۲۶

۹ ۵ ۷ ۸ ۶ ۳ ۲ ۴
۱ ۲ ۴ ۵ ۹ ۷ ۸ ۹ ۱۰

۲۶

الکتاب

لله الا ... علی ظهر

لاسطرلاب ... تعریف المبتدی والمنتهی

من پسبقنی فی هذا الفن

... وافیا فما ادعیت وارجوا ان یکون مالکه

... منتشره وجمع مغتره والی ... اعد ارغب ا...

... بالغا الی حضره القدس ومقر الانس ... لکوت

... ث لاستغفر مطلوب

... العادر علیه والحمد لله

... حق حمده وصلوا

... علی محمد رسوله و

... عبده

مجلس شورای ملی
تأسیس ۱۳۰۴

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب مجرد ... الاصحاب ... الملاصحه ۲ قسمت در ... طلی
مؤلف ... ۳ بحث ... ب التصوف ... ح ۵ تشریح ... ۶ ... ۷ ... ۸ ... ۹ ... ۱۰ ...
موضوع
شماره ثبت ۲۰۱
۸۱۹۸-ن

علی فهرست شده
۶۲۲۱
۸۱۹۸

۱۰ ۲۰ ۳۰
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

وبیان آن چیزکه او مطلوب بود از اختیار پس گفتن که اخبار سعادت وقت
با انک سعادة وقت نفس اختیار ست خطا بود ـ انک در اختیار
سعادت وقت مطلوب بنود که اگر کسی خواهد که اختیاری کند برای خراب
کردن قلعه یا ازبرای دارو دادن شخصی یا بیمار شود واران بیماری هلاک شود
آن اختیار جز خطا نخواهد بود پس معلوم شد که در همه اختیارها سعادة
وقت مطلوب نیست ـ انک او تعریف اختیار بسعادت وقت مخبر
گردست و تعریف مخبر جز بدان نتوان کردن که گویند مخبر آن چیز باشد که
متعلق اختیار بود پس این دور باشد ـ انک در این حد نگر ارست زیراکه
چون گفته باید که طالع وقت اختیار شایسته عرض بود پس بذکر سعادت
وقت میچ حاجت نباید زیراکه سعادت وقت در تحت این نحو در آید ـ انک
گفت که آمیخته شدن او با صاحب طالع هم خاست زیراکه وقت را امزاج
بنود با صاحب طالع بل که امتزاج جزیان دو کوکب صورت نبندد ـ انک
حاجت طالع یک سبب است از اسباب سعادة وقت و باز آن سبب
بسیهار دکر می باید چنان که بیان ان کفته اند پس اگر باذکر سعادت وقت
ذکر سیهار سعادة وقت باید کرد چرا دیکر سیهار یاد نکرد و اگر خانست
که باذکر سعادت وقت ذکر اسباب سعادت وقت واجب نبود پس فی فکر
این سبب کردن زیادت بود پس علی کل حال در این حد زیادتی یا نقصانی
حاصل باشد ـ انک این شرطها که در این حد یاد کرده است یافته نشود
اختیارها که وقت ضرورت کرده شود و چون بعضی اختیارها از این حد بردن

معلوم شد که اگر چیزی از طالع بستارها ثابته جزوی والهام خواسار است
معلوم نشدست پس معلوم شد که در مبادی این علم جانک بقضایای تجربی
حاجت بقضایای معقول هم حاجت فصل سیم در فایدهٔ اخبار باید
دانستن که طالع وقت یا طالع مولود و برج انتها و طالع تحویل از سیم
خالی نبود یا مرد و سعد باشند نام دو نحس باشد یا یکی سعد باشد و دوم نحس اما اگر
مرد و سعد باشند لابد بود که سعادتی عظیم حاصل شود و اگر مرد و نحس باشند لابد
بود که نحوستی عظیم حاصل شود و اگر یکی سعد باشد و دوم نحس این قسم سیر سه است
یا سعد غالب بود یا نحس غالب بود یا هر دو برابر باشند اگر سعد غالب بود
آنچه از وی مبادی اسباب نحوست بود ندبدفع آن نحوست مشغول شود
و بیخ از ان مقدار فاضل آید سبب حصول سعادت شود و اگر نحس غالب بود
حکم همان بود که گفته آمد و اگر برابر باشند هر دو یکدیکر مشغول شوند و ان نحس
را که سعادت حاصل شود و نه نحوست چنانک دو نحس در قوت برابر باشند
هر یکی از ایشان یک طرف از قوی بکشند چون هر دو غایت قوت خود
در عمل آرند و هر دو قوته مبادی باشد لابد باشد که آن قوة در میان ساکن
گردد و هیچ جانب حرکت نکند و چون این قاعده معلوم کشت ظاهر شد که
اختیار نیک بسود مند بهمه تقدیرات زیراکه طالع اصل و برج انتها و
طالع تحویل آن شخص نیک باشند و طالع سعد اختیار یار شود لابد باشد که
سعادت زیادت کردد و اگر آن طالعها بدباشند طالع سعد اختیار را اگر
در غایت سعادت بود آن نحوست زایل کند و باشد که سبب سعادة کردد

بود این حد خطا بود و بدانک حد چیزا کفن کاری دشخوارست و صحیح کس را این
معنی مسلم نشود مکر کسانی را که علم منطق که قسطاس مستقیم است تمامی حاصل
کرده آید و کوشیار از من علم خالی نبوده است و چون خطای این حد پیدا شد
ما در حد اختیار کوییم که اخبار عبارتست از کزیدن وقتی که اوسترین وقتها باشد
که یافت شود از ان وقها که موانعی مقصود بود در آن حدیث که آن وقت در
وی طلب کند و ازان اشکالها که کفته شد برین حد صحیح نیاید فصل دوم
در موضوع این علم و مبادی وی بدانک موضوع هر علمی آن چیز باشد که در آن
علم از احوال ذاتی بحث کند و موضوع این علم افلاک و کواکب است
از آن روی که از قوة بفعل آید آن چیز که اختیار از برای او کرده باشد و اما
مبادی این علم یا از قضایا یی تجربی باشد یا از قضایا ی معقول و کسانی که کفتند
که مبادی این علم قضایا ی تجربی است بس خطا کردند زیراکه اصحاب احکام
را اتفاقیست بر انک چون قرباحداوند طالع متصل نبود بدان ستاره
که صاحب حاجت بود از سیارات ما قرار او صاحب طالع را متصل کردانیم
بکوکبی از ثوابت که آن کوکب بطبع خداوند حاجت بود از سیارات
تا آن مقصود حاصل شود و معلومست که تجربتها بمعرفت طبایع ستارها
ثابته برسد زیراکه کمترین شرطی در صحت تجربت انست که یک فعل از یک
کوکب در یک درجه بارها بیند و این انکاه باشد که عمر بدان وفا کند چه
کواکب ثابته دو دور یا بیشتر تمام کنند لیکن یک دور ایشان در همه بیست
هزار سال تمام شود پس عمر تجربت احوال ایشان بکونه وفا کند پس

نشود اما چون شکر بادی پامیزد خانک ازشرینی شکر طمعی کم شود واز تریشی سرکه نیز طمعی کم شود هم چنین چون طالع مولود اقتضاء نحوست کند وطالع وقت اختیار اقتضاء سعادت کند هر یک اندازه آن دیگر طمعی کم کرداند تا آن نحوست که مقتضی طالع اصل بود کم شود جواب آن سخن دوم ازدو وجه اول آنست که خانک طالع اختیار نیک طمعی از نحوست طالع مولود کم کند طالع مولود از سعادت طالع اختیار کم کند پس چون دو پس یک اختیار بسوزنند یکی را نانک آید و دوم لابد این معنی برای آن چنین بود که طالع مولود وطالع تحویل یکی نیک بوده باشد وآن دوم بدان گس راکه طالع مولود وبرج اسها وطالع تحویل نیک بوده باشد واختیار رباآن یار شود لاجرم اورا منفعتی تمام ازان سفر حاصل آید وانکس راکه طالع مولود وطالع تحویل بد بوده باشد چون اختیار رنک با آن یار شود هر چند طمعی از نحوست کم کند لکن چون غلبهٔ اسباب نحوست را بوده است لاجرم ازان سفر مضرتی بوی رسد واگر نه اختیار رنک انقان افاده بودی مضرت وی پیش ازان نبودی جواب که سخ در اختیارات دعوی قطع یقین نکند البته بلکه مبنی کار راوآن بود که غلبه ظنی فرماید وهر چه مقطوع به بود باشد که خطا افتد ولیکن نظر عاقل بدان جانب باشد که بیشتر اتفاق اوفتد اگر چنانست که منفعت پیشتر بود بر ترک ان گفتن روا ندارد چنانک هیچ عاقل بترک طب ومعالجت نکوید از بهر انک علاج کردن گاهی زیان دارد وگاهی سود وچون ازین معنی هیچ قدح لازم نیاید جواب

ازسخن سیوم آنست که دلیلها که در اختیارات اعتبار میکنند دلایل عامست ودلیلها که در طالع مولود بود دلیلهای خاصست وعام در نجوم مقدم بود بر خاص وازینست که چون احوال کواکب در بعضی اوقات دلیل بود بر قطعی یا زلزله اهل ان شهر یا خلاف طالعها ایشان متساوی باشد در ان بلا دواگر بعضی ازاد لار ملکی اقتضاء رنه بلشکری کند بیشتر قوم در قتل وبرخ برابر باشند با انکه طالع هر یک مخالف طالع ان دیگر باشد پس معلوم شد که دلیلها که در باب اختیارات رعایت کنند قوی تر است ازان دلیلها که در طالع مولود هر یک باشد وچون این درست شد سوال سایل باطل باشد جواب ازسخن چهارم آنست که مرچند دفع تقدیر الهی معدور بشر نیست لیکن ایزد تعالی هر چیزی سبب چیزی دیگر کرده است چنانک نان خوردن راسبب سیری ودار وخوردن سبب بدوال خلط وعبادت کردن سبب نجاة ومعصیت راسبب عقاب پس اگر ازانکه ما تقدیر خدای تعالی رامنع نتوانیم کردن لازم اید که هرگز اختیار نکنیم ازانکه ما تقدیر خدای تعالی رامنع نتوانیم کردن پس باید که ما هرگز نان خوردن نکنیم وترک طاعت کردن وفرمان برداری نجای اوردن نکنیم وگوییم اگر تقدیر خدای تعالی چنانست که ما ازینک نجات یابیم بدبخت نشویم همچنانکه این سخن از شرع وعمل دور است سوال سایل باطل باشد جواب ازسخن پنجم آنست که انچه سیوم علیه السلم فرموده است که من آمن بالنجوم فقد کفر معنی انست که ظاهر نان بندگشتند زیراکه اگر کسی بایمان آورد بنجوم ازان جهت که مستی ایشان دلیل آست بر

مستی آفریدگار حی وعالم وقادر وقدیم این کفر نبود بلکه عین ایمان بود بل که عالی تر درحتی بود در ایمان نه چنین که چون ابرهیم علیه السلم در ستارگان وماه وافتاب نظر کرد وبواسطه ان نظر باری تعالی راندانست ایزد تعالی میفرماید و تلک حجتنا اتیناها ابرهیم وبباید دانست که نظر در نجوم بر شش وجه است ۱ آنست که تغیری ایشان نظر کند تا بواسطه ان نظر افریدگار را عالم وقدرة بداند ـ انکه حرکات ایشان نظر کند تا اوقات نماز و روزه وزکوة وحج وسمت قبله بداند ونظر کردن در ستارگان برین وجه واجب بود ۲ انکه در مقادیر واجرام وابعاد ودوری ایشان باز اختلاف وتفاوت نگاه کند چنانک در کتابهای علم حکمت وهیات بیان کرده اند ونظر کردن در ستارگان ازین وجه مندوب الیه باشد زراکه هرکس که این علم بداند آثار حکمتهای خدای تعالی در اسمانها وزمینها بهتر بداند ـ انکه اعتقاد دارند که این ستارگان رامیچ اثر نیست درین عالم بطبع لیکن حرکتهای ایزد تعالی ازراه عادة طلوع افتاب را سبب روشنایی عالم کرداند و نزدیکی او را بمست سر سبب حرارت هوا کرده ودوری را ازسمت سر سبب پرودة هوا کرده هم چنانک نظر این ستارگان را اسباب سعادت و نحوست کرداند است ازراه عادت نه ازراه طبیعت اتفاق است جمله متحمان ومتکلمانرا که اعتقاد درعلم نجوم برین وجه نه کفر بود ونه ضلالت ۵ انکه اعتقاد دارند که این ستارگان بر طبع موثر اند درین عالم واین اعتقاد هم خطاست ولیکن کفر نشد ۶ انکه اعتقاد دارند که این ستارگان

مدبر عالم اند وسعادت ونحوست جز از فیض ایشان حاصل نشود وبر ما عبادت ایشان واجبست این اعتقاد کفر صریح است پس معلوم شد که ایمان بنجوم کی ایمان بود وکی کفر بود واین تفصیل سبب آن درین کتاب اوردیم تا هر کس که درین علم نظر کند چنان نظر کند که منفعت آن اورا حاصل بود ومضرت آن باعتقاد باز نگردد

فصل چهارده در چیزها که رعایت ان در اختیارات واجب باشد بدانکه صفت چیزیست که رعایت ان در اختیارات واجب بود چون در وقت عملت بود اول صلاح حال فرمود ما ازلفظ صلاح هر کجا که یاد کنیم یا حصول سعادت بود یا عدم نحوست وبدانکه رعایت صلاح حال فاضل کردن در اختیارات ازبرای ان اولیتر از رعایت دیگر ستارگان که قرار اینجا نصلحت است ۱ انکه نزدیکترین همه ستارگان است بزمین پس تاثیر او در ین عالم اولیتر از تاثیر دیگران ـ حرکتها وقرب وبعدیات وجیزها که در ین عالم حادث می شود پوسته در تغیر باشد پس اضافت این حوادث بحرکتها سریع قراولیتر بود از اضافت بان حرکتها بطی ستارگان ۲ قرار غایت سرعت حرکت انوار کواکب با بیک دیگر آمیخته کرداند وامتزاج ایشان سبب حدوث حوادث گردد در ین عالم پس ازین همه وجه که در قرار فته میشود در دیگر ستارگان یافته می شود در رعایت حال قرار اختیارات اولیتر بود وبدانک قرار دلیل ابتدا بود وخداوند خانه او دلیل عاقبت باشد ولیکن بشرط انک قرار او تاد بود یا ناظر باو بطالع اما اگر حسن نبود دلیل ابتدا طالع بود ودلیل عاقبت رابع

صلاح خداوند خانه قمر ج صلاح طالع د صلاح خداوند طالع ه صلاح خانه غرض
جنانک خانه دهم بر کار ها و سلطانی و صلاح خداوند خانه غرض و اولیتر آن
باشد که خداوند خانه غرض ستاره بود که مدبر آن غرض بود جنانک چون
تا خداوند خانه عاشر آفتاب بود زیرا که عاشر تعلق به سلطان دارد و آفتاب
نیز تعلق بسلطان دارد د صلاح ستاره که مدبر غرض بود اینست صفت
چیزکه رعایت آن واجب بود در اخبارات جنانک در وقت حملت بود
و الیس حکم کرد که اخبار کردن دوا بنوذ الابه و شادست و آن شادست
صاحب طالعست اما باشادست ماه و اما بشادست کوکب حاجت و
خانه غرض و گمان دیگری گویند که چون خانه غرض و خداوند خانه غرض تباه
باشد صلاحیت دیگر دلیلها سیج سود ندارد زیرا که بسیار بود که طالع و ماه مردو
مسعود باشد لیکن خداوند بیت العرض ساقط بود یا تحت الشعاع بود پس سیج
منفعت حاصل نشود مثال این آنست که حسن سهل از خراسان بیرون
آمد بطالع اسد و مشتری و ماه در ثور در وسط السما و آفتاب در اسد
بود و در برج ملوکی لکن خداوند بیت العمل و آن زهره بود و او در سنبله
بود در هبوط لاجرم کار او در اضطراب بود و از بودن ماه و مشتری در
وسط السما بودن اقتاب در خانه خویش در برج ملوک سیج مقصود حاصل
نشد پس معلوم شد که رعایت کردن صلاح خداوند خانه غرض همه حال
واجب فصل پنجم در بیان چیزهاکه رعایت آن سبب کمال بود
اختیار را و آن یازده چیزاست اول انچه تعلق بقمر دارد و آن بر دو قسم است

بعضی انک تعلق بآن اجماع باید ان استقبال دارد که مقدم بود بران اختیار
و بعضی دیگر انک تعلق بکواکب دیگر دارد از احوال قمر اما قسم اول بدانک
نظر کردن حال اجماع و استقبال از شش وجه است ا انک آن اجماع
یا استقبال یا در وتد ها و طالع بود یا در برجهای مایل الوتد یا در زایل الوتد اگر در
وتدی از اوتاد باشد آن بهتر مرد و قسم بود زیرا که آن اجماع و یا آن استقبال
یا بانکی از سعود باشد یا نه اگر با سعود بوده باشد قمر خون از اجماع یا از ان
استقبال باز کرد و یا بسعدی دیگر پیوندد یا بحسی اگر بسعدی دیگر پیوندد دلیل
خوبی آن کار بود هم در ابتدا و هم در انتها و اگر بحسی پیوندد دلیل نخوبی ابتدا بود
و بتباهی انتها و اما اگر در وقت اجماع یا استقبال با سعدی نبوده باشد در
وقت باز گشتن از ان اجماع یا از ان استقبال با سعدی پیوندد یا بحسی اگر بسعدی
پیوندد دلیل بتباهی ابتدا بود و خوبی انتها و اگر بحسی پیوندد دلیل آن بود که آن
کار هم در ابتدا و هم در انتها تباه باشد و اما اگر آن اجماع یا آن استقبال
در برجهای اتفاقی افتد که یا علی الوتاد و طالع الاخبار بود دلیل آن باشد که آن
اقسام جبارکانه که یاد کرده شد میانه نباشد و اما اگر در برجهای اتفاق
افتد که زایل باشند دلیل باشد که آن اقسام جبارکانه در غایت ضعفی بود
الا در جانب شر زیرا که اولا رنحوست سر جد که بد حال تر باشد نحوست
ایشان بیشتر بود ب ان چیزها که باجماع و استقبال تعلق دارد انست که
خداوند طالع اجماع یا استقبال چون در وتدها طالع افتد یا مشرق بود یا در
خانه خود بود دلیل تامی ان کار بود ج انک اجماع و استقبال چون در ان

نحس خداوند خانه او بود یا نبود اگر خداوند خانه او نبود دلیل آن بود که آن
کار در وجود نیاید و اگر خداوند خانه او بود یا با او سعدی متصل باشد یا نباشد
اگر بسعدی متصل باشد در اول کار خصومتی بدید آید و بعاقبت بصلح انجامد
و اگر بسعدی متصل نبود آن کار در وجود اید و لیکن با وحشت بسیار و بهترین
حالها ماه در ابتدا کارها آن بود که ماه از سعدی باز گشته باشد مگر در حق
انکس که خواهد که بکرید که در حق او بهتر آن باشد که از نحسی منصرف باشد د اولیتر
ان بود که ماه در شب فوق الارض بود و در روز تحت الارض ه انک آنجی
عشر به ماه دلیلست بر عاقبت پس اگر اثنی عشر به موضع قمر یا سعدی باشد
جنانک آن سعد موافق آن علی باشد و اثنی عشر به ان سعد یا قمر باشد دلیل
آن کند که آن کار بغایت خوبی در وجود آید ط در ابتدا کارها بهتر ان بود
که ماه متصل بود از سفلی بعلو و معنی اشتغال از سفل بعلو آنست که از ستاره
باز گردد و بستاره پیوندد که فلک او بالای فلک ستاره تحتین بود یا
از ستاره که روی در هبوط نهاده بود باز گردد و بستاره پیوندد که روی
بشرف نهاده باشد و این شرط در همه ابتدا ها نگاه باید داشتن الا در آن
وقت که پادشاه بجنگ خواهد رفتن زیرا که باید که ماه در ین کار روی
از علو بسفل نهاده باشد ی بهترین ابتدا ها آن باشد که در آن وقت قمر
نیز در هدود سعد باشد و سکد یکر ناظر باشد از نظرها ی سعد و آن حد ها موافق
ان کار باشد که ابتدا خواهند کردن و خداوند حد ها ناظر باشد بر ین نظر ها
سعد ایست جمله چیزها که تعلق دارد بر عایت حال قمر ا مثال آنچ تعلق

برج اتفاق افتد که طالع مولود صاحب اختیار باشد و بدو جه صلح اتفاق افتد کار تمام گردد د انک خداوند آن حدان اجماع یا آن استقبال و خداوند خانه ان اجتماع و یا آن استقبال با هم موافق باشد دلیل ان باشد که آن کار که ابتدا کند روز کار در از باقی مانده ه انک ان برج که اجتماع یا استقبال در وی اتفاق افتاده باشد کجای بیت الحیوه باشد و خانه دوم از وی کجای بیت المال و رابع و اشرف و دهم برین قیاس خانها دیگر را اعتبار باید کرد پس چون خواهی که بعد از ان اجتماع و یا بعد از ان استقبال اختیار کنی از برای کاری جدی تا مزوطالع در برجی افتد که لایق ان کار باشد چنانک اگر خواهی که بنا نهادن را اختیار کنی جد باید کردن تا ماه با صاحب طالع در رابع باشد از موضع آن استقبال و یا ان اجتماع د انک اگر اولاد فلکی در ان ساعت که ابتدا کار خواهی کردن موافق باشد یا دلالت فلکی در وقت اجتماع و استقبال دلیل تمام بود و باید که بغایت کمال رسد ربهرین سعدی را که در اختیارات رعایت کند آن سعد باشد که در وقت اجتماع یا استقبال مستولی بوده باشد بر طالع احسان باید ان موضع که در وقت احسان در وی بوده باشد و اگر چنانک آن سعد خداوند آن حد باشد که اجتماع و استقبال در ان حد باشد بهتر بود و اگر آن سعد با آن شرطها که گفته شد خداوند طالع قران یا ساطفاه باشد یا خداوند طالع بتحویل سال با خداوند فرداریت باشد دلیل کند بر غایت کمال آن کار ج اگر چنانک ارباب ملایت قرار وقت اجتماع یا استقبال از نحوس سلیم باشد و ناظر بهترین دلیل تمامی آن کار

بود و الا دلیل ضعیف بود و اما قمر دور و آن در اعتبار حالها رقمست در غیر اجتماع و استقبال و آن اندوجه است ا انک بر کاری که ابتدا او ان وقت اتفاق افتد که ماه از نقطه راس جدا شود و آن کار تمام گردد زیرا که روی بجانب شمال نهادست ب انک ابتدا آن وقت اتفاق افتد که ماه در برجی مستقیم الطلوع باشد آن کار آسان برآید ج انک ماه وقت اجتماع یا تربیع اول دلیل بود بر کارها که از سر راستی و درستی رود و از تربیع اول تا استقبال دلیل بود بر خصومت زیرا که معابده دلیل مضادت بود و از معابده تا تربیع دوم دلیل آن بود که انس را بخصومت دعوت کند و آنرا کاره بود و از تربیع دوم تا اجتماع دلیل بود بر کارها پوشیده د انک بایان کردم که ماه دلیل ابتداست و خداوند خانه او دلیل عاقبت پس در ابتدا کارها حال ماه با خداوند خانه او بر چهار قسم بود اول انک قمر در وتدی از اوتاد طالع باشد و خداوند خانه او بوی ناظر دلیل بود که آن کار در ابتدا و در انتها بخوبی حاصل شود دوم انک قمر در وتدی از اوتاد بود لکن خداوند خانه ازوی ساقط بود و آن دلیل خوبی بود در ابتدا و تباهی انتها بود سیوم انک قمر در اوتاد بنود لکن خداوند خانه بوی ناظر بود و این دلیل تباهی بود در ابتدا و خوبی انتها د انک قمر نه در اوتاد بود و نه خداوند خانه بوی ناظر بود و این دلیل تباهی ابتدا و انتها بود و این چهار قسم که یاد کرده شد در همه چیزها که دلیل ابتدا او دلیل عاقبت بود اعتبار باید کرد و الله اعلم ه در ابتدای کارها اگر ماه متصل باشد بمعنی آن

نتواند کرد ب انک اگر خداوند خانه نحوس باشد باید که نظر او از تثلیث یا از تسدیس باشد و هم چنین خداوند خانه ماه و خداوند خانه حاجت زیرا که نظر نحوس از تثلیث و تسدیس و نظر سعود از تعابد و تربیع بد بود ج خداوند طالع چون نحس بود باید که نظر او از اوتاد نقیض بود و بطالع نباشد د جد باید کردن تا خداوند طالع باسهم السعاده بام باشد که آن دلیل کمال بود ا الخامس اعتبار حال درجات طالع چنانک م درجه از برجی خاصیت او خاصیت آن برج باشد که دوری او از برج حمل هم چندان بود که دوری آن درجه از اول آن برج چنانک درجه نخستین از حمل ثانیه بود در ابتدا کارها او درجه دوم از شانیه بود زراعت را و درجه سیوم از جوزا شانیه بود چیزی خوردن و خدمه بادشاه را و درجه چهارم از سرطان شانیه بود کار بر پا بیرون آوردن و همه را بر همین قیاس دیگر درجات اعتبار باید کردن پس چون این درجات سعود باشد آنرا در تحصیل این مهمات در حق خود استعمال باید کردن و اگر منحوس باشد در ابطال آن مهمات در حق دشمن بکار باید داشتن و باید دانستن که هر کواکب که مشتری و زهره در ین برجها باشند دلایل ایشان قوی بود و اگر زحل و مریخ در ین برجها باشند دلایل ایشان نیک ضعیف بود مگر در درجه که منحوس باشند چنانک اگر مریخ در هشتم درجه بود از عقرب مخالفت تمام در میان مردم ظاهر شود مگر مفاجاه پیکار اتفاق افتد و اگر شخصی مخالفت بادشاه اغاز کند در ین وقت آفت او بسیار شود و اگر مشتری در طالع بتحویل در ین درجه بود کارها آسان شود ا السادس حال دیگر وقتها باید که اوتاد

از نحوس خالی بود در عایت این معنی کردن بعد از طالع اولیتر معاشر پس سابع و پس رابع الرابع اعتبار خانه غرض و آن از دو وجه است انک پیش از ین بیان کردیم که خانه حاجت باید که مناسب ان حاجت بود اگر بود باید که در خانه حاجت سعدی قوی حال بود و اگر نه باری ناظر بود و باید که خداوند او از نحوس سلیم باشد ب جد باید کردن تا خانه حاجت در اصل طالع مولود مسعود بوده باشد و خداوند او قوی حال الخامس اعتبار حال ستاره حاجت و آن از دو وجه است اول جد باید کردن تا ستاره حاجت ناظر بود بطالع و خداوند طالع و خانه حاجت یا از تثلیث یا از تربیع اگر سعد باشد اما اگر نحس بود جد باید کردن تا نظر او از تربیع و معابده نباشد پس اگر نظر ستاره حاجت بطالع میسر نشود باید که ناظر بود بخانه طالع و ماشاالله می گوید که نظر ستاره حاجت بصاحب طالع بهتر از ان بود که نظر او بطالع ب جد باید کرد تا خداوند خانه ستاره حاجت قوی حال بود زیرا که او بر عاقبت دلیلست والله اعلم السابع اعتبار حال سهام و آن از چهار وجه است ا صلاح سهم السعاده اعتبار باید کرد که او دلیل ابتداست ب صلاح خداوند او را اعتبار باید کردن که او دلیل عاقبت است ج سهم السعاده باید که ناظر بود بماه پس اگر نظر سهم السعاده بماه میسر نشود باید که میان هر دو ستاره سعد بود تا هر دو را با سهم مجتمع کند و اولیتر آن بود که از ماه بستانند و بسهم السعاده دهند که باید که آن سهم که منسوب بود بدان حاجت مسعود بود و باید که سهم السعاده با وی شارک بود در آن سعادت

زحل باشد انقلاب آن کار در عسر و محنت بود و اگر عطارد با زهره بود یا مشتری آن کار حاصل شود بس بر زودی منقلب شود اما اگر طالع یا خانه ماه برجها ثابت باشد دلیل ثبات آن کار بود و سعادت و نحوست آن کار منقلب بود بنظر سعود نحوس و اوشایسته است مر بنا کردن را و زن خواستن را الا زفاف که لایق او برجهار منقلب است و مران چهار گانه طالع او این برجها ثابت بود در ازگشت و خصومتها و وی بصلح نیانجامد و باید دانستن که عقرب سبک ترین برجها ثابت است از برای انک خداوند وی مریخ است و اسد از همه ثابت تر است و قی در دخول خورشید می آید که دلو از همه ثابت تر است که خداوند او زحل است و اما برجهار ذوجسدین چون طالع باشند یا خانه ماه باشند دلیل آن بود که از ان کار که در وی ابتدا کنند اعراض کنند و بار دیگر باوی رجوع کنند و صلح و فساد ان متقلب بود بنظر سعود و نحوس و این برجها شایسته بود کارها را که بدو کس تعلق دارد چون بیع و شری و شرکت و هر کس که در ین طالع حبس کند از حبس بیرون آرند و بار دیگر گیرند و اگر گنجینه را یابند بار دیگر بگریزد و اگر وعده کند خلاف کند و بیمار اگر بهر شود باز دیگر بیمار شود ـ اعتبار انک طالع برج معوج بود یا مستقیم اگر معوج بود یا ماه در وی بود دلیل کند بر دشخواری آن کار بس اگر سعود ناظر باشند دلیل باشد بر امید داشتن حصول آن چیز و اگر نحوس ناظر باشد دلیل غایت دشخواری بود و اگر هر سعود و هر نحوس ناظر باشند دلیل توسط بود و باید دانستن که چون ماه در ین برجها بود و زاید بود در نور و در حساب دلیل ان باشد که آن چیزی

بفروشند سود کند و انچه بخرند چون بفروشند سود کند و اما بر جها مستقیم الطلوع اگر طالع باشند یا خانه قر باشد دلیل تمامی آن کار کند و شایسته بود دوستی کردن را و وفا چیزی را بس اگر سعود ناظر باشند دلیل بود بر غایت کمال این کار و اگر نحوس ناظر باشند دلیل دشخواری بود و اگر هر سعود و هر نحوس ناظر باشند کار متوسط بود و باید دانستن که چون ماه درین برجها باشد و ناقص بود یا در نور یا در حساب چیزها بهاء ارزان خریده شود و در فروختن سود نبود ـ اعتبار انک اگر طالع برجی باشد که او دلیل بر ندگان بود و ان جوزا و سنبله و قوس و حوت برای صید نیک بود و بر جها که دلیل بر آواز چون برجهار آبی از برای مطربان نیک باشد و بر روح آتشی برای کارهای آتش نیک بود ـ برجهار نهاری دلالی اختیارات نهاری بود و برجهار لیلی موافق اختیارات لیلی و هم چنین بستارگان نهاری موافق اختیارات نهاری و ستارهای شبی موافق اختیارهای شبی پس اگر حال برخلاف این بود این کار بازپسته بنظر سعود و نحوس بود ـ باید که طالع بطبع مانده آن مقصود بود چنانک برجهار آتشی مر کارها سلطانی را و جنانک خانها مریخ جنگ را و باید که سعود را در طالع حصه تمام بود ـ اگر طالع برجی معوج بود منقلب در حالت غایت در برجی مستوی ثابت باشد اول آن کار دشخوار بود و آخر آسان

الرابع اعتبار حال خداوند طالع و آن از چهار وجه است انک باید که خداوند طالع ناظر بود بطالع بطلیموس گفت است که مران ستاره که ناظر بود بخانه خود همچنان بود که مردی از خانه خود دور بود حفظ خانه

العاشر اعتبار آن ساعت که در وی اختیار اتفاق افتد چنانک اگر آن اختیار از برای کار خیر بود باید که در ساعتها سعد یا مشتری یا زهره باشد و یا در ساعات عطارد چون سعود بود و اگر اختیار از برای کار بد بود برعکس این باید اتفاق دهم عشر کارها که در وی ثبات طلبند جز شهادت زحل راست نیاید و کارها که در وی از طول مدت احتراز کنند جز شهادت مریخ راست نیاید اثبت آن یازده وجه که در اول فصل فرا کرده ایم فصل سیم در بیان چیزها که از وی احتراز باید کردن و آن هفت است انک چون تحویل اجتماع تباه بود و نحوس بران طالع پسوندی باشند بر میز باید کردن در ان ماه از ابتدا کردن کارها که دوام آن مطلوب باشد ـ انک چون اجتماع یا قران در ان ماه که در وی ابتدا کاری خواهی کردن اگر در درجه اتفاق افتاده باشد که قران زحل و مشتری در ان درجه اتفاق افتاده باشد یعنی آن قران که تو در وی باشی از ابتدا کردن در ان ماه احتراز باید کردن که آن تباه بود خاصه اگر نحوس مستولی بوده باشد عاما اگر مریخ و سعد در آن درجه گرد شده باشند آن نحوست زایل شود و آن ماه را شایستگی آن بود که در وی کارها ابتدا کنند ـ انچ عطارد تباه دارد در ان از برج وجه است خذر باید کردن از ان که ماه در طالع باشد خاصه بشب الا در بیع و شری چون ماه سعود بود و در طالع بود و این معنی روا باشد اصفی حکم کوید که ماه چون در غایت قرب است اثر سعادت و نحوست زود در وی پیدا شود پس اگر در طالع بود تعرفا عظیم بر مزاج انکس پدید آرد ـ خذر باید کردن از

انک

انک ماه ساقط بود از طالع ـ خذر باید کردن از مقارنت ماه با مریخ در اول روز و در اول ماه و از مقارنت او با زحل در آخر ماه خاصه در شب ـ خذر باید کردن از انک ماه را و خداوند خانه او را با یکدیگر نظر عداوت بود زیرا که دلیل مصادمت و خصومت کند در ان کار که ابتدا کرده باشد مگر کارها که از قبل زبان باشد که آن سهل تر باشد ـ خذر باید کردن از نخستار رفتن و آن با نجده وجه است انک در محاق باشد و ان چنان بود که میان او و میان آفتاب دوازده درجه بود یا کمتر و بدتر آن بود که رونده بود و با آفتاب ـ انک در خوف باشد و بدترین آن بود که خوف در ان برج اتفاق افتد که ماه در وبوده باشد در اصل طالع مولود ـ مقابله او با آفتاب و بنزدیک بعضی این نخوست نیست ـ انک تربع آفتاب بود ـ انک مقارن نحوس بود یا تربع نحوس یا بمقابله نحوس بود ـ انک محصور بود بین نحسین ـ انک میان او و راس و ماذنب دوازده درجه بود یا کمتر ـ انک در طریقه محترقه بود و ان از نوزده درجه ایزان تا نه درجه عقرب باشد ـ انک در آخر برج بود در حد ادبار نحوس ـ انک یا شی عشر نحوس بود ـ انک زایل بود از وتد یا کمر در برج سوم که آن فرح اوست ـ انک بطی السیر بود چنانک سیر او از یک درجه و یازده دقیقه کمتر باشد ـ انک وحشی بود و آن چنان بود که از نحسی باز گشته بود و هیچ کوکبت نپوندد ـ انک روی بجانب جنوب نهاده باشد ـ انک در جدی باشد اثبت نحوستهاء ماه وجه اول حکما اتفاق کرده اند که چون قمر نحوس بود بعضی از انچه یاد

کرده شد واجب باشد احتراز کردن از ابتدا کارها والله اعلم سیوم تعلق بخداوند طالع و بخداوند خانه قمر و خداوند خانه حاجت دارد و آن از سه وجه است اول بر میز باید کردن از انک این دلیلها راجع باشند دوم حذر باید کردن از انک ذنب در طالع باشد یا در خانه حاجت یا با آفتاب یا با ماه یا با ستاره حاجت بود سیوم حذر باید کردن از انک این دلایل سه گانه بمحس باشند خصوصا از انک مقور باشد زیرا که ان دلیل فساد اوتاد بود چهارم حذر باید کردن از انک نحوس در اوتاد باشند و اگر ستاره حاجت بود خاصه که آن سبب شقت بود پنجم حذر باید کردن از انک خداوند حاجت نحس بود خاصه اگرچه در طالع باشد ششم حذر باید کردن از انک خداوند ششم در وتد باشد هفتم زایل بودن خداوند خانه قمر و نحس بودن او دلیل بود بر فساد مر اختیاری که افاق افند و صلاح قمر از ین باب سود مند نیاید هشتم جون خداوند خانه عرض نحس بود باید که در اوتاد نبود لکن باید که جایگاه او یا حادی عشر بود یا تاسع یا ثالث یا خامس گمان وقت که اختیار رفته و حرب کند نهم در چهار که آن را بابلیان جاهها خوانند و آن در چهار باشد نحس و تاریک و از ان حذر باید کردن اما در حمل از ین در چهار نحس است و ما سر طان که در ثور چهارست ج و ک که در جوزا نحس است و سر طان که در سرطان نحس است سر طان که در اسد هفت است و ج و جدی سر طان که در سنبله نحس است ج و دلو که در میزان چهار است ا و حمل در عقرب نحس است ط ب ک سر طان که در قوس شش است د ب ج که در حوت نحس است ب ج ک سر طان که در ثور چهار است ا ب ج که در جوزا نحس است ب ج ک سر طان که در سرطان نحس است ا ط ک سر طان که در اسد هفت است ا ب ج که در سنبله نحس است ج ج د ب ج که در میزان چهار است ا ب ج که در عقرب نحس است ط ب ک سر طان که

باشد زراعت را و جوی کندن را و درخت نشاندن را و بنا نهادن خاصه در چهار ساعت نخستین و شایسته است جون ماه زاید النور بود و بعد ازان دوازده ساعت دیگر مشتری راست و این ساعتها شایسته است در کارهای سلطانی و شرکت و مانند این و بعد ازان دوازده ساعت دیگر مریخ راست چهار ساعت نخستین او شایسته است بر نشستن و او سیلح بوشیدن و جنگ کردن را و چهار ساعت دوم شایسته است خصومت و قصد را و چهار ساعت سیوم سیح کار را نشاید بعد ازین نوبت باز دیگر با آفتاب رسد و آن ساعتها بد بود نیک نباشد و سوم بر ین ترتیب ساعات بت بازدی آید و الیس حاکم گوید که تمامی حال ماه گیرد از انست که تمامی ایام بست - حذر باید کردن از ابتدا کارها در ایام نقصان و ان از اول بیست سوم ماه بود تا نیمه چهارم از ماه دیگر و بعد ازان تا تمامت یازده روز روز زیادت بود و بعد ازان از ابتدا روز دوازدهم تا نیمه روز نوزدهم ایام نقصان بود و بعد ازان تا آخر بیست و ششم ایام زیادت بود ح حذر باید کردن از اتصال ماه نهم و بجدهم و بیست سوم ماه د حذر باید کردن از اسباع و آن سوم و چهارم و بیست و پنجم و بیست ششم ماه است ر روا نبود که دلیل این کار که ابتدا خواهند کردن مر دی فوق السعود باشد یا تحت النحوس این است چیزها که از وی احتراز باید کردن در اختیارات والله اعلم فصل هشتم در ان کس که آثار و اخبار در حق وی ظاهر تر است آثار و اخبار در حق پادشاهان نیک ظاهر شود زیرا که هر چه در حق ایشان ظاهر شود در حق رعیت هم ظاهر شود و هم اثر که عام تر بود ظاهر تر بود ظاهر تر

دادم لیکن خون خاطرم کس بدین معنی وفا نکند لاجرم صناعت دوشت چیز کرحاجت
بدان پیش افتد درین مقالت اوردیم ونیک وبد آن از یکدیگر جدا کردیم
تا برخواننده آسان بود وایشت فهرست چیزها ا بکریا به رفتن ب مویی
ازسر باز کردن ج نوزه بکار داشتن وپاکیزگی د درناخن چیدن ه آهن
باندام بردن و فصد وحجامت کردن ز حجامت کردن ح خون بسیار
بیرون کردن ط ختنه کردن ی ابتداء علاج کردن یا علاج اعضا یب
علاج جنس بجاریا یج داروی مسل خوردن ید داروی سودا آورده
داروی صفرا آرد یو مطبوخ خوردن یز داروی که علت ازسر وچشم برون
کند یح غرغره وقی کردن یط علاج بیماریهای سینه یک دران داروی کاسمال
عظیم کند یا جامه بریدن وپوشیدن یک صناعت زروسیمه یج درخریدن
یه درفروختن یو درشرکت کردن یز درمال فرستادن ازبرای سود
یح درام طلب کردن یط درام دادن ک درصنعت کیمیا کا درعزیمت
کردن ازبهر دوستی کب عزیمت کردن ازبهر دشمنی کج درتفویذ نوشتن
کد درکارها پوشیده کردن که درانک کسی خواهد که پنهان شود کو در
پیدا کردن کارها کز درسوزکردن بخشی ازحیات کح درانجار ربعی از
ابواع شبانروز کط درنام نوشتن وآبتدا کردن بعوض حاجت ل
درابتداء آموختن چیزها لا درتعلیم ادب لب درتعلیم رودها لج درتعلیم
سیاحت لد درفرزند بکتاب فرستادن وبدایه سپردن لو درنهاد
افکندن لز درام کردن لح درزخمها نشاندن لط درتخم کاشتن

درجرجی منقلب بود وعطارد درطالع بود دلیل بران بود که زود پرون
آید واگر ماه متصل بود بزحل وزحل دراوتاد بود دلیل باشد برضجرشدن
واگر متصل بآفتاب بود دلیل بود برتشنگی واگر متصل بود بمریخ دلیل
بود برانک صفرا وحرارت ازحد درگذرد ج درموی ازسر بازکردن
چیزهای که این اختیار بوی تمام شود دواست ا بایدکه قمر درجها د
دوجسد بین باشد الا درسنبله محمد ایوب روا دارد که درمیزان بود یا درد لو
گوشیار گفت بایدکه درجرجهای آبی بود ب بایدکه ماه متصل بود بسعدی از
هردوسعد زیراکه آن دلیل بود برانک موی بار دیگر درشادی برآید واما
انچه ازوی حذر بایدکردن شش چیزاست ا بنایدکه ماه درجرجها منقلب
وثابت بود خاصه جوزا زیراکه دلیل آن بود بران که موی دیر برآید
وخداوندش را بسبب آن غم باشد ب بایدکه ماه متصل نباشد بزحل هم ازین
علت که گفته شد ج بایدکه متصل نبود بمریخ ک روا نبود که بزحل یا بمریخ در
طالع وقت باشند د روا نبود که قمر درحل باشد ه روا نبود که قمر درطالع
بود ز درنوزه بکار داشتن وپاکیزگی چیزهای که این اختیار بوی تمام
شود چهاراست ا که ماه متصل بود بآفتاب بآخر الشعاع جانک
ازآفتاب جدا شده باشد ب بایدکه درجرجها آبی بود و روا نبود که در
حمل وثور واسد وجدی بود محمد ایوب گوید که ماه درجرجها زمینی بود
ج بایدکه ماه متصل بود بستارگان که درهبوط باشند یا محترق یا راجع
زیراکه این دلیل باشد که آن موی دیر برآید د بایدکه خداوند طالع

مسخر از وتد السما وتد الارض بود ه درناخن چیدن آنچه این اختیار بدو
تمام شود دواست ا بایدکه ماه درخانهای زمینه یا خانهای مریخ یا خانها
یزمن باشد محمد ایوب می گوید بهترین آن بود که ماه درخانه ثور یا سرطان
یا عقرب یا دلو باشد ب بایدکه ماه زاید باشد درنور یا درحساب یا درهردو
اما انچ ازوی حذر باید کردن چار چیزست ا حذر کردن ازانک
ماه درجوزا وحوت بود زیراکه این دو برج خداوند ایشان بد باشد
این کار را دلیل بود برانک آن ناخن دیگر نروید ب حذر باید کردن
ازان که مریخ درطالع وقت بود یا ماه درنیک برج باشد زیراکه محاطره
بود که گوشت ببرد ج حذر باید کردن ازانک زحل درطالع بود یا قمر
د حذر باید کردن ازانک زحل درطالع بود یا ماه متصل بود بستاره
راجع خاصه چون درهبوط بود والام درونت آفت درناخن پدید آید
ل درآهن باندام بردن آنچه ازین اخبار بوی تمام شود سه است ا آهن باندام
انگاه روا بود بردن که ماه درجرجی بود که اندام منسوب بود بدان
برج وسر منسوب بحمل وگردن وقفا بثور ودوش بازو بجوزا وسینه بسرطان
وپشت وپهلو باسد وشکم ورونده بسنبله وسره میزان وفرج بعقرب و
سرودران بقوس وسر بازانو بجدی وساقها بدلو وپایها بحوت گوشیار
میگوید اگر دران برج که عضو بوی منسوب باشد سعدی قوی درموی باشد
آهن بردن بوی روا باشد ب بایدکه ماه ناقص النور باشد وسلیم باشد از
نحوس ج بایدکه ماه متصل بود بمشتری ومشتری فوق الارض باشد اما درعاشر

یا حادی عشر یا در تاسع بود پس اگر بودن مشتری درین مواضع میسر نشود باید
که در طالع بود و قریا باید که ناظر بود بآفتاب و قابل النور باشد از وی
زیرا که این دلیل بود که صحت بزودی حاصل شود و اما آنچ از وی
حذر باید کردن دو چیز است ۱ آنک ماه بری بود از مقارنة آفتاب —
باید که بری بود از نظر نحوس خاصه از مریخ ۲ در فصد کردن آنچ ازین اختیار
بوی تمام شود چار است ۱ بجزی گویند بهتر آن بود که ماه در برجی ثابت
بود الا در ثور — قصرانی گوید بهتر آن باشد که ماه زاید باشد در نور و در
حساب ۲ باید که در برجها مذکر باشد ۳ باید که متصل بود بسعود اما
آنچ ازوی حذر باید کردن هشت چیز است ۱ آنک خانه ماه برجهای مخلب
وذوجسدین باشد خاصه حوت — باید که خانه ماه و طالع برجهای ارضی
نبود ۲ از برج حوت حذر باید کردن ۳ در وقت اجتماع تاسیزده درجه ازین
کار نشاید ۴ از وقت استقبال تا حذر باید کردن و حذر باید کردن از آنک
زحل و مریخ در طالع باشد یا ماه زیرا که این دلیل بود بر آنک جایی
جراحت ریم کرده و بتاه شود و حاجت آمد بریدن آن و درین باب
احتراز از مریخ واجب تر است ۵ احتراز باید کردن از آنک زحل در شامن
نبود از طالع ۶ حذر باید کردن از آنک مریخ در سُدُس قمر باشد ۷ از خامت
کردن آنچ ازین اختیار بروی تمام شود دو چیز است ۱ محمد ایوب می گوید باید
که خانه ماه و طالع برجی ارپر جهار سوایی بود زیرا که چنین باشد
خون فاسد برود و خون صافی بماند و نفع او ظاهر شود و باید که ماه متصل

بود بمشتری — بجزی گوید باید که ماه زاید النور بود و قصرانی گوید که باید که ماه
ناقص النور و بحساب بود و اما آنچ ازوی حذر باید کردن سه چیز است
مذموم ترین همه آنست که در ثور یا در اسد باشد — دورشوس گوید چون در ثانی
یا در ثالث ایشان نحسی بوده باشد در غایت تباهی بود ۲ محمد ایوب گوید
حذر باید کرد از آنک ماه بحت الشعاع بود و از آنک طالع یا خانه ماه برجهار
ارضی بود زیرا که خوف آن باشد که سود ابدید آید و از آنک برجهار آبی
بود زیرا که خوف آن بود که فایج و لقوه بدید آید ۳ در خون [illegible]
بیرون آوردن آنچ ازین اختیارات بروی تمام شود چار است باید که ماه زاید
النور و الحساب بود — باید که بعد از اجتماع و پیش از استقبال بود ۲ باید که
ماه متصل بود بر برج ارثلث یا از تسدس ۳ باید که بخداوند ماه ناظر بود
ارسلث یا از تسدس و چون خواهی که خون اندک بیرون آید خانک نفعلن
حاصل بود ضد این شرطها اعتبار باید کردن و باید که ماه از عطارد ساقط
بود ۴ در جست کردن آنچ ازین اختیارها بروی تمام گردد سفت چیز است ۱ باید
که ماه مستعلی بود بر زهره — باید که ماه متصل بود به نکلی از دو سعد ۲
باید که در برجهای شمالی بود ۳ باید که زاید بود ۴ باید که خداوند خانه او شمالی
بود ۵ باید که خداوند طالع صاعد بود ۶ باید که خانه ماه و طالع برجی سوایی
بود و اما آنچ ازوی حذر باید کردن دو است ۱ حذر کردن از آنک ماه
در عرب بود خاصه چون مریخ بوی ناظر بود از اوتاد — اما اگر ناظر مریخ از
تثلث یا از تسدس باشد و ماه ناقص بود بد نبود ۲ در ابتدا اطلاع کردن

آنچ ازین کار بوی تمام کرد دانست که اگر سعدی در طالع بود مقصود زود
حاصل شود و ذکر خوب طبیب ظاهر گردد و اگر در عاشر بود بیمار فرمان
برد و تخلیط نکند و اگر در سابع بود علاج زود پذیرد و اگر در رابع بود علاج
کار کرآید و اما آنچ ازوی حذر باید کردن چهار است ۱ آنک
اگر نحسی در طالع بود آن علاج خیلی زود و تباهی آن زود ظاهر شود و اگر در
عاشر بود بیمار تخلیط کند و کار دشخوار شود و اگر در سابع بود بیمار از آن
علت بطئی دیگر رود و اگر در رابع بود در خطر هلاک باشد — اگر در
ابتداء علاج قمر نحوس بود بیمار و طبیب از یکدیگر منجر شوند و اگر از سعدی
منصرف شود و بسعدی دیگر متصل بیمار و طبیب از یکدیگر راضی باشند
۲ اگر خداوند طالع آن وقت منحوس باشد بخداوند مشتری و خداوند مشتری در
طالع شود بهر حال آن بیمار بدست طبیب هلاک شود ۳ اگر ماه در طالع بود
مستکام دارو خوردن علت دوم بدید آید ۴ در علاج اعضا در این باب
بسه چیز نظر باید کرد ۱ مرکاه که عضوی را علاج خواهی کردن بدانک آن
عضو از اعضا کدام است و به کدام برج متعلق است پس ماه باید که در آن
برج مسعود بود — اگر علاج نیمه بالا من خواهی کردن از بن دان از سر تا
ناف بود باید که قمر میان وتد السماء و وتد الارض بود و اگر علاج نیمه زیرین
خواهی کرد باید که قمر نیمه دیگر بود از فلک ۲ اگر مقصود از علاج ناقص
کردن خلطی بود یا چیزی که بدین ماند باید که ماه ناقص النور و زاید السیر باشد
در طالع سعدی ۳ در علاج [illegible] چهارپا آنچ در این باب رعایت باید

کردن دو چیز است ۱ اگر مریخ دلیل بیماری بود دران وقت علاج باید کردن
که مشتری در وتد باشد و اگر دلیل این بیماری زحل بود در ابتدا علاج باید که
آفتاب در وتد باشد و اگر دلیل بیماری عطارد بود در ابتدا علاج باید که
زهره در وتد باشد و اگر دلیل بیماری ماه بود باید که در وقت علاج ماه در
مقابله خداوند آن برج بود که ماه در او بوده باشد در وقت ابتدا بیماری
— باید که ماه خالی بود از نحوس و از اجتماع و متصل بود بسعود و اما
آنچ ازوی حذر باید کرد دانست که در سبوط باشد مادر دبال یا در طریق محترقه
یا در مقابله خداوند سادس یا خداوند ثامن یا مجامع آفتاب باشد یا مقابل او
یا تربع یا میان او و اوج او دوازده درجه باشد ۲ در داروی مسهل [illegible]
که اسهال چلغلطا کند کشش است ۱ آنک طالع و خانه ماه برجهار آبی
بود و بهترین عوسبت و میزان سه رواداشتند — باید که ماه ناقص النور و
الحساب باشد ۲ باید که منصرف باشد از سعدی و متصل بسعدی دیگر ۳
باید که دوری او از ذنب پنج از سر ده درجه بود ۴ باید که عرض او جنوبی
بود و باید که هابط بود در جنوب ۵ باید که فوق الارض بود و متصل بود
بستاره تحت الارض و آن ستاره در رابع نبود و اما آنچ ازوی
حذر باید کردن دو چیز است ۱ بودن در برج اسد نهایت تمامست
— نباید که ماه متصل بود بنحوس که اگر متصل بود بر حل کار کرنیاید و باشد
که علتها دیگر بدید آید و اگر مریخ متصل بود در ناف و پیچدن زوده بدید
آید و کوشیار نظر مریخ از سلت و تسدس روا داشت تا دارو کار کرد

آید و از مقابله ماه بامشتری احتراز کند والا اثر دار و ضعیف بود و اگر با آفتاب ناظر بود از نظر با تباه حرارت و پیوست زیاده شود و اگر متصل بود بکلی رایع آن دار و بقی برآورد ۱۴ در داروی که سودا آورد در بن معنی دو چیز نگاه باید داشت ا باید که طالع و خانه ماه برجی آبی بود تا ضد سودا باشد ـ ا باید که ماه متصل بود بمشتری و آنچ ازدی حذر باید کردن دو است ا انک طالع و خانه قمر برجی ارضی نبود ـ انک ماه با زحل متصل بود ۱۵ در داروی که صفرا آرد در بن معنی دو چیز نگاه باید داشت ا انک طالع و خانه ماه برجی هوایی بود ـ انک متصل بود بزهره و از دو چیز حذر باید کردن طالع و خانه ماه برجی آتشی بود ـ انک متصل بمریخ بود یا با آفتاب ۱۶ در مطبوخ دو چیز نگاه باید داشت ا انک طالع و خانه ماه برجی آبی بود ـ انک ماه متصل بود بزهره و از دو چیز حذر باید کردن ا انک طالع یا خانه ماه برجی آتشی و یا خاکی بود ـ انک متصل بود بزحل یا بمریخ یا با آفتاب و طالع و خانه ماه برجی منقلب بود و بر جها ثابت بغایت بد بود ۱۷ در داروی که اصلا عظیم آید در بن باب دو چیز نگاه باید داشت ا انک ماه متصل بکوکبی بود که از تحت الشعاع بیرون بخواهد آمدن ـ باید که ماه متصل بود بستاره که مقیم شده باشد در آن وقت و آنچ ازدی حذر باید کردن اینست که ماه متصل بود بکستاره تحت الشعاع یا دابع و اما آن دارو که کار زمانه کند در دو شرط است ا انک ماه در برجها ذوجسدین بود ا انک در تربیع سعدین یا تربیع عطارد بود چون سعود باشد

سعدی بود و ماه در عاشر و سعود بود بدان سعد که در طالع باشد و ازدو چیز حذر باید کردن ا انک ماه در برج ثابت بود و اسد اعز بن است ـ حذر باید کرد از مجاسده قمر بنحوس یا مقابله یا تربیع ایشان خاصه آفتاب زیرا که مقابله و مقارنه آفتاب دلیل آن باشد که آن جامه بارنج تن کهنه شود و بجاقبت آن جامه باحداوندش در گور روند ۲۰ در صناعت زر و نقره در بن معنی چهار چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه در برجها آتشی بود ـ باید که ناظر بود با آفتاب یا بمریخ از تثلیث یا از تسدیس و اگر ناظر بود بسعدین از بهر نظر که باشد رو ا باشد ـ باید که ماه در برجها ذوجسدین باشد و اولیتر آن بود که آن برج متسع الطلوع باشد ـ باید که صاحب طالع صاعد بود ۲۱ در خریدن در بن معنی شش چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه در برجها متسع الطلوع باشد زیرا که اگر جنس باشد مشتری را بهتر باشد و اگر در برجها معوج الطلوع بود مشتری را زیان بود و بایع را سود ـ باید که ماه زاید النور و الحساب بود ـ باید که سهم السعاده در خانه مشتری بود و متصل باشد بسعود ا ماه از آن وقت که از اجتماع باز گردد تا تربیع اول دلیل بود بعدل و انصاف در معامله و از تربیع اول تا مقابله دلیل بود بر حصول مقصود بایع و از مقابله تا تربیع دلیل بود بر نیکی حال مشتری و از تربیع دوم تا محاربه نیک باشد خریدن چیزها در بهر و باید که ماه ساقط بود از نحس و عطارد والا خصومت آرد دوم چنین باید که از مجاسده ذنب ساقط بود ـ باید که ماه متصل باشد بسعود انصال پسندیده ۲۲ در فروختن در بن معنی چهار

۲۱ در داروی که علت از سر چشمه برد در بن باب سه چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه در حمل یا ثور بود ـ باید که آفتاب استقبال بازگشته بود و رو دی با جماع نهاده ـ باید که بطی السیر بود ـ باید که میان او و میان ذنب کمتر از یازده درجه بود و آنچ این کار را شاید ضد این چیزهاست که یاد کرده شد ۲۴ در عزه و قی کردن در بن باب سه چیز نگاه باید داشتن ا محمد ایوب گوید که ماه در حمل باشد میان دوازده درجه تا بیست درجه و کوشیار و قصرانی می گویند باید که در حمل بود یا در ثور و بطلیوس میگوید که باید که در برجها راقی بود لیکن بشرط آن که مسعود بود بزهره ـ باید که ماه ناقص النور بود و مسعود ۲۵ محمد ایوب گوید باید که ماه متصل بود بسعود و اما آنچ ازدی احتراز باید کردن آنست که متصل بود بنحس یا با نحاس از سریع خاصه چون در حمل باشد ۲۶ در علیج چهار پا در بن معنی سه چیز نگاه باید داشتن ا باید که ماه در برجها ارضی بود و بهترین ثوراست ـ باید که سعود در اوتاد ماه باشد ـ باید که ماه خالی بود از مناحس و آنچ ازدی حذر باید کردن آنست که ماه متصل بود بزحل زیرا که آن سبب درازی بیماری بود ۲۷ در بیرون بردن و بوشیدن آنچ در بن معنی رعایت باید کرد منفعت چیزهاست ا انک ماه در برج ذوجسدین بود ـ انک خداوند سابع ناظر السر بود و بخدر در جنوب ـ انک ماه زاید النور و الحساب بود ـ انک باید که قابل ماه ساقط و ضعیف نبود ـ انک متصل بود بزهره الوتیر بود و ـ انک بوشیدن در ساعت سعود اتفاق افتد ـ انک در طالع

جیز نگاه باید داشت ا باید که ماه منصرف باشد از سعدی بسعدی دیگر متصل و اگر به نحسی پیوندد بایع را زیان دارد ـ باید که ماه در شرف خود بود ـ باید که ماه در برجها معوج الطلوع بود ـ باید که ناقص النور و الحساب بود که اگر جنس باشد دلیل بود بر سود بایع و زیان مشتری ۲۵ در شرکت و انبازی در بن معنی دو چیز نگاه باید داشت ا باید که طالع و خانه ماه برجها ذوجسدین باشد و بعضی از حکما اسد وجدی را در بن معنی روا داشته اند ـ اما جوزا دلیل دوستی و امانت باشد و سنبله دلیل منفعت و حسن بیان بود و قوس دلیل منفعت بود و لیکن با خصومت و اسد دلیل منفعت و جدی دلیل آن باشد که مرد و از یکدیگر شاد باشد اما دیگر برجها این کار را بتاجت اما حمل دلیل آن بود که آن شرکت زود زایل شود و ثور دلیل عافیت بدو بود و سرطان دوروی باشد و میزان دلیل زود پاکردن آن شرکت بود و عقرب دلیل کند برجنگ و دلو دلیل کند بر زیان کردن در معاملتها و ماهذه نپسندیده و اگر دو کوکب نحوست بنظر ستارگان بگردد چه بهترین نظرها در بن باب آنست که سعود با قر باشد یا در طالع یا ناظر باشد از شکنه ماه یا بطالع اگر خداوند خانه ماه ناظر بود بماه دلیل بود بر انک ایشان در وقت مفارقت از یکدیگر راضی باشند و دران شرکت سود کنند و اگر ناظر نبود دلیل باشد که مرد و انباز یکدیگر را بخیانت متهم کنند و بدان سبب انبازی باطل شود و اما آنچه ازدی حذر باید کرد فروتیزیست بودن نحوس در اوتاد ـ نظر خداوند خانه ماه بماه از مقابله یا از تربیع گفتوست

برآرد و مفارقت ۲۸ در قرضها دادن مال از جهت سود در این باب سه
چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه و عطارد مرد و مسعود باشند و ماه بعطارد
متصل بود ـ ثانی دهادی عشر که بیت المال و الرجا اند قهاوند مرد و
باید که صالح باشند ـ باید که عطارد در نور برج نبود تا آن مقصود زود
حاصل شود ۲۹ در وام طلب کردن در این باب پنج چیز نگاه باید داشتن
ا باید که ماه در عقرب یا در قوس یا در اسد یا حوت باشد ـ باید که طالع
یکی از سه برجها باشد ـ باید که ماه ناقص النور بود د باید که ماه بری بود از
نحس و متصل باشد بسعود یا بعطارد در آن وقت که عطارد مسعود باشد ه
باید که صاحب طالع و صاحب سابع سلم باشند از نحوس و مشاکل یکدیگر
و اما آنچه از وی حذر باید کردن سه چیز است ا انک ماه برسع برج بود
ـ انک در مقابله زحل باشد ـ در مجالسه زحل باشد و این از همه بتر است
۳۸ در وام دادن باید که مشتری یا عطارد ناظر باشد باه تا وام زود باز
بازرسد و اما آنچه از وی حذر باید کردن پنج چیز است ا انک قمر
در موضع منظر باشد و آن از نوزده درجه میزان تا سه درجه عقرب بود ـ
انک ماه راعرض شود از منطقة البروج و منجمان موضع منظر را ناظر میخوانند
گویند ـ انک ناظر بود در جنوب د انک در اول در جها حوزا و اسد و
قوس بود یا طالع این در جها بود ه باید که عطارد دور باشد از نظر زحل
و مریخ زیرا که مریخ سبب خصومت و عداوت بود و زحل دلیل مطل بود ۳۹
در صنعت کیمیا صفت چیزی در این باب نگاه باید داشت ا باید که اوتاد

اربعه از نحوس خالی باشند ـ باید که طالع ذو جسدین باشد ـ باید که صاحب
طالع در عاشر باشد یا در حادی عشر د باید که ماه ناظر باشد بآفتاب از نظر
سعد ه باید که سعود بوده باشد در طالع اجماع و یا استقبال که پیش از آن
بوده باشد و باید که خداوند خانها سعود باشند ز اگر عمل کیمیا را
برای زر بود صلاح آفتاب نگاه باید داشت و اگر از برای نقره بود
صلاح ماه رعایت باید کرد و اما آنچ از وی حذر باید کرد سه چیز است
ا بر میز از نحوست عطارد ـ پرمیز از انک طالع برج معوج باشد ـ پرهیز
از انک طالع در حد نحوس باشد یا در مقابله و مقارنه ایشان یا باذنب بود
۴۰ در عزلیت کردن از بزرگی و پستی در این معنی یازده چیز نگاه باید داشت
ا باید که طالع برج ذو جسدین باشد ـ باید که آن کار در ساعت زهره
کند خاصه در روز زهره ه باید که زهره خالی بود از نحوستها د باید که زهره
ناظر بود بطالع ه باید که زهره خداوند حد طالع باشد د باید که ماه متصل
بود بآفتاب از تثلیث یا از تسدیس ز صلاح عطارد و مشتری و آفتاب نگاه
باید داشت ح باید که زحل و مریخ و ماه در اوتاد نباشند و بر آن ستارگان
مستولی نباشند ط اگر این عمل از برای ذکور بود طالع و خداوند طالع
باید که مذکر بود و اگر از برای اناث بود طالع و خداوند نیز مونث باشد
ـ چون عزلیت خواهی کردن از برای کاری باید نگر پس تا آن کار
از کدام ستاره متعلق شود و بگیر آن عضو تعلق دارد پس در برج آن ستاره
را بدان عضو مسلط باید کرد و در حد و ثم قوی تر بود آن کار زودتر حاصل

آید ا دلیل اگس که این عزلیت در حق وی خواهند باید شناخت تا اگر ستارهٔ
اوهد گر بود آن کار در ساعت ستارهٔ مونث کند د دوم انک تا آن ستاره
که عزلیت بوی تمام شود قوی تر باشد از آن ستاره که دلیل آن شخص بود
۴۱ در عزلیت کردن از بزرگی در این معنی شش چیز نگاه باید داشتن ا
طالع باید که برج منقلب بود ـ ماه باید که در برج منقلب بود ه باید که زحل
و مریخ ناظر باشند باه و نظر زحل در این باب اولیتر د این کار در ساعت
زحل باید کرد ه باید که زحل در وسط السما بود و قوی حال بود د باید که هر دو
نیر ناظر بزحل باشند د باید که نیر من از یکدیگر ساقط باشند ـ باید که خداوند
طالع زحل باشد ۴۲ در تهدید نوشتن در وی سه چیز نگاه باید داشتن
ا صلاح قمر و طالع ـ نظر قمر و طالع ـ صلاح عطارد ۴۳ در نامه نوشتن
کردن در این باب نوچیز نگاه باید داشت ا ماه که تحت الشعاع بود
و سوی با جماع دارد ـ باید که خداوند طالع هم چنین بود ـ باید که هر دو
نیر از یکدیگر ساقط د باید که هر دو نیر در تحت الارض باشند ه و اگر شارکان
دیگر تحت الارض باشند بهتر بود د و مریخ باید که ساقط بود از طالع و ماه باید
که متصل بود بعطارد و هر دو تحت الشعاع باشند ـ باید که آفتاب
متصل بود بخداوند خانه خویش یا بخداوند چهارم خود د باید که صاحب
طالع ساقط بود از وسط السما اما اگر خواهی که آن کار با آنک پوشیده
شود باید که خداوند طالع و نیر من نحوس باشند آن شرطها که گفته شد
۴۴ در انک کسی پنهان خواهد باید که ماه از اجتماع با کشبود و

یا شرف یا مثلث یا وجه او پس اگر عطارد در حظوظ خود نبود باید که ماه
با خداوند طالع در ین حظها بود از عطارد و اگر این میسر نشود باید که عاشر
برجی بود که عطارد را در وی حظی بود ـ باید که طالع و خداوندش دور
باشند از نحوس ج باید که خداوند طالع در وسط السما باشد یا روی بوسط
السما دارد د باید که عطارد در مشرق بود و مستقیم و در اوتاد بوده محترق نبود
ه باید که ماه با عطارد بود یا متصل باشد بدو و اگر نه فوشتن از برای حاجت
بود باید که ماه متصل باشد بدان ستاره که مدبر امکن باشد که نامه بوی
نویسند و باید که ماه مقبول آن ستاره بود چنانک اگر نامه به پادشاهان
نویسند باید که ماه متصل بود با آفتاب و اگر قاضیان نویسند باید که متصل
بود بمشتری و اگر بزرگان نویسند باید که متصل بود بزحل و اولیتر آن بود
که اتصال کند که ماه در ثور بود او مشت درجه تا چارده درجه و در جوزا
از یک درجه تا شش درجه و از سنبله از یک درجه تا صفت درجه و در جدی
دو لو از یک درجه تا صفت درجه ح باید که ماه زاید النور و الحساب باشد
وصاعد در شمال و اما آنچ از ان احتراز باید کردن آنست که ماه در
قوس یا در حوت بود ط و اما آنچ در ین باب نوشته باید که ماه در حمل
یا در ثور یا در جوزا یا در سنبله یا در میزان یا در حوت بود و در دیگر برجها
البته روا نبود و الاصح چیزی نیاموزد ی در ین باب ادب ـ در ین باب پنج چیز
نگاه دارند و نگاه باید داشت ا باید که عطارد و مشتری مستقیم باشند ـ
باید که عطارد متصل مشتری باشد ج باید که عطارد و مشتری در اوتاد طالع

باشند د باید که طالع وقت پسندیده بود ه اگر عطارد در برجهار آتشی بود
دلیل کمال بود و اما آنچ از وی حذر باید کرد آنست که مریخ در
طالع بود والا آن کس دشمن این علم شود و اگر زحل در طالع بود مر جوانمرد
فراموش کند ا در تعلیم رودکی سه چیز نگاه باید داشت ا باید که طالع
جوزا بود یا میزان یا دلو زیرا که این برجها سوایی اند و آواز تعلی بهوا دارد
ـ باید که ماه متصل بود بعطارد یا بزهره یا یکی از ین دو ستاره برگشته
بود و بدیگری پیوسته و اگر حسن نباشد باید که ماه در خانه زهره بود و
متصل بعطارد یا در خانه عطارد متصل بزهره ج بهترین همه آن باشد که زهره
و عطارد و ماه بحملی در یک درجه باشند از اوتاد و از بعد ب در تعلیم ساعت
طالع باید که جوزا یا سرطان یا سنبله یا قوس یا حوت باشد و ماه در یکی
از ین برجها بود و خداوند آن برج دور باشد از نحوس ج در فرزند طلب
دولت پسر دن در ین باب چهار چیز نگاه باید داشت ا باید که
خداوند طالع متصل باشد بسعدی در وسط السما یا در حادی عشر ج باید که
ماه مقبول بود از عطارد د باید که ماه و عطارد هر دو ساقط باشند از خسان
و از نظر ماه بر زحل یا مریخ یا مقابله آفتاب باتربع او حذر باید کرد ب
در فرزند آمدن در ین معنی سیزده چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه زاید
النور و الحساب بود یا هر دو ـ باید که صاعد بود در شمال ج باید که در
برجهار ارضی بود د قصرانی گوید باید که در بروج ذو جسدین و بهترین سنبله
است محمد ایوب گوید باید که در برجی ثابت بود و بهترین اسد است و نور

باشد در جنوب و بهتر آنست که با پنج المیزان والجدی باشد ب در هم کردن
در ین معنی ده چیز نگاه باید داشت ا باید که ماه هابط باشد در جنوب
ـ باید که از نحوس منصرف بود و بسعد پیوسته و باید که آن سعد مشتری
باشد و صاعد و مستقیم ج اگر این میسر نشود باید که متصل خداوند خانه قمر
از نظر او بسپندیده اما اگر نظر تربع یا مقابله باشد دشخوار باشد آن خراب
کردن ط اولیتر آن بود که طالع برجی سوایی باشد یا آقتی ی اولیتر آن باشد
که طالع و خداوندش و ماه در ین برجها باشند که چون آفتاب در آن برجها
باشد روز زردی بگونامی نهاده باشد و آن از اول سرطان تا آخر قوس
د اولیتر آن بود که در بروج ثابت باشد ه اولیتر آن بود که سعدی در وسط السما بود
ج اولیتر آن بود که آن سعد مشتری بود و در وسط السما بود ط باید که زحل
قوی حال باشد و ماه ناظر بوی از تثلیث یا تسدیس ی باید که ماه در برجهای
آبی یا در اسد بود یا در برجهای فشاندن شش چیز است که نگاه باید داشت
ا باید که ماه در برج ارضی یا مایی بود گوشیار گوید باید که طالع و خانه ماه
برجی ذو جسدین باشد ـ باید که طالع برجی از ین برجها بود محمد ایوب گوید
که اگر ماه در طالع باشد آن درخت زود تر بر آید اما باید که اتصال او
با سعدی باشد که آن سعد در طالع یا در عاشر بود یا در سرفه خوش ج
قصرانی گوید باید که خداوند طالع مشتری صاعد باشد که آن دلیل سرعت رستن
بود د باید که زحل قوی حال بود در اوتاد یا در مایی الاوتاد و اورا در طالع
شهادت بود ه بهتر آن بود که طالع یا خانه ماه برجی بود که دلیل آن درخت

نم نیکست ه باید که ماه مشرق بود از طالع و باید که بشب فوق الارض و
بروز تحت الارض بود د باید که روی نهاده باشد از هبوط بشرف ج
باید که در برجهار زاید بود ط باید که آغاز از مقعم ماه بود یا جهارم ی
باید که ماه متصل بود بسعد از ثلث یا از تدیس ک باید که خداوند طالع
در برجی ارضی بود ـ باید که خداوند خانه ماه ناظر بود یا او بتربع زیرا
که ان دلیل ابا بود ج باید که اوتاد خالی باشد از نحوس خاصه و تد رابع
و اما آنچ از وی حذر باید کرد دشت جیراست ا باید که قمر و خداوند خانه
او و سهم السعاده بخوس نباشد خاصه از مریخ زیرا که باید که او را سهیچ حصه
نباشد در بنیاد نهادن پس اگر او را نظری باشد باید که زهره قوی بود و متصل
بود بمریخ زیرا که میان مریخ و زهره صداقت است و اگر خالی بود از نظر زهره
دلیل خرابی و سوختن ان خانه کند ـ باید که در میان زهره و زحل سهیچ نظر نبود
ج حذر باید کرد از انک قمر با زحل یا با ذنب بود د حذر باید کرد از انک
زحل در وتدی بود خاصه جهارم زیرا که تمام نشود و اگر تمام شود خداوند آن
بناپوسته در بیخ بود از دزدان و مصیبتها و بعاقبت بناخراب شود
ه بر میر باید کردن از ان که خداوند خانه قمر ساقط بود از طالع و انک خداوند
طالع یا خداوند خانه ماه بحت الشعاع باشد یا منحوس بود زیرا که خداوند آن
خانه بمیر د بیشتر اوقات انک ماه ناقص النور و الحساب بود ز
ح انک خداوند طالع محذوف بود جایز دوم باشد از طالع که آن دلیل آن باشد
که آن خانه نبوشد از برای ادای دین ط بهترین چیزها آنست که ماه هابط

باشد اما از سه چیز احتراز باید کرد از نحس متصل بود بکوکبی که در هبوط نحوست بود که آن درخت خشک شود ـ باید که ماه متصل نبود بمریخ و نه بآفتاب که آن دلیل خشک شدن آن درخت بود از بنی آبی و بتر آن بود که از برجهای آتشی متصل بود ـ اگر خداوند خانه ماه در احتراق باشد که خداوند آن ثمره آن درخت نخورد ا ا در داشتن تخم در این معنی بیچ چیز نگاه باید داشتن اباید که طالع بیرج ذوجسدین باشد ـ باید که خداوند طالع بری بود از نحوس و ناظر باشد بطالع ـ باید که ماه در برجی منقلب بود زاید در عدد و حساب و اما از دو چیز احتراز باید کرد ا انک قمر ناقص بود که آن دلیل بود که آن تخم نباشد شود ـ انک بطالع نحوس را نظری باشد البته آن کشت را آفتی رسد ا و اما در داشتن سه چیز نگاه باید داشت اباید که اوتاد از نحوس خالی باشند ـ باید که ماه متصل بود بسعدی و منصرف از سعدی و آن سه دو سعد یکدگر ناظر باشد ـ باید که ماه بخداوند خانه خود ناظر بود ا و در چهار چیز باید نگریستن در این باب چهار چیز نگاه باید داشت ا محمد ایوب گوید که باید که طالع و خداوند ماه حل باشد یا ثور یا کی از برجهای دوجسدین رکوبشارگوید که باید در برج ثابت باشد الا در عقرب در دلو ـ باید که خانه ماه برجی ذوجسدین بود ـ باید که متصل بود بکوکبی مستقیم السیر بحری گوید که باید که اوتاد از نحوس خالی باشند و باید که خداوند سابع و خداوند سادس سالم باشد از نحوس و اما آنچه از وی حذر باید کردن سه چیز است ا انک ماه بکوکبی مستقیم

متصل

متصل باشد که آن دلیل بود که آن حیوان بر خداوند کران و ناخوش آید ـ باید که برجل ناظر نبود ـ باید که ماه در اسد یا در جوت یا متابعد برج نبود که آن دلیل اب بود ا و در خریدن آلت برودی نتوان نشستن اگر آن جهارپای رنگ ناکرده بود باید که طالع وقت خریدن و موضع ماه بنه آخرین اسد نبود و اگر خواهد که بهایش زیادت شود طالع وقت برج ذوجسدین باید و اگر جهارپای نارنگین بود طالع و خانه ماه نهم آخرین قوس باید ا در برده خریدن در این باب جهارچیز نگاه باید داشتن ا محمد ایوب گوید باید که ماه در جهار ارضی بود یا سوایی بود الا بحسن اتفاق عمر فرخان گوید در بره جهار و ما باشد الا در حمل و عقرب و حوت بهترین انک در صورت مردم بود قصر ابی گوید حوت روا است ـ باید که طالع و خداوندش و قمر و خداوند خانه قمر سلم باشد از نحوس ـ باید که خداوند سادس با خداوند طالع ممازجت باشد ا محمد ایوب گوید که آن برده خریدن که در دست ایشان مستقی بود باید که طالع و خانه ماه نیز آخرین جور باشد ا و در این باب جهار چیز اعتبار باید کرد ا باید که ماه زاید النور بود و باید که متصل بسعدی مشرقی بود ـ باید که طالع و خداوندش از نحوس بری باشد ـ باید که مرد و بیز ناظر باشد از سلث یا از تسدیس و هم دو سلم باشد از نحوس ـ از مقابله بیرن احتراز باید کرد که آن دلیل خصومت باشد میان بنده و خداوند بحری گوید ماه در سابع بود منحوس باشد ا و در داد و گرفتن در این باب جهار چیز نگاه باید داشت اباید که ماه بری بود از نحوس ـ باید که متصل بود بثمره ـ باید که ثمره منحدر بود در فلک

باید که ثمره مستقیم السیر بود ا و در داشتن ناصر آخر در این باب نگاه باید داشت جهار چیز است ا باید که ماه دور باشد از شعاع آفتاب ـ باید که خداوند خانه ماه در برجی ارضی بود ـ باید که طالع خانه ستاره سعد بود جز ثمره که اگر زهره بود دلیل آن کند که مادر کودک شیر دیگر باید بعدی دو بار از شیر بکند ا و در داد و گرفتن در این باب ده چیز نگاه باید داشتن باید که طالع و دیگر وتد اسا باشد از نحوس ـ باید که ماه و زهره هر دو مسعود باشند ـ باید که زهره در خانهای مسعود بود یا در حدود ایشان ـ باید که زهره ناظر بود بخداوند خانه خود در وتد یا بتصال وی اگر سعد باشد و اگر نحس بود باید که از وی بازگشته بود ـ باید که ماه و زهره و مشتری سه سه مثلث باشند و بهتر انک در سلث آبی باشند ـ باید که ماه در شرقی زهره باشد یا در خانهای وی یا در فرح وی یا در مثلثه وی یا در قران مشتری یا در قران عطارد در این وقت که عطارد سعود باشد ـ باید که آفتاب و طالع و خداوند طالع و آن ستاره که ماه از وی بازگشته بود سلیم باشند از نحوس زیرا که ایشان دلیل مراد باشند و بحسن زهره و سایع و خداوندش و آن ستاره که ماه بوی رونده باشد سابع ـ باید که سلیم باشند از نحوس زیرا که آن حد دلیل زن باشد و بحسن عاشر و ماه دلیل بود بر رابع در میان ایشان بود و رابع و خداوند خانه ماه دلیل عاقبت باشد ایشان را ا ـ باید که وسط السماء خالی نباشد از سعدی ـ باید که ماه در برجی ثابت بود و بهترین توقیعات وقت بهترین دقایقه ثورست از ده درجه تا بیست درجه و اما آنچه از وی احتراز باید کرد دو چیز است ا حذر کردن از انک

از انک ماه در مقارنه نحوس باشد یا در تربیع یا در مقابله ایشان زیرا که نظر نحوس
ماه بدتر بود از نظر ایشان بطالع قصرانی گوید که اگر ماه اول متصل باشد
مرض طویل آفت است از زمردان یا از بادشاه یا از آتش ۵ حذر باید کرد
از انک ماه در رابع باشد که آن دلیل دشخواری راه بود و دوری مسافت
حذر کن از بودن ماه در طالع که آن دلیل بیماری بود در راه ۵ حذر کن از
انک مرد و زن را طالع ساقط باشد که دلیل درازی سفر یا مردن انکس در
راه بود ۵ بدانک انکس که سفر خواهد کردن اگر طالعش معلوم باشد باید که خداوند
طالع بودی سلیم باشد از مناقشت و دم جنس هاخذاه وی ۵ باید که آن وقت
که وی سفر خواهد کردن عاشر طالع مولود وی باشد یا دیگر وتد یا وی و ماه در
طالع مولود وی باید یا در عاشر یا در تاسع و قوی حال بود ۵ [illegible]
آنچه اندر وی نگاه باید داشتن سه چیز است ۱ انک ماه در برجهای آبی بود
و محمد ایوب گوید در برجهای خاکی رو ابود ۵ باید که این برجها خالی بود
از نحوس ۵ باید که اوتاد مسعود باشند و اما آنچه از وی احتراز باید کردن
دو چیز است ۱ انک ماه متصل باشد بر جل از وتد ۵ محمد ایوب گفت بدست
که در طالع ستاره بود مقیم یا ماه را اتصال بود بجنس ستاره [illegible]
در من باب پست چیزگاه دارند ۵ باید که طالع یکی از خانهای رستاکان
علوی بود و بهترین خانها برج است یا انک مریخ بوی ناظر بود از ثلث و
از تسدیس ۵ باید که خداوند طالع یا در طالع یا در وسط السما و یا در حادی عشر
باشد و اگر این میسر نشود باید که در رابع و یا سابع مقبول بود ۵ گوشیار گوید که ماه

خصم بکدگر بسند باید که آن ستاره که ماه از وی رگشته بود از طالع ساقط
باشد و از ان کوکب که قرتصل بود و باید که خداوند طالع و خداوند سابع از
یکدیگر ساقط باشند و اگر سه دو کوکب یکدگر ناظر باشند از نظر مودت
ایشان را صلح افتد و اگر یکی از من دو راجع باشد در جایگاه موافق بود
خصم بروی غالب شود بعد از صلح پس اگر این کوکب راجع در ثامن بود خصم
او را بکشد و اگر در ثانی بود مال او بستاند و اگر در ثانی عشر بود یا در سادس عشر
او را در حبس کند ۵ اگر عطارد مریخ متصل باشد و مریخ متصل باشد بسعدی انکس
که خصم بروی رسیده باشد جایگاه بوی دهد ۵ اگر عطارد تحت الشعاع بود
سه دو خصم بر یکدگر حیلت سازند ۵ اگر عطارد تیر بع سعود باشد سه دو
برابر باشند در قوت اما آنچه از وی حذر باید کردن دوازده چیز است
انکه خداوند طالع در ثامن بود ۵ انکه محرق باشد ۵ انک ساقط باشد یا متصل
به کوکبی ساقط ۵ انکه خداوند سابع متصل باشد بکوکبی که در وتد باشد ۵ انکه
خداوند سابع متصل باشد خداوند رابع را زیرا که دلیل قوت خصم کند از برای
انکه رابع عاشر خانه خصم او باشد ۵ انکه خداوند طالع متصل باشد بخداوند ثامن
۵ باید که خداوند ثانی در سابع و در ثامن مریخ نباشد ۵ حذر باید کردن از انکه ماه و
خداوند خانه او فاسد باشد ۵ حذر باید کردن از انکه ماه و خداوند خانه او
فاسد باشد ۵ حذر باید کردن از فساد اثنا عشریه ماه که او دلیل عاقبت است ۵
حذر باید کردن از انکه زحل در خانه خداوند طالع باشد و خداوند خانه خصم و
خداوند طالع محوس بود که ان دلیل بزه بزه بود ۵ حذر باید کردن از انکه خداوند

طالع بخانه خداوند سابع در اید و خداوند سابع در خانه خویش باشد و خداوند
طالع بوی متصل شود که ان دلیل بزه بود ۵ حذر باید کرد از انکه دلیل
مطلوب بر بالای دلیل طالب بگذرد که آن دلیل ظفر خصم باشد و اگر حکمی
خواهد کرد باید که ارباب خانها دلیلهای آن کار با وتاد ناظر باشند زیرا
که دلیل قوت و شجاعت باشد بطلوس گوید حذر کن از جنگ در ان وقت
که ماه در ثور باشد ناظر بمریخ نظر تابنده و چون در ثور و سرطان باشد باید
که بثلث یا مریخ خود در سعد ناظر باشد و باید که در برجی آبی بود و در
برجهای خاکی نبود ۵ در شهر در آمدن آنچه در من باب اعتبار باید کردن نگاه
باید که دوم طالع وقت مسعود بود ۵ باید که خداوند برج کوکبی سعد باشد
۵ باید که وی بر بالای زمین بود ۵ اگر دوم کوکبی نحس باشد باید که ناظر بود
بخداوند طالع یا طالع از نظر تابنده ۵ اگر خواهی که در شهری روی که در
انجا مقام بسیار کنی باید که ماه در اسد باشد مقبول از خداوند طالع ۵ باید که
ماه قوی حال باشد ۵ باید که طالع و خداوندش بری باشند از نحوس
باید که سهم السعادة در طالع یا در وسط السما بود ناظر بصاحب طالع ۵ باید
که ماه بر بالای زمین بود و اما آنچه از وی احتراز باید کردن پنج چیز است
انکه ماه با خداوند خانه اوتحت الارض نباشد زیرا که آن دلیل خوف و
دشواری آن کار بود که در ان شهر خواهد کردن اما اگر در ان شهر کار بر شده
خواهد کردن اگر چنین باشد زیان ندارد و اگر تحت الشعاع باشد بهتر بود ۵
انکه خداوند ثانی راجع نبود یا تحت الشعاع یا سقیم زیرا که ان دلیل بازگشتن

بود ازان شهر بزودی یا انکه دران شهر بیع سود دیابد ـ انکه ماه مجالسه زحل
باشد زیرا که این دلیل دشواری و مضرت بود ـ انکه ماه با خداوند ثانی بود
با خداوند نامی یا عطارد و مریخ بوی ناظر بود از سایع کان دلیل حاجت
بود و اگر زحل بجای مریخ دلیل تاخیر بود دران کار که حوالهمند کردن و مانها
بسیار ضایع شود ـ اگر ماه با مریخ بود در قوس یا ناظر بود بوی آن حضرت
اذا تفق بود ـ ۹ در بیت و برقت ملک نشستن در سن باب بوزد و چیز نگاه
باید داشت ا باید که طالع و خداوندش و ماه و خداوند خانه وی سلیم باشد
از نحوس ـ باید که ناظر باشد بشری یا به سلث مریخ باشد ـ باید
که طالع و خانه ماه بر جها ثابت باشد قصرانی گوید بهترین اسد و عقرب باشد
محمد ایوب گوید عقرب در همه احوال بدست و برجهای دوجسدین من نیک باشد
خاصه قوس و حوت اگر خداوند ایشان در برجی ثابت باشد باید که
دلیل آن عمل قوی حال باشد چون اعاب در کار سلطانی و مشتری در قضا
و وزارت و مجدن در دیگر کاران ـ بهترین آن بود که ماه با افاث قصل
باشد و اعاب مشتری از جایگاهی مقبول ـ اگر خداوند وسط السما مشتری بود
بغایت نیک باشد ـ باید که اعاب در بوجها آتشی بود ـ باید که اوتاد
جهارگانه از سعدی خالی نباشد خاصه وتد عاشر ـ باید که خداوند عاشر خارج
بود خداوند طالع ـ باید که ماه در ستاره مصرف باشد و متصل ستاره
که فلک او بالای فلک آن ستاره بود ا بهتر آن بود که اعاب در وسط
السما باشد یا زهره یا مشتری و بهتر از برج انگ در شرف خویش باشد ـ

باید که خداوند طالع در وتد بود و بهترین سمه وتد عاشر ست ـ باید که خداوند
عاشر یکی از سه دویزه نباشد ـ باید که خداوند طالع در شرف خویش باشد یا
متصل بود بخداوند شرف طالع ـ باید که طالع یا درجها وسط السما یا رجها
آتشی بود یا موایی که آن دلیل صیت باشد و باید که ماه زاید باشد ـ باید
که سهم السعاده قوی حال باشد و در اوتاد خاصه در عاشر ـ بجزی گوید باید
که طالع و خداوند خانه و خانه ماه برجی مستقیم الطلوع باشد ـ قصرانی گوید
بهتر آن باشد که طالع وقت عاشر طالع آن شهر بود یا آن اقلیم و اگر آن
طالع وتدی از اوتاد طالع آن قران بود که در پیش گذشته باشد یا اگر اوتاد طالع
سالی یا دو از اوتاد طالع اجتماع یا استقبال باشد آن بهتر بود و اما آنچه از
وی احتراز باید کرد مشتری است ا حذر باید کرد از برجها که موافق بروج
نباشد و آن حمل و سرطان و عقرب و جدی و دلو است و ازان برج که
درو زحل یا مریخ یا دنب باشد ـ برحذر باید کرد از انکه نحوس ناظر باشد
از اوتاد ـ حذر باید کردن از فساد حال آفاب که آن کار بازنده بود
ـ حذر باید کرد ازان چیز و استقبال یا اجتماع که در پیش گذشته باشد منحوس باشد
یا نحوس قوی مستولی باشد ـ حذر کن از کسوف یا از خسوف که آن ساعت
بد باشد ـ حذر کن از انک ماه در زایل وتد باشد یا منحوس به یکی ازان جهن
که در عقده یاد کرده شد ـ حذر کن از انک ماه از آفاب منصرف بود
که آن دلیل نقصان کند ـ حذر کن از نقصان ماه در نور یا در عدد یا در
حساب ۱۰ در بیت ۱۱ ایخ در وی اعتبار باید کرد و بیخ چیزاست باید که

ماه در یکی از جاها عطارد باشد یا زهره یا مشتری و اگر لوابستن از سر حرب
باشد باید که ماه در خانها مریخ باشد و بهترین عقربست ـ قصرانی گوید
باید که ماه و خداوند طالع در خانها مریخ و مشتری باشد ـ باید که ماه از نظر
مریخ خالی نباشد از تثلیث یا از تسدیس ـ باید که طالع و خداوندوی و ماه
و خداوند خانه وی مسعود باشد ـ باید که خداوند طالع و خداوند خانه ماه مستقیم
باشد و ایخ اندوی حذر باید کرد آنست که خداوند طالع یا خداوند خانه قمر
راجع باشد ۱۲ در بیت ۱۳ اگر خواهند که بار دیگر آن کار بوی رسد شش
چیز نگاه دارند انک ماه در برج ذوجسدین باشد و مع حسن طالع برج
ذوجسدین باشد ـ باید که ماه در اوتاد باشد ـ باید که متصل بود بسعود
ـ باید که زائد بود در نور ـ باید که صاعد بود در شمال ـ باید که طالع خالی
بود از نحوس و اگر خواهند که بدان کار نرسد سر چیز اعتبار باید کرد ـ باید
که طالع و خانه ماه برج ثابت باشد ـ باید که ماه ساقط بود از طالع ـ
باید که ماه منحوس بود در جلد ایخ در ابتدا در امن یاد کرده شد عکس وی اعتبار
باید کرد ۱۴ در بیت ۱۵ باید که ماه متصل باشد بزحل در اول ماه از
سلث یا از تسدیس و در خانه زحل باشد و بهترین آنست که سعود بوی ناظر
باشد ۱۶ در بیت ۱۷ ایخ چیز نگاه باید داشت انک طالع برج
اسد بود ـ انک ماه در ثور بود در وسط السما ـ انک ماه و خداوند طالع
متصل باشد بسعود ـ باید که ماه زاید بود ـ باید که ماه صاعد بود ۱۸ در بیت
کردن و نهان ایخ در وی اعتبار باید کرد دیازده چیزاست ا انک ماه در

برج موایی بود ـ انک متصل بود بعطارد ـ انک عطارد قوی حال بود
ـ اگر صید مرغان آبی خواهند کرد باید که قمر متصل باشد بستاره که او
در برج آبی باشد ـ اگر صید شکار کنند جوزا بهتر و اگر بخرج و شاهین کنند ثور
بهتر بود و اگر بعقاب کنند دلو بهتر بود ـ صید کردن را بهترانست که طالع
برج مطلب بود ـ باید که ماه در عاشر بود مسعود و مشتری در طالع و مریخ در
سابع و زحل ساقط باشد در یکی از وتدها یا در بالای الوتد باشد و بهترین حالهای
عشر است ـ اگر ماه زهره متصل باشد سخت نیک باشد و در آن صید
نشاط افزاید ـ باید که خداوند سابع ناقص باشد و منحوس باید که ماه منصرف
بود از مریخ ـ محمد ایوب گوید اگر ماه در طالع بود دلیل بود بر آسانی صید
ـ باید که آن کوکب که ماه بوی متصل بود در زایل الوتد باشد که اگر در وتد باشد
آن دلیل قوه صید کند و اما آنچه از وی احتراز باید کرد شش چیز است
انک ماه خالی السیر بود ـ انک در آخر برج باشد ـ انک ماه در جدی یا در
منحوس بیح و مریخ در حال و قمر در وسط السما زیرا که آن دلیل بود که سگ باز
نیاید ـ اگر وقت صید کردن ماه بستارهٔ راجع متصل باشد بران صید
ظفر نیابد ایه ـ نباید که ماه از خداوند خانه خود ساقط بود ـ حذر کن از انک
ماه منحوس بود بزحل که از همه تبراست ۱۹ در صید جانوران بیح چیز نگاه
باید داشت ا انک ماه در برجهای آتشی بود ـ باید که ماه متصل بود
بمریخ از تسدیس و یا از تثلیث زیرا که آن دلیل قوت آن جانور بود
که بدو صید کند ـ باید که ماه ناظر بود بسعدی که آن بقعه در طالع باشد ـ

باید که در سابع نحسی بود و بهترین آن مریخست زیرا که زحل دلیل غدر و حیل آن صید باشد اگر صید کننده قصد بآن جانور بود که سبب او باید که ماه در عاشر بود متصل برنره و اگر قصد وی بآن جانور بود که جنگال دارد چون خرگوش و مانند آن باید که ماه معقول بود از نوع و اگر قصد وی آن بود چون شیر و پلنگ و مانند آن باید که مریخ در طالع باشد یا در وتدی از اوتاد زیرا که اگر حش باشد امن نباشد دران کار و بهترین همه این کارآن بود که یکی از برجهای آتشی طالع بود که دلیل جراحت بود ۶۸ در صید و بگرفتن در این باب سعادت چیز نگاه باید داشت ۱ انگ طالع برج ذوجسدین باشد گوشیار گوید حوت روا نبود ۲ باید که خداوند طالع در ماه در برجهای آبی باشد ۳ باید که ماه بخانه خداوند خانه خود ناظر باشد ۴ باید که خداوند طالع بطالع ناظر باشد ۵ باید که ماه زاید النور بود ۶ باید که ماه متصل بود برنره یا بعطارد ۷ بهتر آن باشد که دلیل طالع و عاشر و ساعت صید زهره بود و ماه و عطارد با شد و اما آنچه ازدی حذر باید کرد دو چیزاست ۱ انگ مریخ در برج ماهی بود ۲ انگ زهره در مقارنهٔ مریخ بود ۳ ۶۹ انگ مریخ چیز نگاه باید داشت ۱ باید که ماه در برج ذوجسدین بود ۲ باید که متصل بود بسعدی و بهتر زهره است که اوخست موافق باشد این معنی را و تا باز آمدن انکس را شادی بود و مریخ غربی نرسد ۳ اگر ماه از سعدی بازگشته بود نه نیک باشد ۴ اگر ماه در برج دوم آید و زهره را بیند این ثر نگاه کسانی باشد که بدیدار ایشان شادمانه گردد ۵ از برزمست و تاشا در بستانها باید

که ماه در برجی خاکی بود و طالع وقت هم چنین و اگر تماشا بر شط آب بود یا بجایگاهی که در وی آب بسیار باشد باید که ماه در برجهای آبی بود و متصل برنره و اما آنچه ازدی احتراز باید کرد دو چیزاست ۱ انگ ماه با مریخ بود که آن دلیل دل مشغولی و اندوه بود ۲ انگ ماه منحوس باشد از زحل که دلیل تنها ماندن و دل مشغولی و اندوه بود و صحبت بسیار باید ۷۰ ۱۰ ۱۰ ۱

گوید باید که مریخ در آن برج باشد که مضاف بود بحمل آغاز کننده ـ باید
که صاحب طالع نحس کننده بود و صاحب سابع در او حذر باید کرد اما
انک خداوند طالع و خداوند سابع ناظر باشند بیکدگر از مقابله که او دلیل
جنگ و خصومت بود میان هر دو [illegible] درین باب صعبت
چیزیکه باید داشت ۱ باید که ماه در برج منقلب باشد ـ باید که متصل بود
بسعود یا بمریخ از تثلیث ۲ باید که طالع وقت پر نور رفتن او برای جنگان
زدن برجی منقلب باشد و بهترین حالتی و میزان ۳ باید که خداوند طالع
متصل باشد بشعود ۴ باید که فوق الارض بود بری از نحوس و از احتراق
اگر خواهند که غالب شوند گوی بدان جانب باید زدن که ماه در آن جانب
بود ۵ باید که مریخ قوی باشد که او دلیل قوه انسان است و اما آنچ
از وی احتراز باید کرد مریخ حرابست انک ماه در برج ثابت بود زیرا که
آن دلیل کرکی باشد و هر جان بر حیوان زود حبدین ـ حذر باید کرد از انک
ماه بازغل باشد زیرا که حرکت راسرد کند ـ حذر باید کردن از انک ماه
یا خداوند طالع متصل باشد بستاره که در سوط باشد زیرا که او دلیل انقیاد
از اسب باشد ـ محذوف گوید باید که سعود در اوتاد باشند ـ عمر خان
گوید باید که زحل در وتد نباشد خاصه در طالع [illegible] یعقوب بن
اسحق الکندی در این معنی رساله ساخته است اما آنچ حکما در این معنی گفته اند تمامی بیاورم و بگویم یعقوب می گوید که قوی گفته باید که در وقت دعا سعدی

در طالع باشد و سعدی دیگر در رابع تا ابتدا کار و عاقبت وی بخوبی باشد
و قوی دیگر گفته که یکی در عاشر باید و دوم در رابع و قوی دیگر گفته باید که
یکی در تاسع بود و دوم در رابع و باید که این هر دو سعد مشرق باشند
و از نحوس بری و محرق و رابع نباشند و باید که ماه و بدیشان مسعود باشد
و بعضی گفته که دعا از برای آخرت انگاه باید کردن که ماه در خانها
زهره باشد و متصل مشتری و اگر از برای دنیا کنند باید که ماه در خانها مشتری
بود و متصل بزهره و اگر از برای طلب صناع و عمار بود باید که ماه متصل بود
بزحل جنانک از وی مقبول بود و سعود دران موضع بود که یاد کرده شد
و اگر از برای طلب ریاست و پادشاهی بود با آفتاب متصل بود و اگر از
برای لشکر کشی بود باید که بمریخ متصل بود و اگر از برای طلب علم باشد
باید که بعطارد متصل بود و اگر از برای طلب لذتها و کارها زنان بود بزهره
متصل باید و بعضی گفته که هر وقت که عطارد با مریخ مقارن کف الخضیب باشد
آن وقت اجابت دعا بود باصلاح تن دعا کننده و اگر آفتاب مقارن وی
باشد دلیل آن بود که دعا کننده توانگری و شجاعت یابد و اگر زحل مقارن او
بود و مسعود بود دلیل آن بود که دعا کننده از میانه عمر تا آخر توانگری و نیک
حالی یابد و اگر منحوس باشد در اخر عمر وی بجاری وی زیادت کند و اگر مشتری
مقارن وی باشد دلیل بود که دعا کننده بر دشمن خود ظفر یابد و اگر زهره
مقارن بود هر دو را دلیل بود که دعا کننده را لهایی بسیار یابد اما عمر وی اندک
بود و حکما دیگر گفته اند که در وقت دعا کردن باید که مشتری با راس بود در

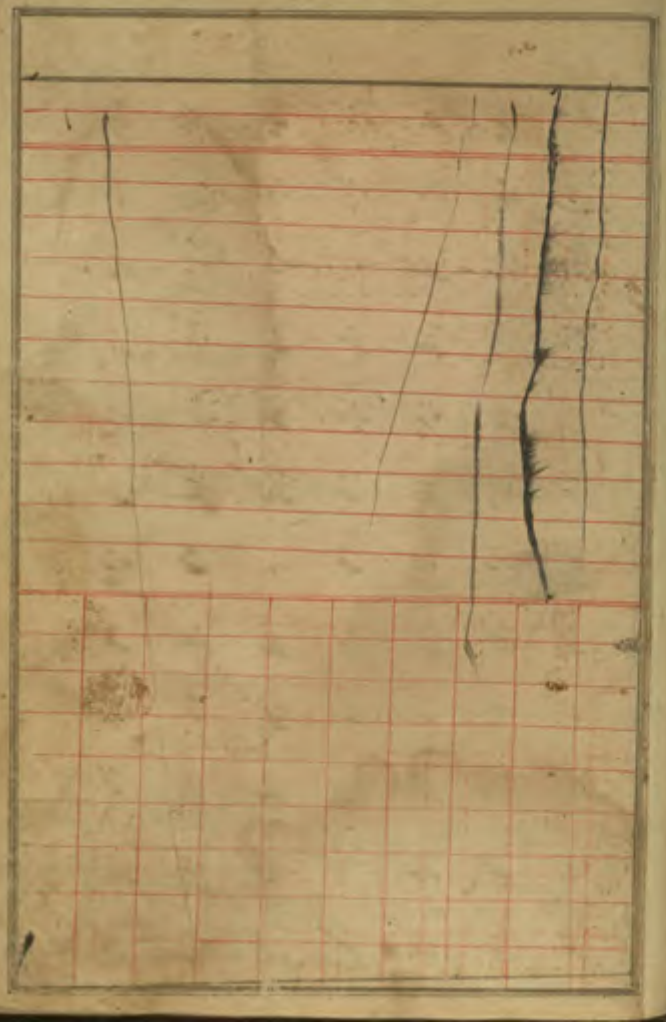

عاشر طالع آن وقت و از نحوس سلیم باشد و ماه مضاف باشد از خداوند
طالع و متصل عاشری یا متصل باصاحب وسط السما و خداوند وسط السما ناظر
بود بجانه خویش و خداوند طالع در وسط السما بود و او قوی و سلیم باشند
از نحوس زیرا که در این وقت دعا مستجاب بود خاصه که دعا برای آخرت
بود یا برای کار با دینی و اگر این جنین وقت میسر نشود لیکن مشتری بکار این
بود در وسط السما و خداوند طالع سلیم بود از نحوس و ماه متصل بود بسعود آن
وقت هم خوب و مسعود بود و ما این کتاب را بر اختیار دعا بر لفظ خونی
و پسندیدگی ختم کردیم ایزد تعالی برکات دعوات خیر مسلمانان در
روزگار همایون پادشاه عالم پرور با دوام آثار عدل او را از کافه مسلمانان
منقطع مگردانا دبحق محمد و آله [illegible] فی تاسع عشر من شهر جمادی الاخر

الحمل	قمه	ز	منظمه	ح	قمه	و	نیزه	ط	منظمه	ک	نیزه	ل	منظمه	ل
الثور	قمه	ط	مقبی	ح	خاله	ب	نیزه	ک	خابله	ک	نیزه	ح	قمه	ل
الجوزا	خاله	و	نیزه	ر	قمه	ه	نیزه	ک	منظمه	ب	نیزه	ح	قمه	ل
السرطان	قمه	ر	نیزه	ب	قمه	د	مقبی	ع	منظمه	ع	نیزه	ح	قمه	ل
الاسد	نیزه	ر	قمه	ے	منظمه	و	خابله	ا	نیزه	ل	ع	ز	ع	ز
السنبله	قمه	و	مقبی	ے	خاله	ه	قمه	ح	منظمه	ک	نیزه	ح	خابله	ل
المیزان	نیزه	ه	قمه	ب	سره	ح	قمه	ا	نیزه	ح	خابله	ل	ع	ز
العقرب	قمه	ز	مقبی	ز	منظمه	د	مقبی	ک	منظمه	ک	مقبی	ک	قمه	ل
القوس	نیزه	ط	قمه	ب	منظمه	ه	منظمه	و	قمه	ل	ع	ع	ع	ز
الجدی	قمه	ر	نیزه	ے	منظمه	ه	نیزه	د	قمه	ا	خابله	ک	نیزه	ل
الدلو	منظمه	ی	نیزه	ط	قمه	ی	نیزه	ا	خاله	ک	مقبی	ل	ع	ز
الحوت	قمه	و	نیزه	ب	قمه	ے	مقبی	ل	خابله	ک	مقبی	ح	منظمه	ل

	الدرجات المذکرة والمونثة بالحمرة	الدرجات الاسرار
الحمل	ر ب و ح ب ط	و ا ر ز ط
الثور	ر ح ے ط ز ا ح ک ب ط ح ے	
الجوزا	و ا ه ز ی ب ا ے ب ک ل	
السرطان	ر ه ح ب ا ا ے ه د ه ب ک ح ه ل	
الاسد	ه ب و ے ر ا ه ر ب ه ح ک ح ر ح ط ح	
السنبله	ر ه ح ے ب ه ط ر ی ا ک ک	
المیزان	ه ه ا ر ب و ه ا ح ا ر ک ل	
العقرب	ی و ی ه ر ب ک ط ے ر ک ح ب ح	
القوس	ب ر ه و ط ر ه ک ک و ک ل ا ر ح ط	
الجدی	ا ح ب ا ے ر ه ح ک ح ر ک ح	
الدلو	ه ر و ر ه و ر ه ر ب ا ب ط ح ط	
الحوت	ے ب ه ب ط ر ط ک ک ح	

| | | | | | | | | | | |

جدول معرفت اختیارات ایام سی گانه بر بروج

جدول معرفت فتح الباب وخاتمه کتاب

نظر سر دو کوکبی با هم	که بود خانه شان مقابل هم
انگ عقلش ره صواب کند	نام این شکل فتح باب کند
وقت سرما و باد و دم باشد	دل دانا بری ز غم باشد
ور کند مه بآفتاب نظر	ور بمریخ بنگرد بهتر
یا بمریخ سعد بر نگرد	یا از ین دو یکی بخور نگرد
دانک وقت شکستن سرماست	این نظرا دلیل بر کرماست
هر که این را تمام برخواند	چون بر قوم بنگرد داند
انچه مکتوب باشد اندر وی	مشکلش جمله حل شود بروی
لیک باید که اعتقادش ازین	چون بداند نگردد از ره دین
که نداند شناخت در دو سرای	هیچکس علم غیب جز که خدای
باد ازما درود بر بهتر	هم بر اصحاب پاک او یکسر

طالع بروج بساعات مستوی

خاک ثال جب سبک ابک سبل	مبل عبک قبک جب ذال خاک
لاولالب لاولا لاشش مهست	ل ل گط گط گط ل ل شهر کوتراست

جدول اختیارات صلاح القمر

ورکنی فصد یا حجامت رای	آنشی به بود قمر را جای
کرکند سوی او درین هنگام	نظر از راه دوستی بهرام
ناظرش سعد از نحوست پاک	لیک با این همه نباشد پاک
ورکنی رای اختیار سفر	ماه در برج منقلب بهتر
نیک باشد بروج خاکی نیز	لیک از بخش وسعد کن بهتر
قمر از بخش طالع ودوش	پاک باشد هفتم و بخش
باکسی کر تو حاجتی داری	کر بدو خوامی انگ بر داری
باشد از مه کوفت باشد زین	برج ثابت وکرنه ذوجسدین
لیک از بخش پاک باید دود	وز سعادت کوفت کارش نور
ورت رایست تا شکار کنی	گوش تا ساعت اختیار کنی
باکان جوی جای سعد منیر	یا یکی خانه از دو خانه تیر
وکر اینجا نیابی اندر حوت	بگذری هیچ ازین چهار بیوت

بقیه جدول اختیارات صلاح القمر

درخت نشاندن	درخت خان نشانی اندر باغ — بنمایم ترا رهی چو چراغ
	ماه باید بروج ثابته در — کوکبی سعد را بماه نظر
	ور هی بنده خری بنگر — تا که در برج بادهست قمر
	ور بیابی بقوس یا خوشه — نحس از و دور و سعد هم کوشه
در شهر اندرون شدن	ور بشهر اندرون شوی از راه — باید اندر بروج ثابته ماه
	طالع وقت باد وم مسعود — تا بود جمله کار تو محمود
عمارت	ور هی باکسی کنی عهدی — اندر این کار باید ت جهدی
	تا بود در بروج ثابته ماه — خالی از نحس و فارغ از اکراه
خریدن گوسفند	بنگر چون خری ستور از حد — ماه در ثور خواه یا باسد
	ور زیاری برج ذوجسدین — نظر سعد داده او را زین

بقیه جدول اختیارات صلاح القمر

شروع کردن	در کنی رای شرکت و تزویج	رو بقوم در نگر یا رنج
	ماه باید ببرج ذوجسدین	یافته از اتصال سعدی زین
ابتدای کتابت	ابتدای کتابت از مهر باب	چون کنی اختیار هست صواب
	ماه در برج منقلب باید	ور به تیرست متصل شاید
باغ	اختیار بنا بوقتی خواه	که بود در بروج ثابته ماه
	هم بسوی ستاره نظرش	که بود برج خاکی منورش
زراعت کردن	در بود رای تو زراعت را	بنگر اختیار ساعت را
	بطلب ماه را بخانهٔ خاک	ور به سرطان بود بناشد باک
غرس کردن	در ضیاعی خزیده هست رای	برج خاکی طلب قرار اجای
	در یکیوان نظر بود بخرش	لیک باید بدو پستی نظرش

جدول اختیارات الحاجات

رفتن بزیارت	در بود نامه سوی حضرت شاه	نظر آفتاب باید و ماه
	در فرستی سوی سپه سالار	سوی مریخ بایدش دیدار
	در فرستی بسوی دانشمند	جز نظر سوی مشتری مبند
	در فرستی بخواجهٔ دهقان	نیک باشد نظر سوی کیوان
	در فرستی سوی زنان بنگر	تا نباشد حرش بزهره نظر
	وین نظرها بدانک بی تلبیس	منه ثلث باید و تسدیس
	در نخواهی که آردت تصدیع	از مقابل حذر کن و تسدیس
خوردن دارو	خوردن داروی اربود رایت	اختیار یکی بود جایت
	ماه را نیک باشد ار یابی	اندر آندم بخانهٔ آبی
	نظرش سوی زهرهٔ بدرام	ور نظر باشدش سوی بهرام
	چون نظر سوی دوستی بود ان	دور باش از مقارن کیوان

جدول اختیارات ابودزقه در بروج و اتصال او با زحل

مقارنه	زحل	تسدیس تثلیث
بدایت سفر و تزویج و ابتدا آت	حمل	نکبت حاجت انیکوک و دیدار اکابر
نکبت بنا نهادن و عمارت زمین کردن	ثور	نیک ابتدا آ عمارت و زرع زمین
نیکست بجملهٔ امور خاصه سفر کردن	جوزا	نکبت حاجت بعطا و شایع و طلب حقوق
بدست سفر و در کشتی نشستن و تزویج	سرطان	نیکست خریدن املاک و تخم کاشتن
نیکست بنا نهادن بدست ابتدا آت	اسد	نکبت حاجت با اکابر و بنا نهادن
باکی بود عمارت خانه و زراعت کردن	سنبله	نکبت خریدن مواشی و عمارت زمین
باکی بود نا بدست مهیل خوردن	میزان	نیکست دیدار قضات و گزاردن دعوات
بدست شرب ادویه و معالجه و سفر	عقرب	نیکست جوی کندن و رباب و بدست سفر
بدست بجملهٔ امور خلوت به	قوس	نیکست خریدن مواشی و حاجت از اشراف
میانست عمارت خانه و زراعت	جدی	نیکست خریدن احجار بایان و عمارت زمین
باکی بود ابتدا عمارت بشارکه مشتری	دلو	نیکست حاجت بشایع و ابتدا اعمال و بنا
نکبت بنا و مصاحبه و عمارتها	حوت	نیکست جوی کندن و عمارت زمین

باقی جدول اختیارات ابودزقه در بروج و اتصالات او با زحل

تربیع زحل	مقابله
بدایت خاصه سفر و تزویج و ابتدا آت	نیکست بنا بدست خذلان و اولیست
باکی بود عمارت زمین خذلان و ترک	نیکست بنا بدست تزویج و سفر
نیکست اعمال را سکوت اولیست	بدست تجارت و سوار شدن
بدست سفر و حرکت جوی کندن میانه بود	بدست ابتدا آت و سفر کردن
بدست خاصه عمارت بنا ها کردن	فراغت و خلوت اولیست
بدست شرکت و حاجت و حرکت	بدست فصد و حجامت
بدست مکر تدبیر شر و فساد و غدر	بدست ابتدا آت و عطر آمیختن
بدست تزویج و سفر و ابتدا آت	بدست سفر و تزویج و معالجت
سکونیست اولی است	بدست تزویج و ابتدا آت و فصد
بدست بجملهٔ امور الا عمارت زمین و زرع	بدست سفر و تجارت و بنا نهادن
بکلیه بست ابتدا آت و طلب اعمال	بدست سفر و تجارت و بنا نهادن
بدست خاصه سفر دریا و شرکت	بدست بنا و تجارت و دریا و طلب اعمال

جدول اختیارات ابودر قمر در بروج و اتصالات او با مشتری

تربیع	مشتری	مقابله
حمل	نیکست حاجت با اشراف و طلب معاش	ثور	نیکست سفر و نقل و حاجت با اشراف
ثور	نیکست ابتدا آت و بنا و اسب خریدن	جوزا	نیکست بنا نهادن و حاجت با اشراف
جوزا	نیکست تجارت و تعلیم و حاجت با وزرا	سرطان	نیکست بیع دواب شاید سفر و تجارت
سرطان	نیکست سفر و نقل و رسول فرستادن	اسد	نیکست سفر و حرکت و حاج و ابتدا آت
اسد	نیکست بیع جواهر و جاریایان و حاجات	سنبله	نیکست بنا نهادن و حاجت و ابتدا آت
سنبله	نیکست شرکت و تجارت و نوشتن و بیع دواب	میزان	نیکست شرکت و سفر و تجارت
میزان	نیکست شرکت و تجارت و حاجت بعضا و امور دین	عقرب	نیکست آنجمن عطر و بیع غنم
عقرب	شاید خریدن جاریایان و حاجت سرهنگان	قوس	نیکست خریدن کنیزک و دار و خوردن
قوس	نیکست بیع دواب و ابتدا کارها و قصد	جدی	شاید قصد و حجامت و بیع دواب
جدی	نیکست عمارت زمین و خریدن جاریایان	دلو	نیکست عمارت نشاید تزویج
دلو	نیکست عمارت سرای و بیع پرده و املاک	حوت	نیکست بنا و حاجت بقضاة و مشایخ
حوت	نیکست بیع جواهر آبی و شرکت و سفر	حمل	نیکست سفر و تجارت و طلب حاجات و جواهر آبی

باقی جدول اختیارات ابودر قمر در بروج و اتصالات او با مشتری

مقارنه	مشتری	تسدیس و تثلیث
حمل	نیکست ابتدا آت و قصد و حاجت با اشراف	حمل	نیکست ابتدا آت و حیار ملوک و حاجات
ثور	نیکست تجارت و ابتدا آت و حاجت بدوا	ثور	نیکست بنا و مساجد و شرا و تجارت
جوزا	نیکست تجارت و شرکت و دیدار اشراف	جوزا	نیکست سفر و تجارت و ابتدا آت
سرطان	نیکست ابتدا آت و سفر و تجارت	سرطان	گزیده است سفر و ابتدا آت کارها
اسد	نیکست دیدار ملوک و حاجت از اثیان	اسد	نیکست بیع جاهر و طلب حاجات از اشراف
سنبله	نیکست سفر و تجارت و عمارت زمین	سنبله	نیکست نو پوشیدن و بیع دواب و ابتدا آت
میزان	نیکست عمارت شرا و حاجت با اشراف	میزان	نیکست ترکیب ادویه و معاجین کردن
عقرب	نیکست بنا مساجد و کارها خیر	عقرب	نیکست بیع جواهر آبی و املاک و دار و خوردن
قوس	نیکست حاجت با اشراف و ابتدا آت	قوس	نیکست شرکت و تجارت و بیع دواب
جدی	نیکست خریدن ضیاع و حاجت بعضات	جدی	نیکست بیع دواب و سرای و عمارت زمین
دلو	نیکست با و خریدن املاک و جواهر	دلو	نیکست تجارت و سادات و قضاة و مشایخ
حوت	نیکست ابتدا آت و حرکت و طلب حاجات	حوت	نیکست سفر و تجارت و بیع جواهر آبی

جدول اختیارات ابودر قمر در بروج و اتصالات او با مریخ

مقارنه	مریخ	تسدیس و تثلیث
حمل	باکی بود ترتیب سلاح و سیاست	حمل	نیکست صید و سیاست و سواری
ثور	حذر از سفر و تزویج اولیست	ثور	نیکست ترتیب سلاح و خروج لشکر
جوزا	نیکست ترتیب سلاح و آلت حرب	جوزا	نیکست سیاست و حرب و فرمودن
سرطان	حذر از سفر و تحویل اولیست	سرطان	نیکست سواری و صید در آب
اسد	حذر از سفر باکی بود کار آتش	اسد	نیکست حرب کردن و فصد و حجامت
سنبله	حذر از شرکت و تزویج و سفر	سنبله	نیکست سیاست لشکر و ترتیب سلاح
میزان	نحراست فراغت و خلوت اولی	میزان	نیکست تعبیه و خصومت و صید
عقرب	بدست دار و خوردن و سفر	عقرب	نیکست صید آبی و میانات حرب
قوس	نیکست خریدن انسان و عمل سلاح	قوس	نیکست صید و کار آتش کردن
جدی	نیکست امور مرتجی و خصومات	جدی	نیکست عمارت زمین و حرب و صید
دلو	بدست مهمات خاصه ابتدا آت	دلو	نیکست صید دار و عمل سلاح کردن
حوت	باکی بود طلب حاجات از اشراف	حوت	نیکست عمل سلاح و بیع انسان و صید آبی

باقی جدول اختیارات ابودر قمر در بروج و اتصالات او با مریخ

تربیع	مریخ	مقابله
حمل	بدست خصومت و ابتدا کارها	حمل	باکی بود صید و عمارت سلاح
ثور	بدست سفر و تزویج و ابتدا آت	ثور	باکی بود تعبیه لشکر و مکر و حیل
جوزا	باکی بود مناظره و مجادله	جوزا	نیکست سیاست و بدست سواری
سرطان	باکی بود صید کردن	سرطان	بدست سفر و سواری کردن
اسد	بدست دیدن ملوک و اشراف	اسد	بدست خاصه ابتدا آ اعمال
سنبله	بدست دیدن ملوک و شرکت و تجارت	سنبله	نیکست صید و مناظره و ترتیب سلاح
میزان	فراغت اولیست	میزان	نیکست صید و تعبیه لشکر کردن
عقرب	بدست دار و خوردن و سفر و تزویج	عقرب	بدست مهمات خاصه سفر دریا
قوس	میانات عمل سلاح و کار آتش	قوس	باکی بود کار آتش و آلات ترازو
جدی	مانند گذشته	جدی	نیکست ویران کردن بنا و خرابی
دلو	سکونت اولیست	دلو	نیکست بنا ها و صید باز
حوت	بدست سفر و در کشتی نشستن	حوت	نیکست صید آبی و ترتیب اسلحه

جدول اختیارات ابودنقر در بروج و اتصالات او با شمس

	مقارنه شمس	تسدیس و تثلیث
حمل	باکی بنود بیاست لشکر و اعمال بوشیده	نیکست دیدار ملوک و طلب حاجات و ابتدا آت
ثور	بدست خاصه تزویج و سفر	نیکست عمل صناعت و دیدن اشراف
جوزا	بدست الاعمال بوشیده	نیکست معالجه و صید و حاجات
سرطان	بدست الاکین حرب و کرختن	نیکست طلب حاجات از وزرا و سفر
اسد	بدست الاسیاست و تدبیر اشرار	نیکست دیدار ملوک و ابتدا اکار با بزرگ
سنبله	بدست الاشری علوم و کتب	نیکست حاجات از وزرا و قصد کردن
میزان	بدست الاساختن کیا و عطر آمیختن	نیکست صید و سواری و لهو و بیع برده
عقرب	بدست الادفن بخاک دن	نیکست معالجه داغ و بریدن
قوس	بدست الاتدبیر باشاخ در بدی	نیکست خریدن انسان و حاجت با اکابر
جدی	بدست الادفن اموال	نیکست کندن زمین و بیع مواشی
دلو	بدست الاتدبیر باشاخ و دفن اموال	نیکست بنا و حاجت بشاخ و علما
حوت	بدست الاتدبیر با علما و اشراف	نیکست خریدن جواهر و سواری و شرکت

جدول اختیارات ابودنقر در بروج و اتصالات او با زهره

	مقارنه زهره	تسدیس و تثلیث
حمل	نیکست بیع برده و حاجت بزنان	نیکست حاجت از خویش و نو بوشیدن و سفر
ثور	نیکست تزویج و بنا و ترکیب عطر	نیکست تزویج و شرکت و ابتدا آ اعمال
جوزا	نیکست تزویج و سفر و نو بوشیدن و ابتدا آت	نیکست سفر و تجارت و نو بوشیدن و تزویج
سرطان	نیکست سفر و سواری و ابتدا آت	نیکست حاجت بخواستن و ابتدا آت
اسد	نیکست دیدار ملوک و طلب حاجات	نیکست حاجت بخواستن و تزویج و شرکت
سنبله	نیکست نو بوشیدن و تزویج و زینت	نیکست تزویج و بیع برده و نو بوشیدن
میزان	نیکست بیع و تزویج و حاجت بزنان	نیکست نو بوشیدن و تزویج و سفر و حاجت بزنان
عقرب	نیکست دارو خوردن و لعب	نیکست دارو خوردن و بیع برده
قوس	نیکست شرکت و خریدن انسان	نیکست ساختن زیور و خریدن انسان
جدی	نیکست دیدن اشراف و خرید انجار	نیکست طرب و عمارت زمین
دلو	نیکست طرب و عمارت زمین و بناها	نیکست طلب حاجات و عمارت و تزویج
حوت	نیکست حاجات از اشراف و نو بوشیدن	نیکست حاجت با اشراف و نو بوشیدن و طرب و بیع دواب

باقی جدول اختیارات ابودنقر در بروج و اتصالات او با شمس

	تربیع شمس	مقابله
حمل	نیکست دیدار ملوک و خصومت	بدست خاصه خصومات و ابتدا آت
ثور	نیکست عمل صناعت و مناظره کردن	بدست سفر و خصومت با زنان
جوزا	نیکست مناظره با ملوک و صید کردن	بدست مناظره با ملوک و سواری
سرطان	نیکست کندن جوی و کاریز راندن	بدست ابتدا اعمال و سفر کردن
اسد	نیکست بنا و دیدار ملوک و اکابر	بدست نقل و حرکت و شرکت
سنبله	نیکست جوی کندن و معالجه داغ و بریدن	مکروهست تزویج و شرکت و تجارت
میزان	توقف در مهمات اولیست	بدست تزویج و سفر و خصومت
عقرب	بدست مهمات خاصه خصومت و ابتدا آت	بدست سفر و شرب دوا و ابتدا آت
قوس	باکی بنود بیع برده و دواب	باکی بنود بیع دواب
جدی	بدست الاجوی کندن و کاریز راندن	بدست الاخرابی ابنیه و عمارت زمین
دلو	بدست الابنا آر شهرها کردن	مانند گذشته
حوت	فراغت و خلوت اولیست	بدست در کشتی نشستن و سفر

باقی جدول اختیارات ابودنقر در بروج و اتصالات او با زهره

	تربیع زهره	مقابله
حمل	بدست تزویج و نیکست اکل و شرب	نیکست بیع مواشی و ملبوسات
ثور	نیکست بیع املاک و میانات تزویج	نیکست تزویج و نقل و تحویل و سفر
جوزا	باکی بنود عمل تلبس و صلح و تزویج	نیکست شرکت و لهو و تزویج و سفر
سرطان	نیکست سفر و نقل و کندن جوی	نیکست سفر و بیع کنیزک و ابتدا آت
اسد	نیکست عمل سلاح و کندن جوی و تزویج	نیکست حاجت بخواستن و بیع برده
سنبله	نیکست سفر و نو بوشیدن و بیع برده	نیکست تزویج و شرکت و بیع کنیزک
میزان	نیکست ترکیب عطر و صید و دارو خوردن	نیکست طرب و بیع برده و نقل و حرکت
عقرب	نیکست بیع برده و دواب و کندن جوی	نیکست دارو خوردن و طرب
قوس	نیکست زرینه ساختن و بیع برده و دواب	نیکست بیع مواشی و سفر و شرکت
جدی	نیکست عمل و صناعت و بیع مواشی	نیکست عمارة زمین و خریدن برده
دلو	نیکست بنا نهادن و بیع برده	مانند گذشته و بنا
حوت	نیکست سفر و شرکت و دارو خوردن	نیکست نو بوشیدن و در کشتی نشستن

جدول اختیارات ابودنقر در قرد بروج و اتصالات او با عطارد

مقارنه عطارد تسدیس و تثلیث

حمل	نیکست تعلم و مناظره محاسبه	حمل	نیکست مناظره تعلیم و صید کردن
ثور	نیکست عمل صناعت و نقش تعلیم	ثور	نیکست تزویج و تعلیم موسیقی و نقاشی
جوزا	نیکست ابتدا آر تعلم و تزویج کردن	جوزا	نیکست ابتدا آر تعلیم و طلب علم کردن
سرطان	نیکست سفر و تجارت و ابتدا آت	سرطان	نیکست تجارت و حرکت و صید و تعلیم
اسد	نیکست صید و تعلم و حاجت بلوک	اسد	نیکست تعلم و حاجت بکتاب و بیع جواهر
سنبله	نیکست شرکت و تزویج و دارو خوردن	سنبله	نیکست تعلم و شرکت و تزویج و نو بوشیدن
میزان	نیکست معالجه و تعلیم موسیقی کردن	میزان	نیکست معالجه و بیع دواب و عمل صناعت
عقرب	نیکست دارو خوردن و صید	عقرب	نیکست دارو خوردن و مناظره و مجادله
قوس	نیکست شرکت و تجارت و بیع دواب	قوس	نیکست خریدن برده و شرکت و تجارت
جدی	نیکست حاجت بشاخ و عمارت زمین	جدی	نیکست بیع املاک و عمارة زمین و تعلیم
دلو	نیکست صید باز و ابتدا آر تعلیم	دلو	نیکست طلب حاجات الایه و علما و تعلیم
حوت	نیکست حاجت الاشراف و سفر	حوت	نیکست شرکت و بیع جواهر و رئیود

باقی جدول اختیارات ابودنقر در قرد بروج و اتصالات او با عطارد

تربیع عطارد مقابله

حمل	نیکست صید و فصد و مناظره کردن	حمل	نیکست صید و مناظره و محاسبه
ثور	نیکست تعلیم موسیقی بیانات دیگر دواج	ثور	میانات تزویج و محاسبه
جوزا	نیکست ابتدا آر تعلم و مناظره محاسبه	جوزا	باکی بنود مناظره و ابتدا آر تعلیم
سرطان	نیکست تجارت و حرکت و صید و تعلیم	سرطان	بدست مناظره با ملوک نیکست صید آبی
اسد	نیکست تعلم بحاجت بکتاب و محاسب و کلا	اسد	جز ابتدا آر تعلیم رانشاید
سنبله	نیکست مناظره و نو بوشدن و تعلم کردن	سنبله	باکی بنود استحمام و نو بوشیدن و تعلیم
میزان	نیکست بیع برده و دواب و لهو و طرب	میزان	نیکست اعمال لطیف و مناظره و صید
عقرب	نیکست دارو خوردن و بیع دواب	عقرب	نیکست دارو خوردن و معالجه
قوس	نشاید جز بیع دواب کردن	قوس	نیکست تجارت و تعلیم و سفر
جدی	نیکست بیع املاک و مواشی و تعلیم	جدی	بدست ابتدا آت الا تعلیم کردن
دلو	باکی بنود بنا نهادن و بیع عبید	دلو	باکی بنود تعلیم و مناظره
حوت	بدست تجارت و سفر کردن	حوت	باکی بنود حرکت و سفر و تجارت

جدول احکام آثار العلویه

اسماء الشهور	تشرین الاول	تشرین الثانی	کانون الاول	کانون الثانی	شباط	آذار
الاسد	نیکوئی زرعها	نیکوئی حاکیکار	نیکوئی زرعها	نیکوئی حاکیکار	نیکوئی زرعها	نیکوئی زرعها
البکر	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
المیزان	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
العقرب	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
القوس	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الجدی	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الدلو	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الحوت	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه

بقیة جدول احکام آثار العلویة

اسماء الشهور	نیسان	ایار	حزیران	تموز	آب	ایلول
الاسد	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
البکر	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
المیزان	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
العقرب	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
القوس	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الجدی	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الدلو	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه
الحوت	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه	نیکوئی میوه

جدول معرفة احتیارات امنی بر اتصال قمر با کواکب سته

الکواکب	زحل	المشتری	المریخ	الشمس	الزهرة	عطارد
الاتصال						
دیدار یاران						
حاجت خواستن						
[illegible]						
سواری کردن						
[illegible]						
جامه نو پوشیدن						
[illegible]						
خضاب کردن						
[illegible]						
داروی مسهل خوردن						
[illegible]						
باخانه نو شدن						
[illegible]						
طلب مال کردن						
[illegible]						

جدول معرفة احکام الزلازل والرعود

الحمل	دلیل کند بر تردد بزرگان و اعیان	الثور	دلیل کند بر ارزانی نعمت و غله
الجوزاء	دلیل کند بر آفت رسیدن بزراعت	السرطان	دلیل کند بر بودن زراعت
الاسد	دلیل کند بر بیماری و رنج مردم	السنبلة	دلیل کند بر خوش دلی عوام الناس
المیزان	دلیل کند بر تردد بزرگان و پادشاهان	العقرب	دلیل کند بر بودن باران و تغیر هوا
القوس	دلیل کند بر حرکت کردن ملوک	الجدی	دلیل کند بر قوت کار بزرگان
الدلو	دلیل کند بر آفت رسیدن بزراعت	الحوت	دلیل کند بر ارزانی نان و نعمت
	دلیل کند بر بیماری و رنج مردم		دلیل کند بر صحت و سلامتی خلائق
الحمل	دلیل کند بر تردد لشکریان و مردم	الجدی	دلیل کند بر تردد بزرگان و اعیان
الثور	دلیل کند بر کمی آب و گرانی نرخها	الجوزاء	دلیل کند بر ارزانی نرخها و کثرت غلات
السرطان	دلیل کند بر آفت رسیدن بزراعت	الاسد	دلیل کند بر آبادانی جایها
السنبلة	دلیل کند بر تردد دشمنان	المیزان	دلیل کند بر تردد دشمنان
العقرب	دلیل کند بر آفت و قتل مردم	القوس	دلیل کند بر ارزانی نعمت و نرخها

جدول معرفة مسیر القمر فی المنازل

الحمل	نیک سواری و نو پوشیدن و سفر	عنز		نیک سفر و نو پوشیدن و ابتدا آت
الثور	نیک دیدار ملوک بدست نو پوشیدن	دقوه		بدست نو پوشیدن و سفر
الجوزاء	نیک طلب حاجات و نو پوشیدن و سفر	الهقعة		بدست بجمله مهمات خاصه نو پوشیدن
السرطان	بدست در امور خاص سفر	هنعة		نیک زرع و بیع دواب و برده
الاسد	نیک دیدن ملوک و نو پوشیدن	سوءة		بدست ابتدا آت و نو پوشیدن و سفر
السنبلة	نیک ابتدا آت و تزویج و سفر	زبانا		نیک ابتدا کار و نو پوشیدن و تزویج
المیزان	نیک نو پوشیدن و دیدار ملوک و سفر	الغفر		توقف در مهمات خاصه سفر
العقرب	نیک دیدار ملوک بدست نو پوشیدن	الزبانا		نیک زرع بدست نو پوشیدن و سفر
القوس	بدست بجمله امور خاصه نو پوشیدن	الاکلیل		نیک دیدار ملوک و نو پوشیدن و سفر و تزویج
الجدی	در قصد و خصومت رانشاید	القلب		نیک ابتدا آت و نو پوشیدن و تزویج
الدلو	نیک دیدن ملوک و تزویج و بنا	الشولة		نیک حصار کردن قلاع و تدبیر کردن آن
الحوت	بدست نو پوشیدن و دیدار ملوک	النعائم		نیک دیدار ملوک و نو پوشیدن
الحمل	نیک دیدار اشراف و نو پوشیدن و سفر	البلدة		نیک دیدار ملوک و نو پوشیدن و سفر
الثور	توقف در مهمات اولیست	سعد الذابح		نیک دیدار ملوک و نو پوشیدن و تزویج

جدول معرفة اختیارات امنی بر اتصال قمر با کواکب سته

الکواکب	زحل	المشتری	المریخ	الشمس	الزهرة	عطارد
الاتصال						
احداث فروختن						
[illegible]						
جماع با بکر و زن						
[illegible]						
برده خریدن						
[illegible]						
نکاح کردن						
[illegible]						
طلب فرزند کردن						
[illegible]						
فرزند را شربت دادن						
[illegible]						
نامه نکو نوشتن						
[illegible]						
مال دفین نهادن						

جدول احکام اسکریلدورز

قول حکما بنجوست که کوکبی ست بر فلک بر صورت شتری ست که حکما ترک او را اسکریلدورز خوانند و نحس است و ناخدایان او را در تاثیر شناخته و دانسته اند و بتجربه ایشان در امده و امروزی از روزهای ایام ترکیه در جهتی بود از جهات عالم دانند از سر جانب که روی او بود ناخدایان کشتی خود بدان جانب نرانند از بر او احتراز نمایند تا نخوست او این گردند اکنون سلطان الحکما خواجه نصیر الدین طوسی رحمه الله او را نیک شناخته و جدولی جهت معرفت حرکت او وضع کرده تا هر روزه جهات حرکت او را ازان جدول معلوم کنند و آن جدول اینست

جدول احکام اسکریلدورز

حکما ترک گویند که ستاره ایست که او را اسکریلدورز گویند همچون شتری ست دهان باز کرده که هر چه بیند بدان در کشد بدین سبب ترکان و اهل تمغاج او را شوم دارند و او را حرکتی معین کرده اند که هر روز از روزهای ترک او در جهتی باشد از جهات عالم چون کسی بکاری مشغول شود یا بسوی رود نشاید که روی و دست راست او ران جهت داشته باشد و اگر سفری ضرورت افتد اول بشب بران جهت باید کرد دوباره رفتن و بعد از آن متوجه طرف مقصود شدن و بودن او در جهات ازین دایره معلوم کنند

جدول اختلاجات الاعضاء عن جانب الیمین

فرق سر	جانب چپ	لب زیرین	محاسن	سبابه	زانو		
تحت سر	گوش	لب	محاسن	چهارم	ساق		
بین سر	دماغ	لب زیرین	شادی	مالی	ساق		
جانب سر	سوراخ بینی	زنخدان	عیش	سبابه	محاسن		
زنگاه	گوش	گوش	شادی	لبان	شادی		
بیخ ناف	جگر	کبد	دولت	شکم	ناف		
اسبوذ	دوستی	دوش	اندیشه	ناف	ران		
سالار اسبوذ	شادی	بازو	توانگری	پستان	بغل		
دنب اسبوذ	حضور	ارنج	فرزند	گلو	بغل		
زیر چشم	خانه	ساعد	حضور	گردن	بغل		
فاذ چشم	زهره	ندیمان	مال	گردن	بغل		
زیر چشم	شادی	بازو	اندیشه	گردن	بغل		
زیر چشم	حضور	گوش	مال	گردن	بغل		
زیر چشم	خانه	گوش	دولت	گردن	بغل		
زنخدان	دولت	انگشت بزرگ	خواهر	گردن	بغل		
لبین	خانه	دوم	عیش	حضور			

جدول اختلاجات الاعضاء عن جانب الیسار

فرق سر	جانب چپ	لب زیرین	دولت	میان	زانو		
تحت سر	گوش	لب	عیش	چهارم	زیر زانو		
بین سر	دماغ	لب زیرین	شادی	مالی	ساق		
جانب سر	سوراخ بینی	زنخدان	کاروان	سبابه	میان ساق		
زنگاه	گوش	گوش	خواهر	لبان	شادی		
بیخ ناف	جگر	کبد	عیال	شکم	اندرون ران		
اسبوذ	دوستی	دوش	زیبا	ناف	گوزگ		
سالار اسبوذ	حضور	بازو	مال	پستان	بغل		
دنب اسبوذ	شادی	ارنج	خواهر	گلو	بغل		
زیر چشم	دوستی	ساعد	زیبا	گردن	بغل		
فاذ چشم	شادی	ندیمان	حضور	گردن	بغل		
زیر چشم	شادی	بازو	خانه	گردن	بغل		
زیر چشم	حضور	گوش	خانه	گردن	بغل		
زنخدان	دولت	انگشت بزرگ	خانه	گردن	بغل		
لبین	خانه	دوم	شادی	حضور			

جدول منسوبات بروج دوازده گانه

	الحمل	الثور	الجوزا	السرطان	الاسد	السنبله	المیزان	العقرب	القوس	الجدی	الدلو	الحوت
منسوبات بروج	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
دیبای بلخ دوزند	نکاح دوست نیارند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند
دیبای سوری	آتش نشانند	سراپستانند	دشمن دیرانه	سیر بخانه خود نشیند	ارتفاع وسرد	خسبان	بعضی از ایشان بر مذاهب سلاطین	سرد نخوارند	زمین عمارت جوی	بغداد و دشمنان	هندوستان و ترکان	کمتر ویا بدیعت
دیبای بلخ دوزند	کوشند و نجیب	بخورند	کاردکاوش	سیر خانگی	چیزان آبی	نباتات آبی	فربه و پیوسته	کمتر مرد وهم	شیر و پلنگ	کمتر در کمتک	خانه دشتی	سیر آبادانند
دیبای بلخ دوزند	فخر نکنند	بسیار	نکاح و فرزند	بسیار	نکاح و فرزند	نکاح و فرزند	نکاح و فرزند	بسیار نکاح و فرزند	نکاح و فرزند	نکاح و فرزند	نکاح و فرزند	نکاح و فرزند
دیبای بلخ دوزند	کوشند و نجیب	بخورند	کاردکاوش	سیر خانگی	چیزان آبی	نباتات آبی	فربه و پیوسته	کمتر مرد وهم	شیر و پلنگ	کمتر در کمتک	خانه دشتی	سیر آبادانند
دیبای بلخ دوزند	نکاح دوست نیارند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند
دیبای سوری	آتش نشانند	سراپستانند	دشمن دیرانه	سیر بخانه خود نشیند	ارتفاع وسرد	خسبان	بعضی از ایشان بر مذاهب سلاطین	سرد نخوارند	زمین عمارت جوی	بغداد و دشمنان	هندوستان و ترکان	کمتر ویا بدیعت
دیبای بلخ دوزند	کوشند و نجیب	بخورند	کاردکاوش	سیر خانگی	چیزان آبی	نباتات آبی	فربه و پیوسته	کمتر مرد وهم	شیر و پلنگ	کمتر در کمتک	خانه دشتی	سیر آبادانند
دیبای بلخ دوزند	نکاح دوست نیارند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند	نکاح دوست نکنند

جدول احکام ظهور قویس وقرح

قویس وقرح دربارس وهندوستان معتبر دارند وبران اعتمادی مرجه تمام تر کنند وحکم آن چنانست که چون ظاهر گردد اگر بجانب مغرب بود واگر بجانب مشرق بر بینند تا در آن روز آفتاب در کدام برجست آن برج را درین دایره طلب دارند وحکم آن از خیره وشوشته معلوم کنند

جدول اختیارات اتصالات القمر بالکواکب

اتصاله بزحل

س	دیدن روسا وشایخ وملاک خریدن
ع	عمارت جوی وکاریز راندن
ب	بنده وچهارپای خریدن وبنا کردن
د	نحس است درین کارها
ل	ترک جد اعمال باید کرد

اتصاله بالمریخ

س	دیدن امرا واتراک واهل سلاح
ع	عمارت کربا به شاید کردن
ب	فصد وحجامت ودارو وخوردن
د	قراعت اولتر بهمه حال
ل	نعل بندی وریاضت چهارپای

اتصاله بالزهره

س	دیدن زنان وخادمان ومطربان
ع	براپه ساختن وعطر آمیختن راشاید
ب	تزویج وزفاف وابتدا وضیافت
د	خوبرویدن وبوشیدن وتجارة بباغ
ل	طلب حاجات ورفع مهمات

اتصاله بالشمس

س	دیدن سلاطین وطلب حاجات
ع	عرض لشکر وسیاست فرمودن
ب	طلب ملک واعمال وریاست
د	طلب اشغال را شاید
ل	مشورت ودفن اموال راشاید

اتصاله بعطارد

س	دیدن وزرا وکتاب واهل قلم
ع	تعلم خط وادب وناله نوشتن
ب	تجارت وشرکت وتزویج ورسفر
د	جدل ومناظره وطلب حاجات
ل	مراد خواستن از وزرا وصدور

اتصاله بالقمر

س	دیدن ملوک وبزرگان
ع	عمارت وزراعت وبنا کردن
ب	تزویج وزفاف وابتدا وضیافت
د	خوبرویدن وبوشیدن وتجارة بباغ
ل	طلب حاجات ورفع مهمات

اتصاله بالعقد الشمالی

س	دیدن ملوک وبزرگان
ع	عمارت وزراعت وبنا کردن
ب	تزویج وزفاف وابتدا وضیافت
د	خوبرویدن وبوشیدن وتجارة بباغ
ل	طلب حاجات ورفع مهمات

اتصاله بالعقد الجنوبی

س	دیدن ملوک وبزرگان
ع	عمارت وزراعت وبنا کردن
ب	تزویج وزفاف وابتدا وضیافت
د	خوبرویدن وبوشیدن وتجارة بباغ
ل	طلب حاجات ورفع مهمات

جدول احکام الفصد بحسب روزها ماه فارسی

اورمزد	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز فصد کند
	را زعرق کردن برهد		نهایت نکوهیده است
بهمن	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	درد چشم پدید آید		ازبوزدگر تهتر است
اردیبهشت	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	از مفاصل بیم بود		نهایت خوب است
شهریور	درین روز رگ زدن		مرکه درین روز رگ زند
	شاید الا بضرورة		خوب فکوهیده است
مهر	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز فصد کند
	بیماری تولد کند		ازعلة جذام برهد
آبان	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز فصد کند
	بیماری وریح تولد کند		ازقرحه وحرق النار برهد
آذر	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	ازبند بها محوف باشد		روز رگ گشادن است
دی	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	بیم مرگ حاجات بود		استلاء را نافع است
بهمن	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	عصب را تباه کند		خلق بد را ببرد
اسفندارمذ	مرکه درین روز رگ زند		مرکه درین روز رگ زند
	نهایت خوب باشد		کودخاش را سود دارد
خرداد	درین روز رگ زدن شاید		مرکه درین روز رگ زند
	الا بضرورت		بیماری را نافع است
امرداد	درین روز رگ زدن		مرکه درین روز رگ زند
	احتیاط باید کرد		در دیدرا سود دارد
دیبادر	درین روز رگ زدن		مرکه درین روز رگ زند
	بدی مزاج ظاهر شود		ازعلت جذام برهد
آبان	درین روز رگ زدن		مرکه درین روز رگ زند
	بر حکر وکبده دارنیان دارد		فراموشی را ببرد
ماه	درین روز رگ زدن		مرکه درین روز رگ زند
	شاید الا بضرورة		نکوهیده است

جدول حیات و ممات

چون خواهند که بدانند که بیمار به شود یا نه نام بیمار را بحساب جمل بردارند و بنگرند که از نوروز سلطانی چند کدشته است به وی اضافت کنند و بعد از آن سی و شش سی و شش طرح کنند اگر در جدول بهری باشد به شود والا صدقه باید داد و اگر بیماری دو هم باشد .

جدول دزدیده و گم‌شده

چون خواهند که بدانند که دزدیده و گم‌شده بدست آید یا نه نام گم‌شده بحساب برگیرند و بنگرند که از نوروز سلطانی چند کدشته است اضافت کنند و سی و شش سی و شش طرح کنند و در این جدول آرند اگر بهری باشد دزدیده و گم‌شده بدست آید و اگر بیماری باشد بدست نیاید والله اعلم

جدول مواره و احکام بست از اقوال حکماء

بدان اسعدک الله فی الدارین که اتفاق حکما بر آنست که در اختیارات مذموم‌ترین ساعات ساعات بست باشد و حکما در اکثر کتب چون اختیار علایی وغیره یاد آورده و ذکر کرده اند و قلت از والیس حکیم اسکندانی که تباوی سال ماه تحمل از تباعی ایام بست باشد و حکما اعراب این ساعات را ساعات محترقه خوانند و بعد از آن ابتدا در بربعت قمت کرده اند و سر کی بگوکبی داده و آورا صاحبیت کرده و ابتدا از گرفته و او را منحوس‌ترین خوانند و بعد از دو باشد و چنین فرموده اند که هر که در مثلث اول ابتدا به کاری کند بدان کار بسیار رسد و در مثلث دوم بسیار زیان رسد و در مثلث اول سواری و تعبیه سلاح شاید و در مثلث خون بسیار داشتن و در مثلث هیچ کاری نشاید هذا قول و الله اعلم

جدول احکام آثار علویه علی کون القمر فی البروج

آثار علویه						
الحمل						
ماه بشور						
الجوزا						
ماه برطمان						
الاسد						
ماه سنبله						
المیزان						
ماه بعقرب						
القوس						
ماه بجدی						
الدلو						
ماه حوت						

بقیه احکام آثار علویه علی کون القمر فی البروج

آثار علویه						
الحمل						
ماه بشور						
الجوزا						
ماه برطمان						
الاسد						
ماه سنبله						
المیزان						
ماه بعقرب						
القوس						
ماه بجدی						
الدلو						
ماه حوت						

جدول اختیارات بودن قمر در بروج منثور

جون ماه درین برج بود نیکو بود دیدار امرا و حکام و اهل سلاح و صید کردن و سواری و سفر و نوبریدن و پوشیدن و حجام زدن و شاید عقد و عروسی و ابتدا عمارت و دخول بلد

جون ماه درین برج باشد نیکو بود عقد و تزویج و بنا نهادن و دخول بلد و زراعت کردن و دیدار خواتین و زینت و آرایش نشاید سفر و حجامه نوبریدن و پوشیدن

جون ماه درین برج بود نیکو باشد ابتدا تعلم و کتابت و بیع و شری و شرکت و دیدار اهل دیوان و ادبا و منجمان نشاید قصد کردن

جون ماه در این برج بود نیکو باشد سفر کردن و حجامه نوبریدن و پوشیدن و مسهل و دارو خوردن و حجامت زدن نشاید کارهای ثابت کردن

جون ماه درین برج باشد نیکو بود دیدار سلاطین و حکام و عقد بستن و فصد کردن و دخول بلد و مرمت و کارآتشی کردن نشاید سفر و حجامه نوبریدن و پوشیدن

جون ماه در این برج باشد نیکو بود دیدار خواتین و اهل طرب و نوبریدن و پوشیدن و سفر کردن و زینت ساختن از خواتین برج توقف در مهمات اولی بود

جون ماه در این برج باشد نیکو بود دیدار خواتین و اهل طرب و نوبریدن و پوشیدن و سفر کردن و زینت ساختن از خواتین برج توقف در مهمات اولی بود

جون ماه در این برج باشد نیکو بود دارو و مسهل خوردن و حجامت زدن و سر تراشیدن و جوی و کار بزرگ کردن و درخت نشاندن نشاید سفر و حجامه نوبریدن و پوشیدن

جون ماه درین برج باشد نیکو بود دیدار وزرا و قضاة و علما و تجار عظام و حجامه نوبریدن و فصد کردن و حجامت زدن نشاید دارو و مسهل خوردن

جون ماه در این برج باشد نیکو بود در مشایخ و اهل زراعت و سیع املاک و بردن و بها دادن و نوبریدن و سفر نشاید ابتدا کارها ثابت کردن

جون ماه در این برج باشد نیکو بود در بنا نهادن و ملک خریدن و عمارت جوی و نارس کردن و دخول بلد و بردن و خریدن نشاید شرکت و نوبریدن و پوشیدن

جون ماه درین برج باشد نیکو بود دیدار سادات و قضاة و ائمه و اشراف و سفر و دارو و مسهل خوردن نشاید فصد و حجامت کردن

جدول معرفة احکام قوس و قزح و ذوذوابه

قول حکما و نجومست که قوس و قزح عکس شعاع آفتابست که بر بخار تر افتد که از زمین برآید و بر هوا شود و آن وقتی پیدا گردد که هوا بغایت صافی بود و حکم وی از آن برج طلبند که آفتاب در وی بود پیش از نیم روز مشرقی باشد و بعد از نیم روز مغربی

اتفاق حکماست که ذوذوابه نحس است و از جمله مرئیات فلک شمس اند و در وقت که ظاهر گردند در عالم فتنه ظاهر شود و حکم وی از آن برج طلبند که آفتاب در وی بود پیش از نیم شب مشرقی بود و بعد از نیم شب مغربی والله اعلم

نوت فراخ گردد	در مغرب قحط بود	قتل پدید آید	بابل خراب گردد
بدی زمان بود	نوت فراخ گردد	فتنه واشوب بود	مردم بدی آسند
ضعف عمال بود	وبا پدید آید	تنگی و فتنه باشد	فسادها زیاده شود
نوت بسیار شود	ضعف ملوک باشد	قحط و تنگی خلق باشد	طمع غله نباشد کند
ایمنی باد پدید آید	ضعف حکام بود	دزدان غله کنند	بدی جهار پایان باشد
دزدان بدی کنند	نوت فراخ گردد	مردم بدی کنند	وبا آشکارا شود
خلاف زیاده بود	وبا پدید آید	کثرت دزدان بود	فتنه ظاهر گردد
فیض کم زیاده بود	نوت ارزان شود	رعیت بدی کنند	رعیت بدی کنند
امن و سکون باشد	وافی خلق باشد	خونها ریخته شود	عجم ملوک باشد
غلا بسیار گردد	نوت بسیار گردد	آفت مردم باشد	اراجیف رسد
آفت دوم باشد	قحط پدید آید	قتل پدید آید	تغیر فتنه باشد
کمیت قضا زیاده بود	بیماری زنان بود	کشتی غرق شود	قتل واشوب بود

جدول معرفة کم شدن و زیاده شدن نور ماه

طلوع و غروب قمر از بن دایره معلوم شود که شب اول که ماه نو شود تا بیست و یکم رسیدن هر شب پنج ساعت فرود شود و چون از بیست و یکم رسیدن هر شب چند ساعت که شده بود که طلوع کند و بدین قیاس هر شب پنج ساعت تا روز که خواهند بدانند معلوم باید کرد که این شب چندم ماهست و بدین طریق که گذشته شد معلوم شود که گذشته ساعت بنهاد شود روشن زجرم ماه و جائی که باشد نصف جرمش از افق طالع و غروب بر بیش سبع است افزون از شب ماضی طلوعش بجنین دیدم زنصف مار تا آخر بر فلک تا که کهی بدر بود گاه هلال ماه اقبال توای بدر منیر انور باد

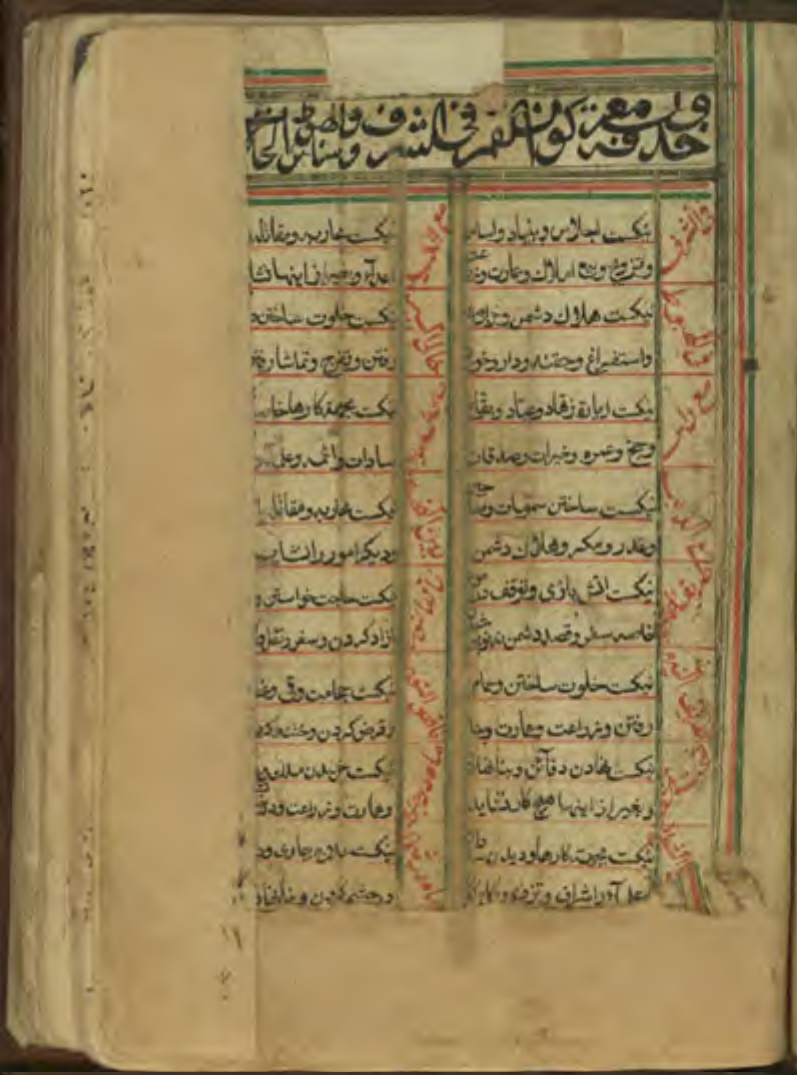

وبحث اقامت برهان بر من معانی مجمله الیانی کویم نسبه یا نسبه
در بعد یا شد که نسبه فضل عدد اوسط بر اصغر که از افضل اول
نام نهیم یا اصغر چون نسبه فضل عدد اعظم باشد بر اوسط که ازا
فضل ثانی کویم یا اعظم مانند ۹ ۶ ۴ که در حجا نسبه چهار یا چ چون
است سی وحس باشد یا جهل وچ و یا بدال نسبه فضل من الاعظمین
یا فضل من الاصغرین چون نسبه طرف اعظم باشد با اصغر و منسوب
را مقدم کویند و منسوب الیه را تالی و در تناسب چهار عدد باید که
نسبه میان دو عدد از ان مثل نسبه باشد میان دو عدد دیکر
که این را ارابعه متناسبه کویند پس نسبه تالیه اکرده در عدد است
اما تناسب کعبارة از مساواة دو نسبه است یا یکدیکر در چهار عدد
بحیث بدر دو خانک ایجا نسبه فضل اولست یا عدد اصغر و نسبه
فضل ثانی یا عدد اعظم یا در سه عدد که وسط مکرر کردد و خانک نسبه
چهار با پنج چون نسبه پنج است با نه و اکثر مطالب هندسی و
حسابی اعنی مداری و عددی از اربعه متناسبه حاصل شود یعنی
چون مبتنی شود کر مطلوب مداری یا عددی یا مداری یا عددی
معلوم پرسیدی است کر میان دو مقدار یا دو عدد معلوم است
استخراج آن مجهول ازین سه معلوم میسر شود چنانکه در اسعار و صبا

بیع تجارات و مثل ان اعاق می افتد و چون در اصول اقلیدس مبرهن شده
که هرکاه که چهار مقدار یا چهار عدد بر تناسب افتد چنانکه نسبه اول
با دوم چون نسبه سوم با سوم باشد یا چهارم حاصل ضرب اول یعنی مقدم نسبه
اولی در چهارم یعنی تالی نسبه ثانیه و ایشان را طرفین کویند مثل حاصل ضرب
دوم است یعنی تالی نسبه اولی در سوم یعنی مقدم نسبه ثانیه و ایشان را
وسطین کویند و مر آنه نسبه دوم با اول یعنی تالی با مقدم در نسبه اولی
همان بود کر نسبه چهارم با سوم یعنی تالی با مقدم در نسبه ثانیه و این را
بخلاف نسبه کویند و نر نسبه اول با سوم یعنی مقدم با مقدم همان بود کر نسبه
دوم با چهارم یعنی تالی با تالی و این را ابدال نسبه کویند و نسبه مجموع
سوم و تالی در نسبه اولی با مقدم نهاد چون نسبه مجموع مقدم و تالی در نسبه
ثانیه بود با مقدم نهاد و این را تقلب نسبه کویند و مجموع مقدم و تالی اولی با
تالی نهاد چون نسبه مقدم و تالی ثانیه باشد با تالی نهاد و ان را رکب
نسبه کویند و نسبه مقدم با مغایرت میان او و تالی در نسبه اولی چون
نسبه مقدم با سد با مغایرت میان او و تالی در نسبه ثانیه و این را
فصل نسبه کویند و بنابر اصل مقرر چون مجهول احد الطرفین با سد
وسطین را در یکدیکر ضرب کنند هر طرف معلوم ضرب کنند خارج قسمت
طرف مطلوب باسد و اکر مجهول احد الوسطین باشد قسمت طرف را

بر وسط معلوم قسمت کنند خارج مطلوب باشد بعد ما مرکانه که چون
تناسب بالفعل دو عدد را یکی اصغر و یکی اعظم فرض کنند و خواهند که اوسط انها
را مجهول کنند معنی است که چون نسبه اصغر با فضل اول چون نسبه
اعظم است با فضل ثانی پس نسبه مجموع اصغر و اعظم با مجموع فضلین
یعنی فضل اعظم بر اصغر چون نسبه اصغر باشد با فضل اول یا خود چون
نسبه اعظم باسد با فضل ثانی و ازین دو جنس اربعه متناسبه اولی نهادی
و مالش معلوم اند پس وسطین را یعنی فضل اعظم بر اصغر و اصغر را در یکدیکر
ضرب کنند و بر مجموع اصغر و اعظم قسمت کنند انچه برون اید فضل اول باسد
که چون بر اصغر افزایند اوسط کردد یا انکه فضل اعظم بر اصغر و اعظم را
در یکدیکر ضرب کنند و بر مجموع مذکور قسمت کنند انچه برون اید فضل ثانی باسد
که چون از اعظم کم کنند اوسط کردد و حضرة مخدوم قدس سره بر طرز
اول اختصار فرموده اند و اکر دو عدد را یکی اعظم و دیکری اوسط اعتبار
کنند و خواهند که طرف اصغر از انها استخراج نمایند معلومست که نسبه
مجموع فضل ثانی و اعظم با اعظم چون نسبه مجموع فضل اولت و اصغر
با اصغر چون نسبه اوسط با اصغر و ازین اربعه متناسبه رابع مجهول است
پس وسطین را اعنی اعظم و اوسط در یکدیکر ضرب باید کرد و حاصل بر طرف
معلوم یعنی بر مجموع فضل ثانی و اعظم قسمت کرد تا خارج آید اصغر و الله اعلم و اکر

را حضرة مخدوم قدس سره نسبه فضل ثانی با مجموع فضل ثانی و اعظم چون
نسبه فضل اول با مجموع فضل اول و اصغر یعنی اوسط کرفته اند پس بعد
از ضرب اوسط در فضلین و قسمت حاصل بر ثانی ماثلث که فضل اولست خارج
آید لاجرم ازدو اوسط مضاعف باید کرد تا مطلوب تمام حاصل شود
و اکر دو عدد را اصغر و اوسط فرض کنند و اعظم اشارة اطلبنه اولا
سایه دانست که آن دو عدد چنان باید که فضل اوسط بر اصغر کمتر
از اصغر بود زیرا که نسبه آن فضل با اصغر چون نسبه فضل ثانی آن
با اعظم و این فضل بعضی است از اعظم پس ان فضل نیز بعضی باید
از اصغر و این نیز از که ضروری است بوضوح پیوسته اند و بعد
ازین شرط کوییم چون نسبه مالنبه آنست که نسبه فضل اول با اصغر
چون نسبه فضل ثانیت با اعظم پس بخلاف ان نسبه مالنبه او
نسبه اصغر با باقی ازو بعد از اسقاط فضل اوسط بر و ازو چون
نسبه اعظم باشد با اوسط که اوسط هم باقی است از اعظم بعد از
اسقاط فضل او بر اوسط ازو و ازین اربعه متناسبه مقدم و تالی
نسبه اولی و تالی نسبه ثانیه معلوم اند پس طرفین معلوم میشود یعنی اصغر و اوسط
را در یکدیکر ضرب باید کرد و حاصل را بر اوسط معلوم اعنی باقی از اصغر

بعد از استاط فضل اوسط بدو ازدست که اوسط مجهول یعنی اعظم برون آید
وضرب مجذوم در سه ان نسبه را تحصیل کرده اند یعنی نسبه فضل اول
الافضل یعنی باقی بعد از استاط فضل از وجه ان نسبه فضل ما بی باسد با اوسط
پس حاصل ضرب اول در رابع را لمت باندکر و برمالث انچه برون آید بفصل
اعظم بر اوسط باسد لاجرم آنرا به اوسط باز افزود تا مطلوب نام برآید
بدرد و دارد اعظم و انچه بوده اند که مرعدد دو فرد کرد و فرض کند و اسط مالفها شد
همان سطر اعظم او و مضروب سطر اعظم در و براسط آنست که مقسوم علیه
حاصل ضرب اصغر در اوسط اجداد اما واحد ست پس احتیاج بقسمت نیست و
بگو همان حاصل ضرب طرف اعظم بود و اما آنچه دوم وه اند که از ان نقطه از
تقاطع مضروب مجموع طرفین در اوسط مساوی بضعف سطح این باسد
سبب آنست که ارضرب سطح طرف اعظم در اوسط یک مسطح طرفین حاصل
با ضرب اعظم در فضل اول او ان مساوی ضرب اصغر در اوسط با ان ضم کم مسطح دیگر طرفین را حاصل و
بر ضرب طرف اصغر در اوسط را با ان ضم کم مسطح دیگر طرفین را حاصل و
تم والحمد لله

بعد حمد الله ذی الانعام لا یحصی بعده الا به والصلوة علی محمد و آله و اولیا به
در عالی مجلس پادشاه جهان پناه ملک صفات خورشید رای کیوان جاه سلطان
زمان یوسف ثانی الاخوان آمر معموره کرمان عامر مطموره حرمان صاحب
قران صاحب قران مدی الایام آنکه آمد ور رکاسس راض ایام تند
و انکه سدت جوانش حامی کردون پیر مرکبی حرمس کذ خلوه رمانه بوده و او
مرکبی عرمش ادا و فرمان قضا و فرمان مدر و حیرمنت آدم بتوه مامه بو و
منفرد او بود نه تا اکنون مانند سی نظیر خلد آسیجا نه سلطانه بحث حساب
تضعیف واحد بعد دموت شطر یعنی تضعیف و عدد آنکه در مطارحه
افتاد که مبلغ آن اکر در خانه اول ملاحظه کنم و در دوم دو جه و در سوم چهار
و در چهارم شش جه و در پنج ۱۶ و علی هذا ما خانه آخر که سمت و چهار است
بنهند و کل اعدادی که در مر خانها واقع سود جمع کنند شود و دون در مادی الرای
اطلاع بر کیفیت آن کاهی نمی شود جه اکر مثل ارجمار موضع در پنج مسکون از موضع
در سالی یا بصد مرار حمر وار صد نفی نمی حمار مرار جه حاصل سود و مرار با تعدل
کاهش آن سکرد و لاجرم اکثر طباع ارین استبعادی نا مذ محکم که مشهورست
کرواضع سطرنج حون بطلب رقعب آن را بروالی آن زمان عرض کرد فرمود که جازه
که خواسی بطلب او سمن التماس کرد که در خانه اول انه و در دوم دو و در سوم چهار
الی اخر سمت و چهار بنهند مجموع جانوه باشد و الی مشرف شمار را اشاره
کرد که این مقدار که مسئول اوست محاسبه کنند و بدو رسانند بعد از شروع

بر محاسبان ظاهر شد که ارتفاعات حاکی این دعاوی کذ و ابی زود که غرامت
سطرنج خان ست که بعد این حساب العدد اساره عالمه نامد شد
که این بصوره آنرا واضح و مشروح کرداند و حون توضیح آن حساب بی
بر وقوف بعرف احوال منازل اعدادست که مبادی مسائل جبر و مقابلست
و حساب بحت و تراب موقوف بعضی قواعد آن واجب شد تمهید
هر دو طریق کردن روجهی که نفع آن عام و فایده ان تام باسد با بعضی
نکتها دقیق و فکرها عمیق که در کتب قوم مسطور نیست و بآن الحاق شد
تا شمائل جمیل آن حضرت بالسنه طالبان طابع و منشر کرد و با لله التوفیق
مرعدد که آنرا بعدة احاد خویش تضعیف کنند یعنی در نفس خود ضرب کنند
حاصل ضرب را مال کویند و آن عدد را شی و حون شی را در مال ضرب
کنند حاصل را کعب و شی در کعب مال مال و سی در مال مال کعب
و در مال کعب کعب و همکذا لصیر کعب با این نام کل مال کعب الی غیر
النهایه پس دو را حون دو بار کیرند که بدرجه اوج بصیغش چهار را
مال کویند و دو را شی و حون دو را در چهار ضرب کنند شش را
کعب کویند و ۱۶ را مال مال و ۳۲ را مال کعب و ۶۴ را کعب کعب
و ۱۲۸ را مال مال کعب و ۲۵۶ را مال کعب کعب و ۵۱۲ را کعب کعب کعب
و ۱۰۲۴ را مال مال کعب کعب و ۲۰۴۸ را مال کعب کعب کعب

و ۴۰۹۶ را کعب کعب کعب و علی هذا کعب ضرب کعبی مدل
صحل می سود و بدو ضرب دیکر مالی باکعبی می شود پس بهر سه ضرب
کعب لفظ کعب زاده میسود و ملاحظه نهم کعب کعب باشد
و ۲۵۶ مال مال کعب کعب یعنی یک لفظ کعب باد و مال شد کان که
شی را در کعبی زود که مال مال شد و حاصل را در کعب مانده و ۲۵۶
مال کعب کعب کعب یعنی مال مال باکعبی شد و ۱۲ کعب کعب کعب یعنی
ان مال مکرر باکعب شد پس حون نام مرتبه خواهند بهر سه ازان کعبی کنند
و اکر بر سه نمیم ماند اکر دو باقی ماند لفظ مالی اضافه کنند و اکر یکی باقی ماند
کعب سه اران با ان یکی اعتبار کنند و عوض ان کعب دو لفظ مال اضافه
کنند خانه دوم مرتبه دهم و سیزدهم و شانزدهم و امثال آن و در عکس
این معنی حون از انهم می طلبند مملکوسند مال مال کعب کعب کعب
بعد لفظ کعبی سه و بهر مالی دو اعتبار کنند و کویند مرتبه سانزدهم است
و حون خاص کن حون سه را سه بار بکیرند و مال آن شی باشد
و ۲۷ کعب و آنرا مال مال و ۲۴۳ مال کعب و ۷۲۹ کعب کعب
و مدا کعب مراد از مال کعب آنست که مال را در کعب ضرب کنند
نه انکه کعب را مالش بکیرند و محض کعب کعب کعب آنست که کعب را در
کعب کعب ضرب کنند نه انکه کعب کعب را کعب کنند بلکه مراد از اضافه

ان لحاظ بعضی بعضی ضرب بان اجناس است بعضی از بعضی مخمسی که در ضرب کسور مسلا ثلث در ربع ثلث ربع است و مخمس هر جا که در مضروب یا مضروب به قسمتی ماخوذ است حاصل ضرب آنست که مضروب را مضروب به اضافه کنند چنانستا مرن مدمات خانه ۲۴ که تصعیف ۴۳ دو باشد خون تقسیم آن بر سه مسیم می آید لفظ کعب باد کعب یعنی ضرب ۸ در خود ۸ کرة چه ضرب ۸ در عددی کجا مساوی ضرب ۲ است دران سه بار و کعب خود مرتبه سوم است پس ضرب او در ۲۰ کرة ۲۰ مرتبه دیگر شود حاصل ضرب شی در ۲۰ کرة ۲۰ مرتبه لفظ کعب با الکعب مضاف کرده و ظاهر شد که مرتبه هشتم را یعنی تصعیف مسیم پیدا کنیم بر بسبه اصعاف خون ابتدا از دو است و دور اشی اعتبار کرده بسنده مجانک اگر ابتدا آن سه باشد و انوا سی اعتبار کنند همه بر بسبه ملشه امثال باسند و علی هذا که ان الکعب کعب کعب کعب چون در نفس خود ضرب کنند حاصل را الکعب کعب کعب کعب و ان مرتبه شانزدهم ثلث باشد بود کعبی ۳ و بود مالی خود حاصل که برای آنکه تصعیف ۸ وسط است بلکه مرتبه ۸ مطلقا وسط است در نسبه میان سی و مرتبه ۹ آ اینچنین مرتبه او مساوی وسط طرفین باشد و مخمس مرتبه ۲۴ را خود فی نفسه ضرب کنند مرتبه ۴۳ تصعیف خانه

۴۳ حاصل شود یعنی ۳ مال و ۳ کعب و سه سه مال که با علاوه آن دو کعب می شود پس مرتبه ۴۳ مال و ده کعب باشد و خون مرتبه ۴۳ را در نفس خود ضرب کنند دو مال و ۳ کعب شود یعنی مرتبه ۴۳ که خانه ۴۹ است که نیست پس مرتبه ۴۳ اعلی خانه ۴۳ که مطلوبست قبل ازین باشد یعنی ۳ آ لفظ کعب که یک ضرب کعبی ازان با دو مال متحل سده باشد لاجرم بعد ازین سه نوع ضرب مصیبی با مدکر دهنی حاصل ضرب سوم را تصعیف کنند تصعیف ۴۳ اعنی خانه ۴۳ حاصل شود و احتیاج شرح و توضیح و بیان بر انجز محض محارم العلما و الفضلا و المحققین مولانا شرف الحق و الحقیقه و الدین علی الیزدی بر داشه مضجعه در سلک نظم در عایه احصار و نهایه انکار آورده سه درج ماطا تصعف کی نوزبو دشم باد

و اسان سود ارسه ضرب و مصیبی کار و خون شی انجام است و سه بر بسبه صعنی اند کل اعداد مراب روج الربع باسند که تصعیف اینها تا بعد اخری و احد مسبی شود پس مرعدد ازان مستمل باشد مرجع ما تحت خمد نزادی و احد بس عدد خانه ۲۹ مستمل باشد بر اعداد خانها خانه و احد برجع الهوی بزیادتی و احد تا بوم مرجع کی مرجع کی رتال مالث بر داد مراب اشرف ادعای باداد

است علی این مسئله و برهان بران بروجه ایقان کسی را که دهن سلیم و طبع مسیم باشد و در حساب و هندسه صاحب وقوف باشد اطلاع تمام حاصل آن باشد که مال کعب ۲ را استخراج کند که مرتبه ۸ است و در نفس خود ضرب کند و با رحاصل را در نفس خود ضرب کند و باز ان حاصل را در نفس خود ضرب کند و چون عدد متکثر می شود بطریقه هوایی متقدر بضرورت صوالط اشکال تحت نواب در علی ضرب اراد با در کرد و من الله العون و الهدایه و اکمس را که وقوف از اصول حساب و براهین آن باشد محتاج باشد که کعبی را تصعیف کند ۴۳ بار در ۶۴ سطر بطریقت تراب تا معون ربا عبه شریفه را در خانها مدکون معاین و مشاهد به بینند بس مناسب جنان افتاد که اول مرتبه تصعیف ابراد افتد و مصیف که با آن نیز احتیاج افتاده و با خی ضمت مسلع محیح بر متادی معهوده که مصطلحات عربیه است خواهد شد تا هم کس زود بدیکر آید بس تصعف و مصیف و ضرب و صحت که احتیاج اطفال بحساب اند معلوم باد کرد عدد را بسه مرتبه نهاده اند آحاد یعنی تا ۹ و عشرات یعنی ۱۰ آ و مئات ۱۰۰ آ و تصاعیف علی هذا ۱۰۰۰

و بعد ازان همین سه مرتبه مکرری باید متقید بمیز مراد یعنی آحاد الوف و عشرات الوف و مئات الوف و این دور دوم است و مخمسین دور سوم میدهد هزار مراد و چهارم بسه لفظ مراد و علی هذا القیاس الی غیر النهایه و این اعتبار محض است چه متوان کرمراتب دو باشد و بعوض انکه لفظ مراد مکرر میشود و لفظ صد مکرر شدی یعنی بعوض ده مراد صد صد کهندی و مراد هزار صد صد صد دو دور علائی سه دور شمایی باشد و یک مرتبه آحاد نیز انجا می شود که لفظ ده مکرر ماهتی بلکه ان را تا ۹ وضع کرده اند میشود که مثلا بیست و شش بعوض ده مکرر شود و ۲۶ را نام ۱۰۰ آ و ۲۱۲ را نام مراد بادی اگر مراتب سه اعتبار شدی و بعد ازانه در طباع راسخ کرد اما عادة برین جریان ماده که ادوار علائی باشد مسل سی و مال و کعب مناسب جهات شش معادر مسلا ضلع ده طول در ده عرض مسطح صد در ده عمق ۱۰۰۰ کعب ضلع و مسطح و مکعب در مقابل شی و مال و کعب بس مراتب عدد بر سه مناسب افتاد آحاد و عشرات و مئات و صور اعداد تا ۹ وضع کردند بر صفحه ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ مرقم که در ابتدا سطر از دست راست واقع شود در مرتبه آحاد باشد یعنی کی یکی محسوب باشد و مرجه در دوم مرتبه یعنی یلی آحاد واقع شود در مرتبه عشرات باشد و دهی محسوب باشد و مرجه در سوم مرتبه یعنی یلی عشرات که یکی بعد محسوب بود پس این صورة

۲۴۶ دولست وچهارده سس باشد وان ۱۲ آحاد باضد ودوازده
وبعد ازین در دوم باشد یعنی رقم چهارم آحاد دور دوم باشد وکی یک هزار
محسوب باشد وپنج عشرات دور دوم وکی بد هزار وسیم مات دور دوم
وکی صد هزار محسوب افتد پس این ۲۷۰۱۲۴ صد وسی وپنجهزار وسیصد دوباسد
وچون در حساب دور اول عددی هست انجا صفری باید نهاد تا دیگر ارقام
بعد ازو در مرتبه خویش افتد واگر صفر نبود سی ده هزار وصد وسیصد دوباسد
پس هزار ویک حسن نویسند ۱۰۰۱ که اگر صفر نباشد یازده باشد وچون
ارقام بسیار شود بر آحاد هر دوری نقطه برای علامت سر دور بر نهند
تا آحاد وعشرات ومات هر دوری زود بادست آید وبعد ازین مرتبه
با اول دور دوم لفظ هزار الحاق با آن کنند پس این صورت ۲۴۶
تا ۹۶ تم ۲۹ تم چهار هزار سیصد وچهل ونود وچهار هزار سیصد
وهفتاد وهشت هزار ودویست ونود وشش این عدد خانه ۳۴ عصه
است واز سی رقم که نکوهند تا آحاد دور اول رود توان دانست

فصل وچون جمله اعدادی را ضعف کنند هر رقم را صورة حرکت
قطع نظر از آن که در کدام مرتبه است نکه کی سکی محسوب باشد مضاعف
کند اگر آن رقم کم از پنج باشد ضعف او در رقم او بر او بهمد
واگر کم از پنج نباشد ضعف او آنکه ده باشد ما زاده هزار در رقم بعد

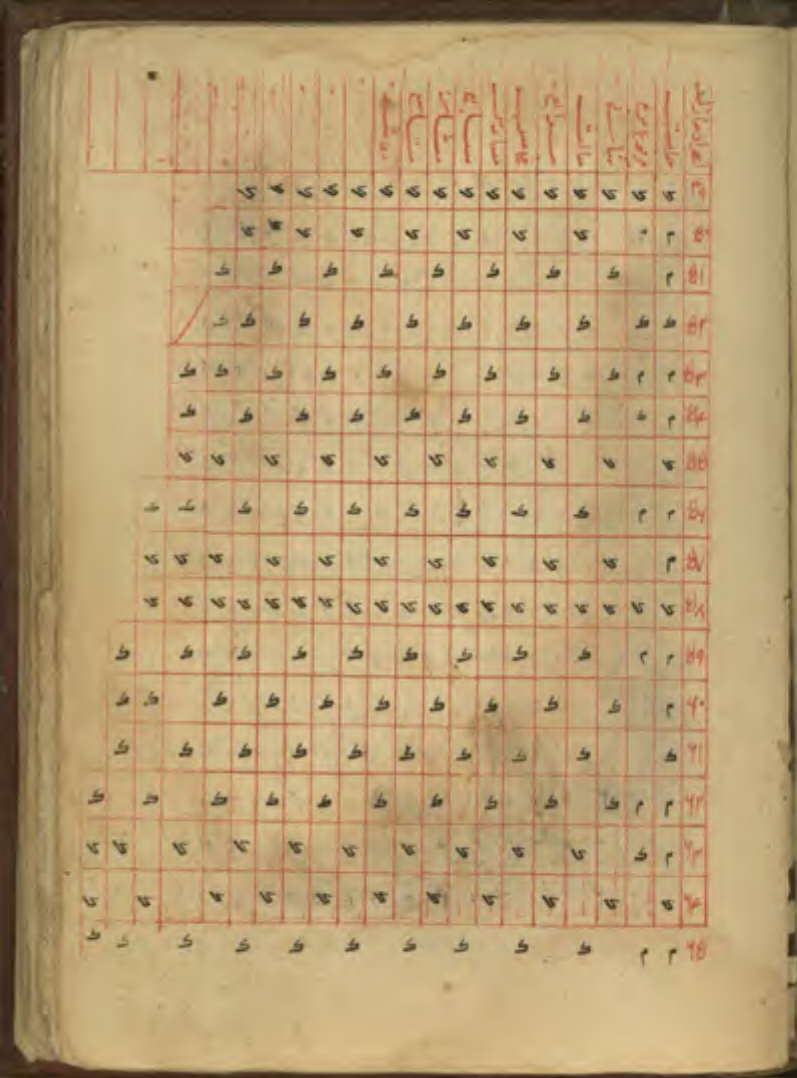

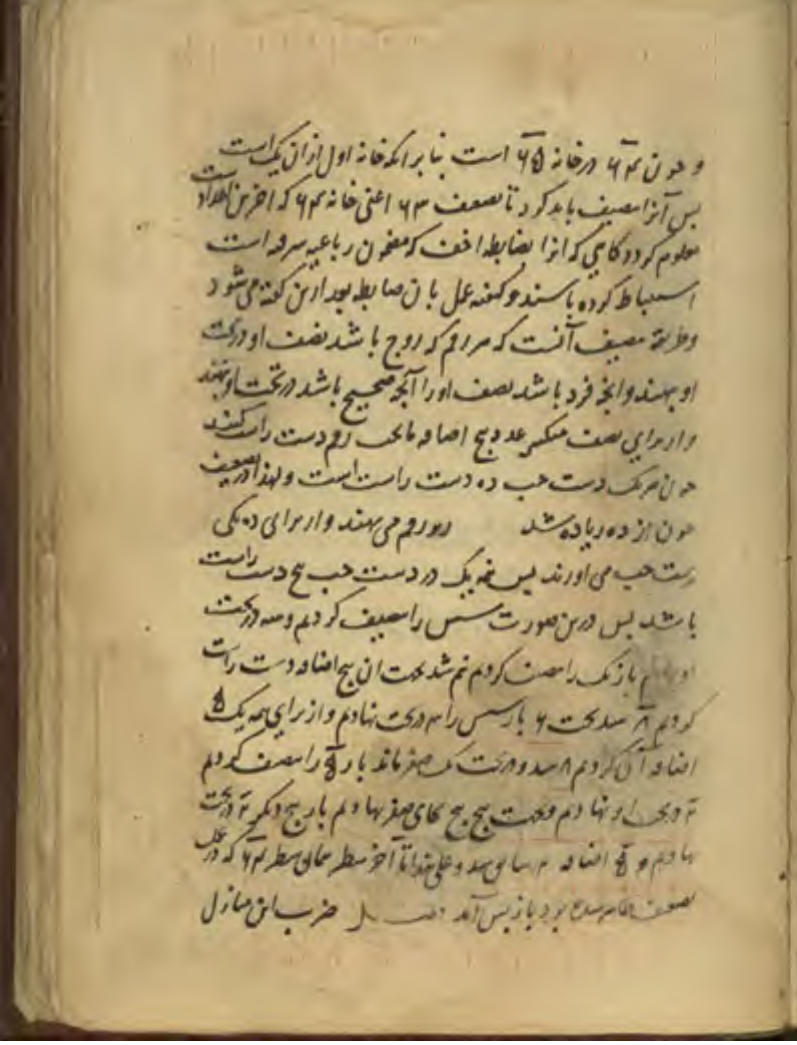

و چون ۶۳ در خانه ۶۵ است بنابر انکه خانه اول ازان یک است
پس آنرا مصیف باید کرد تا نصف ۶۳ یعنی خانه ۶۴ که اخرین اعداد
معلوم کرده گانیست کرانرا بضابطه اخف که مضمون رباعیه سروده است
استنباط کرده باشند و کمنه عمل بان ضابطه بود اینرا کفته میشود
وطریقه مصیف آنست که مراورا که زوج باشد نصف او درست
او بهند وانچه فرد باشد نصف اورا انچه صحیح باشد درست او بهند
واز برای نصف منکسر عدد پنج اضافه ملحق روم دست راست کنند
چون مرتبه دست چپ ده دست راست است ولهذا در مصیف
چون از ده زیاده شد روم می بهند واز برای دیکی
درست چپ می اورند پس نهم یک در دست چپ پنج دست راست
باشد پس درین صورت سس را مصیف کردم وسه در دست
او ماند باز نک را مصیف کردم نیم شد بحث ان پنج اضافه دست راست
کردم ۸ سد بحث ۶ بار سس را سه در دست نهادم واز برای هر یک ۵
اضافه آن کردم ۸ سد و درست نک صفر ماند بار ۴ را مصیف کردم
۲ در دست او نهادم وبحث پنج پنج کای صفر نهادم پانج دیکر ۲ در دست
نهادم و ۴ اضافه ۴ سای سد و علی هذا تا آخر سطر حای سطر ۶۴ که در عمل
نصف مقام سدس بود باز پس آمد و عمل ضرب این منازل

مجهول یعنی را در بعضی ضابط آنست که عدد منزلین جمع کنند ملاک ضرب
مرتبه آحاد در مرتبه عشر کدام مرتبه باشد کوم منزله ۲۲ باشد تمام تسل
که گفته شد که مرجع بستی در ماخوذات ضرب انها اضاف صنعتی است یعنی
اعنی دوازدهم سهم تمام که در اسما انا کف کف کف کف حمار بار
در مال کف کف کف کف کف کف سس ار مال کف کف باسد و بار
و حقیقه ان برهان آنست که نسبه واحد باحدی المنزلین هر نسبه منزله
دیگر خواهد بود مرانه با مجموع منزلین پس ضرب وسطی مساوی طرفین
پس منزله سهم در سهم خود منزله سازدهم باشد زیرا که نسبه واحد منزله
سهم چون نسبه منزله ستم است منزله شانزدهم خانه اول ساعی
تورمات و ضرب منزله سازدهم در سهم خود اعنی دوم باید باسد
و ضرب سی و دوم در خود منزله ۶۴ سود ازان دو که عدد منتهی اعشار شده
و ۶۳ یک که خانه اولست لاجرم این منزله را مضیف باید کرد تا عدد
خانه آخرین که ۶۴ یک است حاصل آید و ما عدد در خانه نخستین
میرست و آن بگم کردن یکی است از مال که شد یعنی حاصل ضرب
سوم بعود عدد در خانه نهصد اصابع بست آنگاه بدین دریابی
تمرین است و مال مسایل او طرف حساب تهرست کرد بیاوان مسایل میر
و معایبه است تو اما جواب آن از طریق معرفات آنست که

اول مضروب فی فعامل اول مضروب میرسد که نهایه تمثل است پس آنرا
او در کل واحد از ان برسند و همین سبیل آحاد حاصل در جدول مضروب فیه و عشرات
بر سیار ماوس صورت سازد پس معاملات را یعنی آنها که در وفق یکدیگر در یک
جدول واقع اند باهم جمع کنند و چون به ۱۰ رسد یکی بر سیار او اضافه
شود مثلا ۶ ۳ ۶ ۹ ۳ که مرتبه ۶ آ است یعنی ۱ ک ک ک ک ک ک
طرفه ته مشکله است و ان همان باشد که عدد ارقام مضروب
عدد اول کشند در طول و باید که صفر نزدیکی اعتبار کنند و در عرض عدد ارقام
مضروب فیه بر هم مشبک سازند مضروب و مضروب را بالا نهند و مضروب
فیه بر سیار باین وجه بهار الخط وزایی مدملث کشند حاصلها مطابق
مورب بدایشود پس هر یکی از منزلات ارقام مضروب در هر یک از منزلات
ارقام مضروب فیه ضرب کنند و حاصل را در ان جوی که هر دو خط اول الیمین
بهم ملاقی شود نهند آحاد حاصل در مثلث عشرات در مثلث فوقانی
و مر آنسه جدولی که در سر آن صفر باشد خالی باند و اگر در حاصل ضرب
صفری باشد آن مثلث خالی باند و چون کل واحد از منزلات مضروب
در کل واحد از منزلات عدد مضروب فیه ضرب کنند و بدین صورت

برای تحصیل حاصل اعتبار مثلث تحتانی کرده فوقانی که انجا باشد در آحاد
حاصل ضرب نهند با مر انچه در سطر وزایی مالا آن مثلث باشد که در آ

عدد نوزده ۱۹ آ است و منزله سهم ۳ است در نفس خود ضرب
کنند و ضرب را طرحها سیار است و انجا در طرحه که مشهور است اتراق
اول حسابی است که عدد مضروب نهند و آحاد مضروب فیه را مقابل آحاد
مضروب در زیر نهند بدین صورت پس اعراب مضروب را در کل واحد از
مراتب مضروب فیه ضرب کنند و احاد حاصل ضرب در بالا مقابل آن
مرتبه مضروب فیها نهند و عشرات حاصل اگر باشد بر دست چپ علامتی
و اگر در دست چپ نقطی باشد اضافه آن کنند پس ۲ در ۲ بر شش
و تم را مقابل ۳ مضروب فیه در فوق نهند باز دو را در ۹ ضرب کنند
هجده ۱۸ آنگی اضافه تم کنند و باز ۲ در ۶ ضرب کنند و آحاد
حاصل ضرب را یعنی ۳ مقابل ۳ مضروب فیه نهند و برای عشرات که
یکی بر صفر نهند و بعد از ضرب آخر مراتب مضروب در مراتب مضروب
فیه علی کنند مضروب فیه را یک در جه حسابی ۳ احاد مضروب فیه
در آحاد ۱۹ آ آمد که عشرات مضروبست پس ۹ در کل واحد از ان ضرب
کنند اول عشرات ۳ و ضرب ۹ انگی اضافه بعد از ان ساز کنند بالا آنرا ۹ و ۹ در
و هجده ۱۸ آ آمد که ۸ است تم بر سیار احاد او انند باز ۹ در سهم
و عشرات را که ۲ است تم بر سیار احاد او انند بعد از ان که جمله علی کنند که در سهم
۳ حاصل ۳ را بر سیار او انند بعد از ان که جمله علی کنند که در سهم

مسیل بر سه مثلث باشد و در ین مثال ۳ در جمیع آن سطر واقع است در عشرات
نهند و انچه در سطر بالاترست در سهات و در احاد ۲ و ۳ و ۹ و ۳
واقع است و مجموع ۱۹ آ است ۹ را در سهات حاصل نهند و بحسب
کی اضافه سطر بالای کنند که مستقل است بر آ و ۳ و آ و ۹ را در اقوف
حاصل نهند بس در سطر وزایی مالا ۳ آ و آ و ۳ نهاده ۶ در عشرات
اوقف نهند و در ین خاص اگر عددی را در عین نفس خود ضرب کنند و چون
حاصل ضرب ۳۶ در نفس خود را که آن ۳ ۶ ۹ ۳ ۶ است و مال
مال ک ک ک ک بست منزله ۳۶ آ را در نفس خود ضرب کنند بالعکس الطریق
بدین صورت شود و چون جدا آنچه در سطر وزایی باشد جمع کنند بدین که بده مرسد
یکی را بسطر بالا برند و چنین که مقارن باشد مثل اگر خط متصل کرده اید یا ثمره
یا خط رو نهند یا در مثلثی که وقتی انجا باشد نهند و را که در ضرب در یک
مثلث دو رقم نی باشد مثلا ار سطر پنج سه بار ده بالا رفته و ار ۶
محو شی و ار ۳ یکی و ار ۹ هیچ و از ۹ یکی پس مثلث وقتانی بیاری تم کرد
که آحاد مراتب حاصل است و طرحت دیگر که حسبه طرحه شبکه با این مراتب
حاصل است پس مادام که آحاد مراتب مضروب است در کل واحد از ارقام
مضروب فیه ضرب نمایند بدین صورت شود و چنان عمل ضرب با اجل آخر
مضروب که آ است در کل واحد از مضروب فیه و جمع این حواصل با حواصل اول

و بعد از ان ما نایا و ضرب ما قبل آخر که نز ۵ است بر ین صورت
و بعد از ان ما شا و ضرب بر صفح مذکور اجا حاصل میشود

و بعد از ان رابع که اجا اول مراتب معروب بعد محاذاه اول مراتب معروب
میشود بر ین صورت میکنیم

	۶	۵	۵	۳	۶	
۶	۳	۳	۳	۱	۳	۶
۵	۳	۲	۵	۵	۱	۵
۵	۳	۲	۵	۵	۱	۵
۳	۱	۱	۱	۵	۹	۸
۶	۳	۳	۳	۱	۸	۶
	۴	۲	۹	۴	۶	۷

و انجا کل واحد از مفردات معروب در کل واحد از مفردات معروب فیه
ضرب شده پس علی التمام باشد و مواضع ان آنست که شبکه عمل شده
و در سطر حاصل اول ۶ نهند و بار ۸ و ۸ و ۳ جمع کنم ۱۹ شود ۹
در پیش ۶ نهند و بجه ۱۰ که مضاعف ۵ است سطر سیوم کنند مزعی که ممار باشد مثل ۴ ۲ ۹ ۴ ۹ ۶ ۷ ۲ ۹ ۶
و برای ضابطه یا عرآن و این صورت ۳۲ باشد مثلا کعب کعب کعب کعب
کعب کعب کعب کعب یعنی خانه ۳۲ و چون ان را در مسمی مضروب
ضرب کنند حاصل ضرب مفرد کعب ۶ باشد یعنی خانه واحد مقصود
که ۶ ۶ است که مضعف ۳ باشد که در خانه ۶ ۶ حاصل شود و یکی
از دو کم می باید کرد یا مجموع خانها شود و طریقه شبکه است

واین عدد را در وفق جدول مقابل آحاد مسموم علیه باید نهاد و حون اول را از کل
واحد از مفردات مسموم علیه ضرب کنند و حاصل را از معاملات بکاهد مسموم
باشد کم کنند مسموم علیه را تا کمتر نه باشد راست متل کنند و اعلم
عددی دیگر بطلبند که در کل واحد از مفردات مسموم علیه ضرب کنند
و حاصل از معاملات بعد از رفع بها اول که از مسموم مانده کم توان کرد
واین عدد دوم را بر دست راست عدد اول نگ در جه نهند که مجانس
عددی اول مفردات مسموم علیه الفتد اگر مسمی عدد باشد حق واحد
و ان نهند و سنوی انجا نهند و مسموم علیه را تمکن در جه دیگر متل کنند
و عددی دیگر بر جانب راست مسموم عدد اول باشد بطلبند
و اگر ملا نباشد سنوی دیگر نهند و عمل کنند و اگر یابند چنان معاملات کنند
که باقی عدد سانش ثانیا نگاه که آحاد مسموم علیه متل محاذاه آحاد مسموم شد
باقی عدد از مسموم علیه نماند و اگر ماند کمتر از مسموم علیه ماند و الا عمل خطا
باشد و آن ارقام که در وفق جدول اول ثبت کرده خارج قسمه باشد مثلا
مضعف ۲ ۴ را بر مضعف ۱۶ قسمت کنند بدین صورت

مقسوم را بر اول جدول نهاده شد ۴ ۲ ۹ ۴ ۹ ۶ ۷ ۲ ۹ ۶
مسموم علیه فی آحاد و حون آخر ۶ ۳ ۱ ۲ ۸
مفرد اسم مسموم علیه آخر مفرد اسم مسموم علیه ۶ ۵ ۸ ۳ ۶
۶ ۵ ۸ ۳ ۶

رفع ایهم کردانم چند من است من را بی اعتبار ۵۰۰۰۰ کرده شد و لا
مشتاقی او اصطلاح کامل ان مطلع عالی شانی مبلغ را بر ۵۰۰۰۰ فص نامزد کرد
خارج قسمت عدد امان باشد و حون عددی را بر عددی قسمت کنند عدد
اول را مقسوم و ثانی را مسموم علیه گویند و انچه مرکب از مسموم علیه رسد
یعنی نصیب او از مسموم او را خارج قسمه گویند طریقه قسمت حنان است
که بعضی مفردات مسموم جدولها فرو گذاشتم و آن مفردات را بر اول جدول
نهند و مسموم علیه را که عدد جزو آن مرآید از عدد مقسوم کمتر خواهد بود
و او را آخر جدول اول نهند بر ان وجه که آخر مفردات مقسوم علیه محاذی آخر مفردات
مسموم باشد بشرط انکه مفرد آخر مقسوم علیه زاید بر مفرد آخر مقسوم باشد
و اگر متساوی باشند ماقبل ان بر ماقبل آن زاید باشد و اگر ماقبل متساوی
باشند ماقبل ماقبل بر نظیر خود زاید نباشد که انگاه بهر وجه از ان آخر
مسموم علیه تمکن در جه بر دست راست باید نهاد و ملا مسموم
۸ ۲ ۳ ۴ باشد مقسوم علیه ۶ ۳ ۱ ۲ ۸ و بعد از ین وضع اقدام
عددی باید طلبید که در کل واحد از مفردات مقسوم علیه که بر نهاده اند
از رقم آخر و حاصل ضرب را از رقم محاذی مفروض فیه از مسموم یا
ازان و از عشرات آن اگر عشرات باشد کم توان کرد و مراد باعظم
آنست که زاید بر ان را حاصل ضرب ش از محاذی و عشرات زاید باشد

در اول امر مستوم علیه را که ۶ جه با جانب من قتل شد که اگر محاذی نهند هیچ نیست که در ۶ زند و حاصل آنرا از آنچه کم کنند کنون عددی بطلبند که در ۶ زند و حاصل ضرب را از محاذی و ما علی الیسار که ۲ هم است کم توانند کرد و اعظم آن ۵ است لکن چون ۵ را دیگر در ۶ زنند از محاذی مضروب فیه که ۶ است کم نمی تواند کرد پس اعظم اعداد که در ۶ زند و حاصل از محاذی مضروب فیه که ۶ است کم نمی تواند کرد پس اعظم اعداد که در ۶ زند و حاصل از مفردات مستوم علیه زده شد و از مقابل مضروب فیه کم کرده شد یا از مقابل و عشرات او حاصلا اگر حاصل ضرب آحاد مساوات است از مقابل مضروب فیه زیادت نیست از ان برونده و اگر زاید است یا خود در مقابل هیچ نیست از عشرات مقابل یکی یا انچه از ندکه بدو محسوب باشد و از مجموع برونده و اگر عشرات مساوات از عشرات مقابل زاید واگر عشرات از عشرات مقابل یکی یا هیچ آحاد که انچه بدو محسوب شد و اگر در عشرات نباشد از الوف که انچه بعد محسوب باشد و باقی چون از مرتبه دوم یا مرتبه سوم که تخلی از ان نبود یا یکی ۵ گذارند و یکی نگذارند و اگر آحاد و عشرات مساوات نبود است آحاد و عشرات مقابل برهم مذکور کم کنند و ان را اصل شمرند و عمل جمع حساب است که مراتب و عدد که

که باهم جمع کنند در جدول مقابل نهند و هر یک را با مقابل خود جمع کنند و مجموع در تخت نهند و اگر مجموع از ده زاده کردد یکی را اضافه انچه در تخت ضعیف است کنند چنانکه در تصحیف پس از ان صحت ۶ را که در ضرب کردیم ۶ سد عشرات از عشرات محاذی که صورت تمام است کم کردیم و آحاد که ۶ است از محاذی که ۲ است علی توالی آن آنچه در عشرات مانده بود با آحاد آورده شد ۱۲ کشت و ۶ از ان کم کرده شد ۶ ماند باز ۶ را در ۵ زده شد حاصل عشرات صحیح است از عشرات محاذی مضروب فیه که ۶ است رفت و در ۵ دیگر زده شد و حاصل از عشرات محاذی که ۵ است رفت و در ۶ زده شد و آحاد حاصل از محاذی که ۵ است و عشرات از عشرات که ۶ است رفت ۶ ماند و در ۶ زده شد و آحاد حاصل با مقابل ضم شد و عشرات که ۳ است که آنی تواند پس از صحت که ۶ است یکی کرفت و با آحاد آورده شد ۶ از اس رفت و ۸ تنها در پس رفت که صورت

۶	۲	۷	۶	۹	۳	۲	۳	۴
			۵/۲	۱/۶	۸/۳	۶/۳	۲/۳	۱/۳
					۷/۵			
			۶	۵	۵	۳	۶	
				۶	۵	۳	۶	
					۶	۵	۳	۶

و انجا در پس ۶ اول ۶ دیکر می توان که در ۶ آخر مضروب فیه زند و حاصل

از مضروبات مستوم علیه ضرب می توان کرد که از محاذی و ما علی الیسار تصاعد کنند در ۶ زده شد و از ۲۳ رفت ۹ ماند و در ۵ و از ۹۵ رفت تمام عشرات ماند و در ۵ دیکی آحاد از مقابل رفت و از تمامات یکی عشرات آورده و ۶ از ۱۲ رفت و در ۶ زد و احاد و اراحاد و عشرات از عشرات رفت کامل چهارم شد پس صورت ۶ و اعظم عددی که ۶ است که در کل واحد از مفردات مستوم علیه ضرب شد و از محاذی ۱ از و ما علی الیسار تصاعد شد و باقی از مستوم صحیح نماند و خارج قسمت صحیح عدد مستوم علیه آمد برای انکه عدد ۲۳ موضع عدد تصحیح است ضرب در ضرب منازل بعضی در بعضی میتوان کشت و بعد مالخ امکان و صحت در بیان عمل صحت کرده شد اکنون با ان الث که نصف ۶ است بعد از تصاعد آن از بره ۵۰۰۰۰ که عدد جهات

| | | | | | | | |

وماند باقی قسمت از منقسم علیه ۱۴۱ و کمتر ساز منقسم علیه پس طلب
قسمت عمل کنند آنچه بالا جدول آمد عدد اصغار است و آنچه باقی ماند
کسری منقسم است پس نسبه باید داد به منقسم علیه و قسمه این چنین واضح
نگردد بری مصور، و اما ۱۹۵۰ باقی ماند و وجب است قسمت علیه
پس طابع قسمت وجب جوزی باشد از ۳۰ جوزی یعنی کمتر از ۸ درم
از ۳۰ درم و چون طابع قسمت که عدد اصغار است بسیار است
آنرا بر مقداری دیگر قسمه باید کرد که موصوف باشد باری نام کنند و آن اعداد
چنان بود این است که یاد کردیم و اوایل عدد صحیح بر این صورت

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
۱	۱/۲	۱/۳	۱/۴	۱/۵	۱/۶	۱/۷	۱/۸	۱/۹	۱/۱۰	۱/۱۱	۱/۱۲	۱/۱۳	۱/۱۴	۱/۱۵	۱/۱۶	۱/۱۷	۱/۱۸	۱/۱۹	۱/۲۰	۱/۲۱

وماند از قسمه باقی ۱۹۴۱ و ناقص ۳
واین از منقسم علیه کمتر است
پس نسبه باید داد سلس و سبا

وعدد بالا حدود اصابع قسمه عدد اصغار باشد و چون عدد اصغار بر مواضع
از مواضع زیج مشکون قسمه کنند بری مصور و باقی ماند ۳۶۹۶ کمتر از
منقسم علیه و نسبه آن خواهند است چو با موضعی رسد ۱۴۱ انبان
برسد اگر بر سال بیج انبان از آنجا در عدت وست و نوزده بیج سال
بود این کوشد. والله الموفق

م

بسم الله الرحمن الرحیم بعد از حمد پروردگاری که اصناف الطاف و غایه و انواع
اصطناع و نهایش و سال امامل او عام و افاض عملا و ادنیا اصلا در تر حصر و احصا
باید و وجود و نامداری که هم در شمار آفرینش و هم در حساب دانش و بینش او
ما سعه را حصر جزوات رسالت ابات او تصور نمودن بهیچ وجه مرخص نگردد و
نشاید صلی الله علیه وسلم نموده، میشود که نوزده صورت از هیئت او صناع ابداع
پدایع انشاق یافته عقود اعداد وضع کرده، شرع جاکذکی از این یاد، هزار اسما
توان نمود و ضابطه آن چیزست که از اصابع خمسه یعنی خنصر و بنصر و وسطی جمله
عقود تسعه احاد چنین رفته و سبابه و ابهام از برای عقود نکانه عشرات مقرر شده
از اصابع حنصر یسری سبابه و ابهام بضبط عقود تسعه مآب مخصوص گشته و خنصر
و بنصر و وسطی بعقد عقود نه کانه احاد الوف اختصاص یافته پس صورت عقود آحاد از
یکانه و صورت عقود احاد الوف از یکهزار تا نه هزار یکسان بود مثلا وضع راس
انامله وسطی برکف از جانب ابهام چنانچه معلوم خواهد شد و از جانب سبابه
بحهزار و همچنین عقود عشرات و عقود مآت همین الصور باشد و معرفه و غیر
به بین و بیار کرده، میشود صور دیگر که در دست راست مثلا حالات بر نوزده
دو سبب بحصد شود و چون این مقدمات مهد گشت صورت نوزده گانه
مذکور بتفصیل بیان کرده، شود انشاء الله تعالی از برای واعد خنصر دست راست

نرو باید گرفت و جمله انسان بنصر را با خنصر ضم کردن و جمله ثلثه وسطی را بر جانب
زنده اشیا بین الناس معهود و متعارفست لیکن درین جمله عقده باید که رؤس
انامل یک نزدیک اصول اصابع باشد و جمله اربعه خنصر را رفع باید کرد و بنصر
و وسطی را معقود گذاشتن و برای خمسه بنصر را نیز رفع کردن و جمله
ثلثه وسطی را وضع کرده، بنصر فقط را فرو باید گرفت چنانچه سر انامل این دو وسط
گشاده و برای جمله آرام برداشته خنصر شما را عقده باید کرد چنانچه سر انامل
یک مایل باشد بجانب ربع و جمله ثمانیه با بنصر همان باید کرد و برای
تسعه با وسطی نیز و درین عقود ثلثه اخیر باید که رؤس انامل برطرف باشد.
تا عقده ثلثه اول مسبته نکرده و انمر برای عشر ناخن سبابه بمنوال
مفصل انامله ابهام باید نهاد چنانچه زنجه میان آن دو انگشت عقده
مدور مشابه باشد و از برای عشر بن طرف عقد درین سبابه که بالای وسطی
بوده ناخن ابهام باید نهاد و چنانچه مداری از ابهام راد میان
اصول سبابه و وسطی رفته اما وسطی را در دلالت عشرین
مدخل باشد چرا وضاع او از برای عقود احاد مقرر و مبدل کرده و انصال
ناخن ابهام بطرف عقد درین سبابه محال نبوده دلالت بر عشرین کند و از
برای تلبس ابهام را قایم داشته سر انامل سبابه و بطرف ناخن او باید نهاد

از عقود عشرات در بیاید الی ورهان عقد از عقود مات از یکی بالمه را
و بهصد و نود و نه بدان صورت هشتاد کانه ضبط توان کرد و جهة عقد ده
هزار ظرف اعلی ابهام را متصل باید کرد و طرف انامل سبابه و بعضی از
عقد دوم را و چانچه سر انامل سبابه را بسر انامل ابهام برابر باشد و طرف
وصلی الله علی خیر خلقه محمد و آله اجمعین
والحمد لله رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

احمد الله الذی جعل فی السماء بروجا وجعل فیها سراجا وقمرا منیرا
وحقق اعمال احکامها بأحکام اعمال اسطرلابات فجعلها للعباد وبیرا
وافضل صلاته علی محمد رسوله المبعوث بالحق بشیرا ونذیرا وعلی آله الذین
کشفوا عن مسالک البریة بسواطع انوار الهدایة اغطیة الغوایة وتوریا
تنویرا وسلم علیه وعلیهم اجمعین تسلیما وایاکم اما بعد فیقول
الامام الهمام افضل الانام مقتدی الکرام بسلاد الفطام ناج الاعالی
مطلب کل المعالی لواء الفتح القفال اوصل الله المتعال الیه مامولة العالی
لما رزقت علم الاسطرلاب بفضل الله الملک الوهاب احببت ان
ارزق ضوابط صناعته لمارات من قباحة التذلل عن دنی اختیار
وشناعة قرزقنی الله تعالی ما کنت ارجوه بابلغ آماره واحسن
وجوه ثم احببت ان لا اضیع اعمال القرایح فی اعمال الصفائح فالتمست
کتابا مبتدعا فی علم الاسطرلاب مسمی بتحفة حامد بن محمد الحاسب
اعمال ان لا اکسبی یوم یقوم الحساب بان ضیعت اوقات
وان تفته راجیا من الله حسن الثواب
علی انی ناض بان احمل الهوی ورد اخلص منه لاعلی ولا لنا
ورحم الله امرء ادعا بالمغفرة والمرضات فی صالح صلاوقات فان

الفسادات بذمیل السیئات والله تعالی اجزاه مامول واکرم مسئول
وهو حسبی ونعم الوکیل

الحمد لله الذی اکرمنا بعلم الاسطرلاب اذ علمنا
ما لم نکن نعلم والصلوة والسلام علی الرسول سید الانام
محمد وآله العظام وصحبه واهله الکرام

اعلم ان الاسطرلاب آلة شریفة یونانیة استخرجها الحکما
لاحکام لایخفی منها معرفة اجزاء الکواکب من السیارات والثابتات
والمنوسات والشمالیات ومنها معرفة درجات الطوالع ودقایقها
ومنها معرفة ساعات المستویة والمعوجة جمیعا ومنها معرفة
عروض البلدان واطوالها وبذلک عرف سمت القبلة وهو القوس
الصحیح ومنها معرفة اوقات الصلوات وبذلک عرف وقت صلوة
العصر ایضا وبذا مواعظم اغراض الصناع والمطمع من الله تعالی
الفوز والنجاح وسنجی بانهما انشاء الله تعالی وزعمت
الفلاسفة انه لاحکام کیت وکیت حتی انهوها الی استخراج
ما فی الضمیر وما یحدث الحادثة المنقضیة البالیة وغیر ذلک والدلیل علی
انه آلة یونانیة شیآن الاول تسمیته اسطرلابا وهذه الکلمة
یونانیة فانهم یقولون للمیزان اسطار وللشمس لاب فمعناه

ميزان الشمس واثبات ان هذا الخبر مستفيض بين الناس دون انه منزل

قال ابو الفتح الكمال عفا ... رب الانام عن جميع ما جنى

لا عبرة ان كان صحيحا ما ذكر ... وما روى ان ذا الكرنين جاء به جبريل من رب العلى

معجزة ادريس فاكفل علي ... وما روى ان ذا الكرنين فذاك صحيح وبرهان بي

لكنها تاتي كونه ... معجزة اذا اردت عونه فانهم قالوا بان ما نزل

ما كان الا كرويا في العمل ... واما اراد اهل يونان تيسير الاثر وتسهيل السبل

فكروا وصنعوا صفيحة ... عريضة عميقة منسحة اراد ان يضعا

من الناس من يزعم ان هذه معجزات ادريس عليه الصلاة والسلام وليس بسديد لانه آية عجيبة غريبة معقولة موافقة للمنقول الوارد في اثبات البروج وجريان الشمس الى حيث لها استقرار او الى حيث لا استقرار لها على اختلاف القولين في دوران الفلك والشمس تجري لمستقر لها ودولج الليل في النهار ودولج النهار في الليل مطابقة لما نرى من سمت الفلك ودورانه من فوقنا ومن تحتنا وعن اماننا وعن شمائلنا وغير ذلك كما كان الفلك من معجزات نوح النبي عليه السلام واذا كان علم القوم واهل معجزة مع ان اعصارهم صحيحة زمانا كثيرا او منقرض الدهر فكون هذا العلم معجزة مع ان اعصارهم صحيحة لاحظ فيه اول واحد والله اعلم لكن وارد انه آية يونانية هو الصحيح والله اعلم ثابتا ولان ترك الخبر المشهور

قلت اراد ان يعمل

كرة وجهها الاسطرلاب

واما دايره وجهها

فيه الصفاح

دايره مقسوم

وهو الذي

والعنكبوت

فثلثمايه وستون

قسما متساويه على كل ربع

اول خط وسط السماء اياه اليمين واما دايره ظهرها وهو الذي عليه العنكبوت

فلذلك الاقسام الى ما وراء القبعين لانهم اجمعوا على ان اجزاء الارتفاع

بحر الواحد ارتفع عن سواد البسيط ودون الكوكب الذي فوق هذا الخط لا

تصعد الى الفلك بانه منزل ومردّ لا محالة انما الانزع لا يمكن القوس

من الجزء من ثلاث وستين جزء ان المنزل من السماء عما اذا جلس الذي على

كان كرويا مدورا مثل اشكال السماء مستوى سماء فلاع كلها فعلت الحكماء انهم

لو تركوه وشكله لامتنع الناس عن العمل به لدفاع هذا العمل لانه بكاد

خروج عن القوه البشريه فتفكروا فجعلوه صفحة مدورة تماسي وقسيم وتطابق

قوله لكنه ليس مما في الاثبات ولا مذهبا لانه خبر الواحد يتقي من ذلك

سبيلا وهو انا لا نصدقهم ولا نكذبهم كما هو مذهبنا في القوريه التي بلونا اهل

الكتاب في زماننا وانما جعلوها عمقة لوضع الصناع والعنكبوت

فيها وسمي هذه الصفحة اتاد وعمقها هجرة واقسام ظهرها اجزاء الارتفاع

واقسام وجهها اجزاء الهجره وفايده اجزاء الهجره ان نوف بها الساعات

المستويه واطوال البلدان ومطالع الغرائب وغيرها مما يطول ذكره

دايره الوجه اي تمام شيش ... وما على الظهر اي حد اجتبس

وذا لان جزو الارتفاع ... ليس يجوز ذا كل بالاجماع

ولا علينك ان تعيد فانها ... وحده صوره كل منهما

لا يجوز التسعين الى لانتجاوزه والاستواء وسنده ان الكوكب طالع من

المشرق وسير الى المغرب فجله سيره هذا نصف سير الفلك كله لانا لا نحكم

بسرعة الفلك حتى نعود الى المشرق كما كان واذا كان كذلك كان نصف

البروج فوق الارض ونصفها تحتها لا محالة وكل برج ثلاثون درجة فكان

نصف الفلك مايه وثمانين درجة ثم لا شك ان غاية ارتفاع كل كوكب

عند مروره على خط وسط السماء فقسمنا المايه والثمانين قسمين متساويين

فحصلت غاية ارتفاع الكواكب تسعين درجة فقد هذا سند الاجماع لكن

لا بد ان تعاد الدرجات مرة ثانية وعليه الاكثرون واعلم ان الاربعين

الاخيرة من قليل بل يشبون في احد طرفيها طلال الاجانب وفي الاخر يادخ

صفحة الاسطرلاب لكن اثبتنا فيه طلال الاقدام كما مضى وفايده اعادة

الدرجات في الربع الثاني ان يوجد الارتفاع من كل الطرفين فان اتفقا

جاز وان تفاوتا فالعمل صحيح والاخلل وابتداء اقسام خط الاستوا

وابتداء الظلال من خط نصف الليل

والعنكبوت صفحة مدوره ... كذا روى استادنا وصوره

فالجدي والسرطان في اقتباره ... كلاهما جاء على مداره

عليه اسماء البروج كلها ... واورد القسمة في محلها

اراد العنكبوت صفحة يطرح فيها ما در آ منطقة البروج

والثوابت والمرمات وفتح منطقة البروج نصف بعد مدار الجدي والسرطان
وستين باق بما ان بحاله تعالى ولا يخرج كون دايره واحد فاضلها ما بين بعد كل منا
بعد ان يكون دايره خارجا مقدار تلك الفتحه ثم تنتهي هذه الدايره الى عشر
قسما متساويه والمراد مساويها بالنسبه الى القطب ولا كل على باقي بعد
انشاء الله تعالى واتمام مثل ان في كل الفلك لاجل منطقة البروج لان اصل
الغرض من العكبوت منطقة البروج ولان قواعده اسما البروج بدل على ذلك
منطقة البروج في احكامها لا تتأتى بهيئة اقتسامها
كل من الاقسام باقية فاسدا . الا اذا راعيت شرطا واحدا
وذلك ان تجعله في الاستقامة . كما هو المعهود من القوم
فالربع منها اتم ثلاثا واجعل اواخر هذا الاول
وخط حينما اصبت موضعه . في القوس من الخطوط الاربعه
وهكذا افعل بالباقي بعده . والدرجات مثل هذا عنده
اراد ان كيفية تقسيم المنطقة ان يجعل العكبوت في الايام اولا
لوح مستو مدور وتقسم دايره ثلاثا وستين قسما متساويه كل المقصود
حاصل باقسام ربع واحد اذا خططت خطي المشرق والمغرب وخط نصفي
النهار والليل ومن المراوات بالخطوط الاربعه ثم اجعل من الجدي
بمقابله الثلاثين وانظر الى الخطوط الاربعه فحيثما اصابت المنطقه فذلك مفصل

وهذا الشكل لا يتم ... صحته والتعويل عليه وان كان
بدئا والعراب اربعة يحملون جسم المنطقة الى جدول مطالع البروج فكانهم
عسروا الامر على الطلبة وهذان الخطان لا يحملان خطا حتى لو وقع تفاوت
من هذين الخطين ومن جدول المطالع فالعبره لما دون جدول المطالع لعدا
احسط على الوجه الذي وكونا لان ذلك الجدول ماخوذ من هذين الخطين في
جدول المطالع ان شاء الله تعالى والله اعلم

فدوات الجدي في حي الجوزاء السنبلة والقوس والحوت ثم اجعله مقابلا
الستين محيطا اصابعها الخطوط الاربعه فذلك مفصل البروج اثنا عشر في
الثور والاسد والعقرب والدلو وبهذا تم الامر لان البروج المنقلبه ظهرت
مفاصلها بالخطوط الاربعه التي هي على وجه العكبوت وعلامه صحة تقسيمها
ان يكون فيما القوس والجدي سواء وهما العقرب والدلو سواء وفيما
الميزان والحوت سواء وهما السنبلة والحمل سواء وهما الاسد والثور سواء
وهما السرطان والجوزاء سواء ثم ان كان اسطرلابك بلديا وهو الاكثر
الاغلب فاجعل مركز الجدي مقابلا ستة درجات وانصل درجات فدوات
الجدي ثم مقابله الثلاثين عشرة درجة ثم دثم الى ان تبلغ ثلاثين وان كان كجا ملاديو
الامس فمقابله درجة ثم درجتين ثم دثم الى آخر وان كان كذا فكذا وعلى
هذا القياس والضابط قواعده للاستاد وهذا العمل هو الصحيح المعول عليه
واذا اردت ان تعرف مفاصل البروج ودرجاتها بغير ما ذكرت فالطريق
ان تدير على قرطاس اولوح المدارات الثلاثة والمنطقة ثم اقسم مدار
الجدي ثلاثة وستين قسما متساويه ثم خط خطوطها الى القطب
من المنطقة فاذا انفصلت حدودها واجزاؤها واذا اردت النصف
فخط الاول واترك اثنين وهكذا الى الاخر وفي السدس خط السادس
وعلى هذا فكذا

وقد انقضا نصف دايرات ... بعض باقيها
لحد ما حدول مسطور فيها ... اوزاد وحده مذكورا فيها

١٦ ١

مدار اكثر الميزان على ذلك لان الشمس اذا استقامت اعتدل الليل والنهار
في الجيب كلها وسدان العلان من اصعب اعمال هذه الصنعة والذي معرفة
الجيب والميل الثاني فيها مبسوط الجيب قانون جمع الذي وجود مقادير
الضلعين كلها والجيب الاعظم نصف قطر الدائرة اي اجزاء فرض غير الاصل

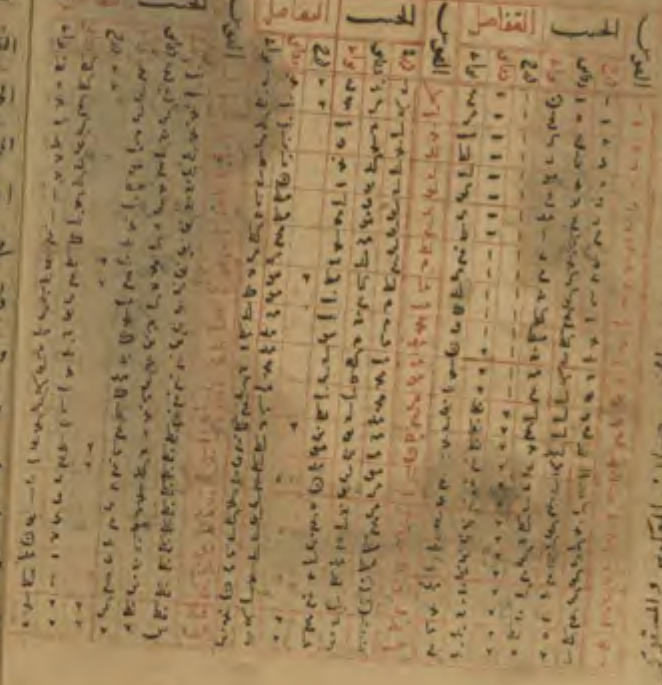

قلب وكيفية العمل بان نظر ال القوس فان كانت تسعين درجة او اقل
او ظلها ما قابلي وان كانت اكثر من تسعين درجة او اقل من مائة و
ثمانين اخذنا ما قابلي وان كانت اكثر من مائة وثمانين واسقطنا ما قابلي وان كانت
اكثر من مائة وثمانين واقل من ثمانين وسبعين اخذنا ما بينهما وهو
ثمانين واسقطنا ما قابلي وان كانت اكثر من ثمانين وسبعين
اخذنا ما بينهما وهو ستين واسقطنا ما قابلي ثم ادخلنا ما في
الجدول والذي ما يأتي ذكرها من الجيب بتعديل الدقائق ومعنى تعديل
الدقائق انه كان معنا دقائق من ما ذكرنا فنتامل وكل الجيب الذي
اخذناه ورددنا عليه مرفوعه وكذا ان كان معنا ثوان والدقائق
في الدقائق ثوان وفي الثواني ثوالث كما عرفت مثال ذلك
قوس عام الميل الاعظم [illegible] فادخلنا درجات القوس في الجدول
والتقدنا ما ذكرنا لها [illegible] والتفاضل [illegible] فصرنا الدقائق التي معنا
وهي [illegible] دقيقة فصار [illegible] ثانية مرفوعها [illegible] والتفاضل هنا
هذه الدقائق التي معنا [illegible] وهي ثوالث التفاضل وصار [illegible] ثالثة
مرفوعها [illegible] فمعنا المطلوب وهو [illegible] زدنا على [illegible] الجيب الماخوذ
فصار [illegible] ثوالث هذا جيب هذه القوس على التحقيق
وان كان الجيب معلوما واردنا قوسه طلبنا مثل الجيب الذي

٢٠

يشهد الجيلي في زيجه في باب بعد الكواكب من معدل النهار ان كان
عرض الكوكب والميل الثاني لدرجته في جهة واحدة جمعا معا وان
كانا مختلفين بعضا الاقل من الاكثر وعرفا جهة ما بقي ثم نظرت جيب
جيب تمام الميل كله ونسبه على جيب تمام الميل الثاني الماخوذة
فما حصل فهو جيب بعد الكوكب عن معدل النهار وجهته لجهة التي عرفنا
هذا البعد في الكواكب كالميل الاول في الشمس حيث كان غير الاطلاق
الى هذا لفظه قلت المراد بكاف التشبيه في النظم لجهة ان ان كان
عرض الكوكب كالميل الثاني في الجهة وجب شوكت جيب
تمام الميل كله لان الميل كله [illegible] كما عرفت وقوله في جيب تمام
الثاني الى جانبه او ما بقي وقوله على جيب تمام الميل اذا الثانية
اي الميل الثاني الماخوذ وقوله فعوسه ان قوس ما خرج فلا مدان
ما خرج جيبا وقوله في جهة الجانب اي في صوره الاولى والثانية الى في
الصوره الثانية هذا ما قالوا وجهة الجهة التي عرفنا وقوله اعقل اي
اعلم بالفعل اشاره الى ان ما خرج لهو درج ثم ما حصل بضربه في ستين
وقسم على العدد الاول اعني جيب تمام الميل الثاني الماخوذ يخرج الدقائق
وكذا الثواني والثوالث الى جيب تمام [illegible] وكل [illegible] الدقائق
طولها [illegible] بالتقريب عرضها [illegible] والميل الثاني لدرجتها [illegible] على

الدائرة شمالا والميل منوطا النقص الميل من الارض فنقص [illegible] وجهته جهته
[illegible] الضرب [illegible] ثواني تمام الميل الثاني الماخوذ على [illegible]
جيب [illegible] منها المبلغ عليه فخرج [illegible] بالتقريب وسوجب بعدها
عن معدل وسمه [illegible] هذا بعد ما عن دائره معدل النهار الى جانب الشمال
لان الجهة كانت شماله وعلى هذا قياس سائر الكواكب من الثوابت
والسيارات جميعا والله اعلم

[illegible] وان اردت ادرج الممر [illegible] وكان فيه قلق للمضر
[illegible] فانظر تمام جيب عرض الكوكب [illegible] في جيب بعده عن المنقلب
[illegible] واقسم على جيب تمام البعد [illegible] على تمام معدل النهار فما خرج
[illegible] فتعامل بك البعد على الترتيب [illegible] فزد عليه قوس هذا الجيب
[illegible] والنقص لغيره وقوس الحاصل [illegible] ممره في خط الاستواء

[illegible] اراد ان درجه ممر الكواكب صعب ولابد للصانع منه فلذلك
وضعه هنا لاضطرار قال المجسطي درجه ممر الكوكب درجه من
فلك البروج تميد ايره نصف النهار مع مرور الكوكب بها فاذا كان الكوكب
على احدى نقطتي الاعتدالين او كان لا عرض له فدرجته اعني مكانه
من فلك البروج هي درجه ممره وان كان ذا عرض على غير نقطتي
الاعتدالين فلا وذلك لان الكوكب اذا كان فيما بين اول السرطان

١٨

لنا او ما هو اقرب الى محاذاته فاخذنا قوسه باذاء ثم انينا
الحس الماخوذ من الجيب الذي معنا وجئنا اليانة وحزنا
في ستين فما حصل سميناه على مجنس المفاضل فما خرج من القسمة
زدنا على القوس فما حصل فهو قوس ذلك الجيب مثاله ولكن
مكان الحس الماخوذ آنفا معلوما ونريد قوسه وطلبنا اقرب
عدد اليه مما هو اقل منه فوجدنا [illegible] فاخذنا قوسه ومن حسه فالقينا
من الحس الذي معنا بقي [illegible] فحزنا مخرجه وهو [illegible] في ستين
فصار [illegible] ثوالث قسمنا ما حصل [illegible] وهو مجنس ثوالث
المفاضل فخرج من القسمة [illegible] دقايق سوآء ولم يبق شيء فزدنا ما
على القوس الماخوذ. فصارت [illegible] وانما حركنا الدقايق في
قسم الثوالث على الثوالث لان الثوالث هذه ثوالث الدقايق في
لو كانت ثوالث الدرج لحرنا في ستين فانتبه لهذه الضوابط فانها
اصول هذه العلوم واساسها واذا عرفت قسم الجيب فاعرف الميل
الثاني فنقول [illegible] الميل مسلمان الاول والثاني فالميل الاول
البروجي قطعة قوس من دايرة تمر بقطبي معدل النهار ماس فلك البروج
ومعدل النهار والميل الثاني الخروجي قطعة قوس من دايرة تمر بقطبي
فلك البروج ماس معدل النهار وفلك البروج والميل الكلي غ الميلين

١٩

لطلوع قوس من دايرة تمر بقطبي الدايرتين ماس فلك البروج
ومعدل النهار هذا تعريفها عندهم وسمي الميل الاول ان ثنا البعد؟
واما جدول الميل الثاني فهذا

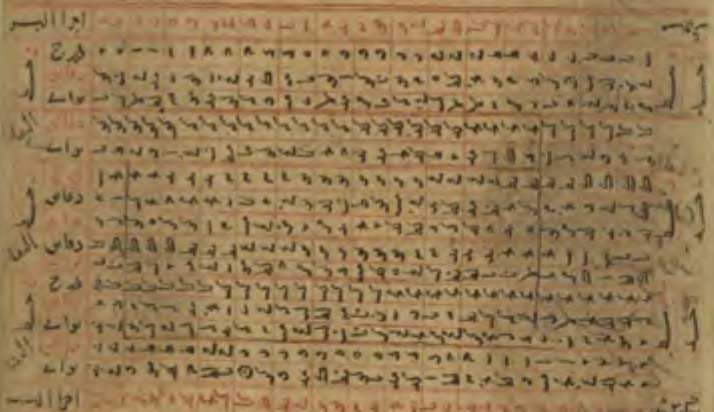

وكيفية العمل في الوجهين ماسر لا فرق بينه وبين السابق وكذلك جدول
المطالع وسياتي من بعد ان شاء الله تعالى والله اعلم واذ قد مر
بيان الامور فاعلم ان القوس قطعة من دايرة المحيط فان نقصت
تلك القطعة عن تسعين جزءا الاجزاء التي بها المحيط بثمانية وستون
جزءا فنقول التسعين عليها سبع تمام ثلاث القوس كذا في المجسطي
حينا الى المقصود قال الشيخ الامام كوشيار بن لبان بن

٢٠

ان آخر القوس وصل الى دايرة نصف النهار بعد درجته ان كان شمال العرض
وقبلها ان كان جنوبي العرض وان كان في النصف الاخير من فلك البروج
فعلى الخلاف لان قطب البروج يكون شرقيا عند كون النصف الاول على
نصف النهار فيكون الدايرة المارة به ودرجة الكوكب مايلة الى المغرب
وسهيل الكوكب الشمالي العرض اولا ام الى درجة فيكون الكوكب البعد
عن درجته عن نصف النهار فصل الله بعدنا وقبلها ان كان جنوبي العرض كهذا
نسم و ما بين درجة الكوكب ودرجة محره يسمى احلاف المحر هذا كلام قلب
اما اعم وافلك البروج صوره طول الكوكب اذا عرف هذا فاعرف
طريق كسب العلوم قال كوشيار الجيلي في زيجه نار درجة المحر الكوكب
نصف النهار ان لم يكن للكوكب عرض فدرجة محره هي درجة طوله وان كان
له عرض فرضا حسب تمام العرض في حسب بعد الدرجة من المنقلب الذي
منها سعدنا او نحاسا وقسمه على حسب تمام بعد الكوكب عن معدل النهار
فما حصل فهو حسب البعد المعدل من المنقلب فتقوسه وتزيده على اول
المنقلب ان كان بعد الكوكب على التوالي او تنقصه منه ان كان البعد
على خلاف التوالي فما حصل فهو مطالع درجة المحر اول الحمل مطالع
خط الاستوا فتقوسه في المطالع فما كان فهو الدرجة التي تتوسط
السماء من الكواكب الى هذا لفظه قلت اراد بالمنقلب الصيفي و

النور

الافق بالعرض وبالطول على ما قالوا وجه ممره ـ ـ ـ وذلك عند غلط دائم
واما حدول المطالع فخط الاستواء وسمى الفلك المستقيم فهذا

والبعد من ب بحوه اول ـ نحط خطا على وجه عرض
محدب الخط الى واحد ـ خذ الشقاق من ممر الكوكب

الطلب ـ اراد ان متى اردنا تركيب اسطرلابا اسجوحيا بعد الكوكب
عن معدل النهار وصنع الفرجار بقدر البعد من اقسام دايره اعد
ونضع احد رجلي الفرجار على نقطه ـ والاخر حيث يلقى من قوس
ـ ان كان البعد شمالا او من قوس ا ـ ان كان جنوبا فنعلم عليه
علامه نحط من العلامه الى نقطه خطا مستقيما على وجه عرف في
تخطيط المقنطرات فنكسر الفرجار بقدر ما بين ه وهذا الخط
المستقيم القاطع خط ه ثم نضع احدى رجلي الفرجار على مركز
العنكبوت والاخرى حيث يلقى من خط ه ج ممره فنعلم عليه علامه
فهذه العلامه هي حد شطره ذلك الكوكب مستقيما والله اعلم قال ـ عمل
والمقنطرات ايضا حد ـ ولبس للطالب مسه يد
نخط في داره مسلس ـ ثم خطوطها الى القطبين
فتلاقي خطي القطبين ـ وخط ك مركز العين
بها مدارات عرض طرا ـ واذ حررت فهم سرا
واذ فعلت فارضين فرضا ـ بشطرش ص عرضا
وكنفاحت معلمات ـ فتلك اجزاء المقنطرات
وبعدها من مركز القطب كما ـ اتى وهذا قول بعض الحكما
وقد رهت سدره الحفاء ـ وهذه صوره هو كذا

قال بعض الحكماء اذا اراد احدنا ان يدير دوائر المقنطرات
فلابد وان يدير المدارات الثلاث فلندر دايره كيف شاء ولنقسم كل ربع
منها قسما متساويه ولتكن في الخط الاول د وفي الثاني ـ وفي الثالث
وفي الرابع ز والمعروض ان نقط ا قطب الجنوب ونقط ح قطب الشمال
ونقط د نصف نهار الحمل والميزان ونقط ـ نصف نهارهما ثم نخرج

على المقنطرات اعني مسامتة الشمس مرة الى الجنوب ومرة الى الشمال وحد الميل بان
ابتداء العروض منها على ما وصفنا اولا وكان الحوادث بالحكم العلمية التي
طول عصاد تها ستة اذرع ولكن احسن على هذه الصنعة ان جعل الميل
الاعظم اربع وعشرون درجة لاغير وحينئذ يلاقي خط العطيف
وخط عا عطه ودوائر مراكز الصفائح والمدارات اللتان فخط
خطوط عا عطه و عا عطه و عا عطه معطه
مراكز فيه مدار الجدي وعطه مراكز فيه مدار الحمل والميزان وعطه
مراكز فيه مدار السرطان ثم ادر اردن دوائر المقنطرات على فروض
قوسي و عرض البلد فخط خط عا عطه وخط عا عطه
بنصف ماين فطر مقنطرة المشرق والمغرب و بعد
محيطها من مركز الصفحة عا خط وتد الارض والفاقوسا و
اخراء المقنطرات بحسب صنعة الاسطرلاب احاد او مثنى او ثلاث
او خماس او سداس او سباع او عشار الى غروب فخط خط
عا عطه بنصف ماين فطر المقنطرات الثانية و بعد محيطها
من مركز الصفحة وهكذا سائر المقنطرات كما مضى ومعنى قولنا واوجرن
بدل جرا ابا لانها فخط كما مر ومعنى قولنا وكيفما جاء سهما
وذلك اجراء المقنطرات انك اذا قسمت خط الاستواء كل درجة

من الخمسة الاخر اطلق المعطية بنقطة الانقاس في الجدي
ومعطة الارادة في السرطان فمتى الحمل والميزان لا تزيد ولا
تنقص تلك عمرها عا معطى خط الاستواء ومدار بهاء الى عرض كان

والنقص زيادة او انقص ٭ تهاك ما انا مخصوص
منح العروض حسبما انتهى ٭ من قطبي العالم هو المسمى

اراد ان في صحة معطرة الانق ضابطة اخرى وهي ان ياخذ فخ الزمن
اراد ان في مزدحمات سدة الدائرة وضع احدى الفرجار على قطب الشمال
والمعطة براسه الآخر حيث بلغ والاكمر المعدة وضع احدى راسه على قطب
الجنوب والمعطة براسه الآخر حيث بلغ وخط عا من المعطتين كما مر
وبانة العمل معلوم وهذا احسن واعلم انه لابد من اختلاف اطوال الشاخ
المقنطرات لان العروض اذا اتفقت لابد فيها من اختلاف الطول
فغاية ما في الباب ان يكون غروب الشمس في احدهما طلوعها
في الآخر وفلك لابد بعد ارتفاعهما ساعات وعرضا وارتفاعا
وانما تعرف العروض بان يوجد ارتفاع الشمس عن نقطتي الحمل
والميزان فما بقي الى التسعين عرض وقد يمكن ان يعرف بارتفاعها
في احد وكانت بدول الميل والاجابة الى حال كيفية العمل وهو هذا

جدول مطالع البروج في الاقاليم

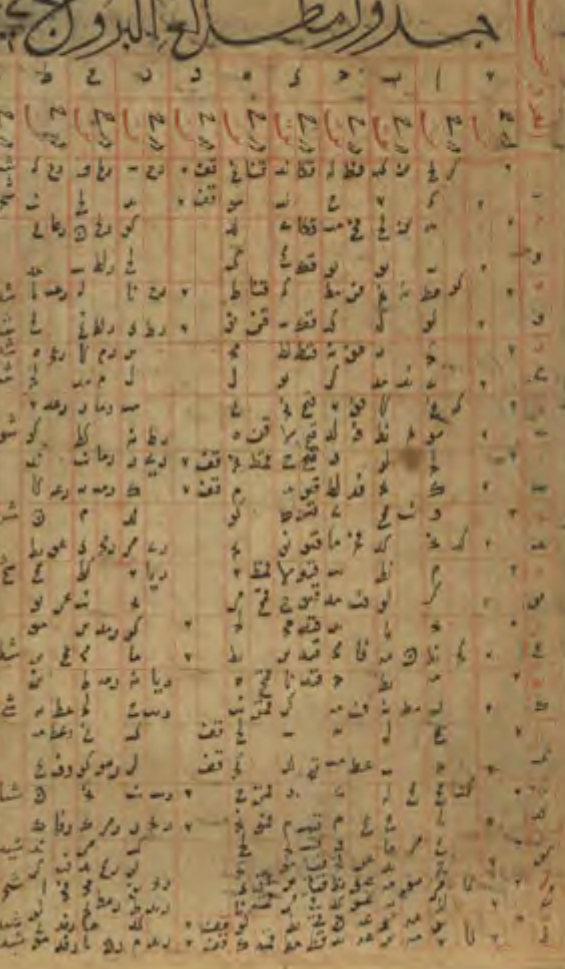

فالاسطرلاب كامل وان فصلت كل درجتين فالاسطرلاب ينصف
وان كل ست فسدسي وان كل سبع فسبعي وان كل عشر فعشري الى غير ذلك

العروض

وكلها فتحة اولياتها ٭ مع العروض مع ساعاتها
فاقسم ثلثمائة وستين ٭ مدار جدي كل درج تسعين
وانقص من استواء ساعاته ٭ وزده في السرطان كمثل ما له

اراد ان فتحة معطرة الانق لاساتي للاعرفة الساعات ولا
سبيل الى معرفة الساعات الا بعد معرفة العروض فاقسم ربع مدار الجدي
على تسعين قسما متساويا وانظر الى ساعات نصف النهار فان كانت ثلثا ثلثا
فانقص من خط الاستواء الجدي ثلاثين درجة وفلك لانك لو اخذت نصف
ما الاستواء شيئا لكانت ساعات نصف النهار ستا في البسيطة كما مر
والعرض لا عرض لها فنصف لساعتين ثلاثين درجة لان كل ساعة خمس عشر
درجة كما عرفت وتبديل ذلك في السرطان اعني تزيد على خط استواء
السرطان لاثنين درجة من درجات مدار الجدي وطريقه
ان تخرج مستقيما من الجدي الى القطب والى السرطان فتخذ
النقص بعقد ارتفاعه من الاستواء وزده على وانقط ثم احترز
بمعطرة الاسطرلاب فحيث لوقوعها احد دائري الفرجار على خط وسط
السماء

بقية جدول ارتفاع البروج في الاقاليم

طلوع ربط المران الى خط الافق في العروض كلها دلك بد
كذلك الاسلوخ مري الجدي الى درجه نف فاداكا كذلك ما بين
بدس الاخذ الى درجه نف وكذا اذا اردت ان يوف ساعات
الشوه فانظر الى اول الجدي كم زمان يطلع ثم يوخذ الفضل
الى درجه ما هنا واذا اردت ان يعرف ساعات اي جزو
شت من البروج فخد ما بين مطالعه ومطالع نظيره دلك ساعات
تمام نهار وكل الجزو والله اعلم تم

وما الساعات بها اعوجاج فلا اي بيانه احتياج
واقسم من الافق الى خط الوتد ستاوه في كل المدار الاعظم
ثم اطلب مراكز في البين وهكذا افعل بكل النصف

اراد ان ضابط الساعات المعوجة ان يقسم المدارات
الثلاث جميعا من دايره الافق الى خط وتد الارض ستة
اقسام متساويه ثم اطلب لكل مركزا وهكذا النصف الباقي وقد
عرفنا لها وانما سميت معوجه لاعوجاجها اللا ونهارا ذا الجزو
فيها مختلفها اعني عشره سواء طال النهار او قصر دوناتها المبينه
في الجدول ستة متساوية فما لاعرض ادنى الى كلها فما لاعرض له را
الله اعلم تم عمر الله لسر

... اراد ان نظل الارتفاع والاقدام ضابط بدیعه محیطه بالوقوف
علیه الله تعالی وهی ان یخط خطین متساویین ثم یقسم ربع دایره
بهما والاکبر اصح وانقط بها علی هذا الخط الذی هو فوق الدایره
مرات کما شاء ثم اقسم ما بین کل قسمین سبعه الاقدام واثنی عشر الاصابع
ثم اخرج خطوطا من مرکز الدایره الی کل من هذه الاقسام لیعلم الاظاره
علی الظلال کما مضی بعنوان الظلال حد لا یحصی مثل معرفه عمق الابار
وغیرها لکن معظم الفواید انه یعرف بها وقت صلوة العصر فعا قول
ابو حنیفه وما بقیه زفر اربعا وعشرین اصبعا او اربع عشره قدما
علی طول الزوال وضع احد اسای العضاده علیه وبرد حتی یقع
شعاع الشمس علی ثبتی البنتین فذلک وقت العصر وعند ابی یوسف
ومحمد ومحمد ابن سلمه الحنفی وغیرهم زوالی عشره اصبعا
او سبع اقدام لوقت العصر والله اعلم بالصواب

تم کتاب تحفه الاصحاب — مستدعاه علم الاسباب والاعراب
والحمد لله علی الاتمام — ذی الطول والجلال والاکرام
مصلیا علی الرضی المختار — محمد وآله الاطهار

هذا آخر ما جمعه والتزمه ولم ار لی امنی بشانه حتی اختمه فجاء
بحمد الله تعالی مقررا فی العقول حریا بالقبول فعلیکم یا معشر

الاحباب والاخوان ان تدعوا الله تعالی بالمغفره والرضوان
فانا ما سمعت کدالصمار الان اصاحبکم حتی انسا وما ضعت
اعمارکم اوقاتا الا طاعتکم صوالحی ادعیکم بعد وفاتی اللهم
انک تعلم سری فاغفر لی وتولی فاعمل معدرتی وتعلم حاجتی فاعطنی
سؤالی وتعلم مافی نفسی اللهم اعف عن ضعفه ولکاسه ولی والوالدین
وادع علیها انک سمیع الدعاء ذو الفضل العطاء والحمد لله رب العالمین

مبارک

افسر سبز تو بر تارک مبارک — دیدم آن صورت زیبا و چنین است بلاشک
گام دولت نهاد دل ران گرفته و در بر — رمز شرف نهفته در چنین جزء ارزی هنرور
تجربتی دولت از سر چشمه کام — گر آیم باز کرده و یافتم نام
بکی باد و گر گشت نام تو شاد — شرف یافت کز طالع غلام تو شاد
باب دین جو نامش سلام کردم — مبارک بد سر کوی من اشکم کو صورت
کلاه سبز بر تارک بنای ماه — که آن نقش مبارک فت و فرخواه
مبارا در سیه تابان آرچ ای چشم — وز سر کند شت و برکه مبارا نه بر زمین
بکوشه قلم عشق نقش مبارک او — کشیده ایم بر ایوان دل مبارک بال
برما جو بر آشت نگار از سر کین — کردیم شرف و ارد و داع دل او دین
ما کرم و دیدم نه بنی نگو — منتی را بس مبارک نام جو

مبارا سبز تو در بوته محنت خلاکی — مبادا ناقص بیگانه جان قدانش به پاکی
بارم آشفته بر سر کویش — اشکم خونین ز حسرت رویش
بارم آشفته اشکم اشکست — خون آن دل که رفته است از دست
برما کرد چشمک ترتب — نیکی نیکم غوه جو رقیب
مکر عاکوبی بر دیان راست — نیکی از آنکس بین که زلف آراست

مبشر

مراد ان تو ای ماه منور — باحسن صورتی یا دامپتر
مشور وصال تو چو میرکی آرزوست — حرفی که جدائی فکند یاد از رو و دور
میر گفتم دل و دین گفت مشو — در اول لفظ آغاز شکایت
چو در ماه بیند دل شب نهان — ببوشد رخ از شرم او چاودان

مثال

آن که در رفتن آن قدر ذره شد در خیر و شد — مست در چشم من از خور شد تابان خیر تر
صبح ثنای او چو دمد در مثال من — خورشید و شکری برد از حسن حال من
از عین ماه کوبی سر برزده تربا — چون میشود زخالش لولو و سته پیدا
کشتنی صد کام و کرتم فانی — که بر و یشش ز نو افزوده ملاحت فانی
دل چو ماه شمس را بیان مشکد — روی آن ماه در مثال آورد
در مثل لذ تو با سر و چو شبیه کم — لیک دشت کم تا که تو چه کنم

۱۶۰۱